ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



Доля

Боротися за мрію

СТОР. 6



Пам'ятка архітектури

Як треба ліків, «майбахи» почекають

СТОР. 9

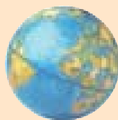


Спорт

У «Дніпрі» чекають на Рамоса?..

СТОР. 24

№ 180 (4930) ВІВТОРОК, 28 ВЕРЕСНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Політикам не вдається знайти компроміс, щоб урятувати планету від парникового ефекту

Міжнародні переговори з кліматичних проблем на вищому рівні зайшли в глухий кут. Представники держав—членів ООН так і не змогли знайти спосіб скоротити кількість викидних газів, що провокують парниковий ефект, **повідомило вчора Ассошіейтед Пресс.**

СТОР. 10

У Кембриджі вивчатимуть українську мову та культуру

У Кембриджському університеті (Великобританія) на постійній основі відкривається Українська програма, в рамках якої студенти зможуть вивчати українську мову та культуру. Про це повідомив професор Департаменту славістики Кембриджського університету Саймон Франклін, **повідомляє УНІАН.**

«Розуміння України, вивчення України на фундаментальному рівні в Західній Європі майже не представлено. Україна фігурує у нас тільки коли тут чергова політична чи економічна криза. Ми вважаємо, що це шкідливо й погано не тільки для України, а й для нас», — сказав С. Франклін. За його словами, одним із основних напрямів програми є формування розуміння України серед громадян Великобританії та Західної Європи загалом. У свою чергу, глава Департаменту славістики Кембриджського університету Емма Віддіс зазначила, що студенти університету можуть вивчати українську мову як другу іноземну, бо всі студенти зобов'язані вивчати щонайменше дві іноземні мови.

Поїхали... нарешті



Фото Олега МАКАРЕВИЧА (Укрінформ).

Не минуло і семи років, як столичним довгобудом — Дарницьким залізнично-автомобільним мостовим переходом — поїхали. Щоправда, поки що ним курсуватимуть тільки поїзди. Учора цілий загін чиновників на чолі із Прем'єр-міністром країни Миколою Азаровим та Міністром транспорту та зв'язку Костянтином Єфименком нарешті відкрили залізничне сполучення через Дніпро. Рух двома коліями (з правого берега на лівий і у зворотному напрямку) дасть можливість раціонально розподілити обслуговування пасажирських і швидкісних поїздів між станцією «Київ-Пасажирський» та вокзальним комплексом на станції «Дарниця». Проте це — завершення лише першої черги будівництва. Після повного фінішу робіт транспортники очікують, що швидкість руху пасажирських поїздів зможе досягати 200 км на годину.

СТОР. 14

Передплата-2011



Щоб одержувати з 1 січня парламентську газету українською чи російською мовами, бути в курсі подій політичного та соціально-культурного життя держави, слід оформити передплату на «Голос України». Ви можете це зробити в будь-якому відділенні поштового зв'язку.

Передплатна вартість:

5-разовий випуск газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників — 10 гривень на місяць;

3-разовий випуск (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників — 6 гривень на місяць;

5-разовий випуск газети (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій — 30 гривень на місяць.

У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети.

Індивідуальні передплатники 5-разового випуску газети на рік або півроку можуть отримати безплатну юридичну консультацію і взяти участь у розіграші автомобіля, грошового призу (3000, 2000 і 1000 гривень) та різноманітних подарунків.

«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

ПОДІЇ

Судно «Лугела» з дванадцятьма українцями звільнено з піратського полону

Про це заявив заступник міністра закордонних справ Руслан Демченко, повідомляє пресслужба МЗС. За словами дипломата, «під час піратської атаки екіпаж діяв відповідно до заздалегідь розробленого плану і в повному складі зачинився в машинному відділенні з достатнім запасом питної води та продуктів харчування». «Злагоджені та чіткі дії українських моряків не дали змоги піратам змінити напрямок руху судна та направити його в бік сомалійського узбережжя», — зазначили в МЗС. Як сказано в повідомленні, «пробувши на некерованому судні майже дві доби, пірати залишили його в ніч на 27 вересня».

Стан здоров'я українців задовільний. Після перевірки технічного стану судна команда продовжила рейс, зазначив Р. Демченко. Як відомо, судно йшло під прапором Панами і перевозило сталевий прокат з порту Александрія на острів Маврикій. 25 вересня його було захоплено в Індійському океані за 900 миль від узбережжя Сомалі.

Лікарі отримують безплатне житло

Програму надання безплатного житла медикам, що працюють у сільській місцевості, реалізують на Дніпропетровщині. У Царичанці десять молодих лікарів одержали ордери на квартири у новому будинку, зведеному коштом обласного та місцевих бюджетів. Зокрема, з обласного бюджету на цей об'єкт було виділено майже 3,5 млн. гривень. Усі дванадцять квартир у будинку, який звели спеціально для медиків, повністю укомплектовано сучасною сантехнікою, у кожній встановлено індивідуальне газове опалення, є приміщення для дитячих візків, у дворі — дитячий майданчик.

СТОР. 15

КОРОТКО

■ Уряд затвердив порядок використання в 2010 році коштів, передбачених держбюджетом для виконання заходів з виконання програми будівництва вітрових електростанцій.

■ В Умані минулої неділі в одному з розважальних закладів міста сталася бійка між 20-річним громадянином Ізраїлю та двома місцевими жителями. В результаті ножового поранення ізраїльтянин помер у міській лікарні. Учасники инциденту арештовані. Ведеться слідство, **передає наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Учора всі православні християни відзначали свято Воздвиження Хреста Господнього

Двомовність — це знання і української, і російської мови


Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У суботу, під час робочої поїздки до Одеської області, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин узяв участь у святкуванні 32-ї річниці утворення міста Южного. Сьогодні це місто є центром в Одеській області, яке найдинамічніше розвивається в економічному, культурному та соціальному плані.

— Місто Южне може слугувати лабораторією напрацювання досвіду міжнаціонального співіснування й розв'язання міжетнічних проблем, — сказав В. Литвин під час відвідування фестивалю національних культур «Нас об'єднав Южний», який став одним з головних заходів святкування Дня міста. В. Литвин також зазначив, що в Южному «відчувається повага й пошана до культури, традицій кожної національності, представники якої мешкають у місті».

Під час робочої поїздки глава парламенту ознайомився зі спортивним міським комплексом «Олімп» і взяв участь у відкритті скульптурної композиції «Дерево дружби», яка символізує дружбу між народами й національностями, що проживають в Одеській області. На цьому кованому шедеврі «виросло» і яблуко з написом «Слобода Романівська», звідки родом Володимир Литвин (на знімку). Нині на території Одеської області проживають представники 133 націй і народностей.

Під час спілкування з жителями Одеської області В. Литвин відповів на низку запитань. Зокрема, він висловив переконання, що депутати від Народної партії одержать не менш як 10 відсотків місць у міській та обласній радах Одеської області. За його словами, виборчий список до Одеської обласної ради очолить народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань оборони та національної безпеки Сергій Гриневецький. «Я навмисно не цікавлюся списками кандидатів у місцеві ради. Ці питання вирішують мої однопартійці на місцях», — підкреслив В. Литвин. Стосовно можливості внесення змін у закон про місцеві вибори, то Голова Верховної Ради вважає, що до виборів, дотримуючись усіх регламентних процедур і термінів, зробити це неможливо. Водночас він підкреслив, що «краще погані правила гри, ніж постійні зміни цих правил під час гри».

Глава парламенту також заявив, що в Україні деякі політики неправильно розуміють поняття двомовності. «У мене немає особливої думки з приводу двомовності, у мене є здоровий глузд і відповідальність. У цьому разі ніхто не заперечує, що історично склалася двомовність. Коли ми говоримо про те, що в нас має бути двомовність, я розумію це так, що у нас повинні знати і українську, і російську, а не так, що двомовність — це знати тільки російську, а українську — геть», — зазначив В. Литвин. Він уточнив, що українська мова — це не говір, а повноцінна мова. Відповідаючи на запитання про необхідність приватизації Одеського припортового заводу, який розташовано в місті Южне, В. Литвин висловив точку зору, що в нинішніх економічних реаліях з цим питанням квапитися не варто.

***

Голова Верховної Ради Володимир Литвин висловився за необхідність проведення повної інвентаризації соціального законодавства країни. Про це він сказав, відповідаючи у п'ятницю під час прес-конференції у Харкові на запитання щодо фінансування видатків на соціальну підтримку «дітей війни». «Моя позиція така: всі обов'язки, які держава взяла на себе, вона має виконувати. В іншому разі влада має пояснити людям, чому вона не виконує відповідне законодавство», — зазначив він. В. Литвин наголосив, що сьогодні потрібно не приймати нові рішення соціального спрямування, а забезпечити виконання чинних законів.

Керівник парламенту пообіцяв, що у бюджеті-2011 не буде розділу, «яким соціальні закони зупиняються, або їх реалізація віддається на відкуп уряду, що мало місце практично в усі попередні роки». За словами В. Литвина, це спільне бачення парламенту і уряду, яке відповідає Конституції і рішенню Конституційного Суду, який свого часу заборонив таку практику. «Якщо виникне потреба відмовитися від тих чи інших соціальних зобов'язань держави, потрібно вносити окремий закон, публічно його обговорювати і водночас публічно гарантувати відповідні компенсатори», — заявив він.

В. Литвин також висловив думку про необхідність розглянути пропозицію про внесення різноманітних соціальних пільг та виплат до складу пенсій та зарплат, врахувавши при цьому думку людей.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин вважає безпідставними вимоги винести на розгляд парламенту питання про відставку голови парламентського Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолія Гриценка. Запитання стосувалося відповідної ініціативи народного депутата Ігоря Савченка. В. Литвин зазначив, що це не перше таке звернення. Керівник парламенту сказав, що до нього вже зверталися з аналогічним проханням чотири народні депутати, які не є членами цього комітету. «Але до мене надійшло також звернення від першого заступника голови комітету Сергія Гриневецького, який стверджує, що ці «наскоки» позбавлені будь-яких підстав», — зазначив він.

Також під час прес-конференції у Харкові глава парламенту повідомив, що 22 жовтня у Верховній Раді відбудеться спеціальне засідання з нагоди 60-ї річниці з дня підписання Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Ведучи мову про значення цього документа, В. Литвин підкреслив, що приєднання до Конвенції, «по суті, є перепусткою до Ради Європи».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України, В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 12-Й СТОР.

САМОВРЯДУВАННЯ

Севастопольська влада розраховує на бюджет у півтора мільярда гривень

Про це заявив заступник голови міськдержадміністрації Ігор Локтіонов. Завдання номер один для севастопольських чиновників — формування бюджету міста на наступний рік.

«Ми проводимо серйозну роботу із урядом країни, з міністерствами фінансів та економіки. Без державного бюджету серйозно розвивати окремі напрями ми не можемо. Тому ми постійно порушуємо питання, пов'язані, зокрема, і з втратами від перебування тут Чорноморського флоту, зі збільшенням ресурсів, які Севастополь має одержати по лінії участі російської сторони в соціально-економічному житті міста», — зазначив він.

Характеризуючи спрямованість майбутнього міського кошторису, І. Локтіонов спрогнозував його «стовідсоткову соціальну спрямованість». Для цього треба буде навіть «пригальмувати деякі великі програми, які були з капітальних вкладень», про що доведеться просити голову адміністрації». Розшифровуючи формулювання «соціальна спрямованість», заступник керівника міста пообіцяв, що «акцент буде зроблено на фінансування, у тому числі й з місцевого бюджету, ремонту покрівель будинків, внутрібудинкових мереж, якісне обслуговування РЕПами й благоустрій міста». Якщо все піде за планом, то, пообіцяв чиновник, через кілька років севастопольці забудуть, що таке діряві дахи.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Закріпити європейські перспективи держави

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у понеділок провів зустріч з делегацією групи міжпарламентської дружби Франція—Україна Сенату Французької Республіки на чолі з Головою групи дружби, сенатором Жан-П'єром Планкадом.

На початку зустрічі В. Литвин зазначив, що в Україні надають великого значення поглибленню взаємин між нашими країнами і народами, зацікавлені в активізації політичного діалогу, розвитку торговельно-економічної співпраці, співробітництва в європейських справах.

Голова Верховної Ради наголосив на важливості подальшого розвитку парламентської складової двосторонньої співпраці, набуття нею системного характеру і висловив переконання, що нинішній візит французьких парламентаріїв сприятиме цьому.

У свою чергу, Ж.-П. Планкад зазначив, що у Франції уважно стежать за подіями в Україні і вітають створення сталої парламентської більшості, а також прагнення влади до здійснення реформ. Керівник групи дружби також наголосив, що Україна «увійшла до європейського простору, є частиною Європи і йде європейським шляхом».

Сторони приділили значну увагу питанню євроінтеграції України. Голова Верховної Ради висловив переконання, що європейська спільнота, європейські інституції мають продемонструвати «політику заохочення щодо України». «Сьогодні як ніколи важливо простягти Україні руку», — сказав він.

В. Литвин вважає за необхідне закріпити в Угоді про асоціацію між Україною та Євросоюзом європейські перспективи нашої держави. Торкаючись угоди про запровадження зони вільної торгівлі з ЄС, керівник парламенту зазначив, що Україні «потрібен документ, який би мав інтеграційний вимір», висловивши думку, що така позиція — «в інтересах і Європи».



Голова Верховної Ради також подякував членам делегації за підтримку євроінтеграційних прагнень України, зокрема, у частині запровадження для українців пільгового візового режиму з країнами—членами ЄС.

На прохання членів делегації В. Литвин розповів про поточну ситуацію в Україні, зокрема, про перебіг виборчої кампанії до місцевих органів влади.

Голова Верховної Ради також зазначив, що сьогодні в Україні «є визначеність, чітке позиціонування з ключових питань» внутрішньої та зовнішньої політики. При цьому В. Литвин наголосив на важливості проведення діалогу між владою та суспільством, аби забезпечити прозорість і прийнятність владних рішень.

Торкаючись питання щодо місцевих виборів, В. Литвин висловив думку, що ця кампанія «буде надзвичайно відповідальною», пояснивши, що «після президентських виборів в Україні продовжується битва за владу».

Відповідаючи на запитання щодо конституційної реформи, керівник парламенту заявив, що ця тема «не повинна перетворитися на чергову політичну кампанію, через яку країна не працюватиме». За його словами, необхідно утворити робочу групу з фахівців, яка проаналізує, які норми Основного Закону не працюють, і «з урахуванням завдань, які ми ставимо, внести відповідні пропозиції».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Щоб стати привабливішими для іноземців

Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму рекомендує Верховній Раді України розглянути в другому читанні та прийняти в цілому проект закону про внесення змін до Закону «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (стосовно вікових обмежень, участі у виборчих коаліціях).

Враховуючи звернення молодіжних та дитячих громадських організацій, була підтримана поправка народного депутата Юрія Кармазіна, згідно з якою органи державної влади та місцевого самоврядування під час прийняття рішень, які стосуються програм щодо дітей та молоді, в обов'язковому порядку розміщують на своєму офіційному веб-сайті проекти таких рішень, а також розглядають пропозиції від молодіжних та дитячих громадських організацій в порядку, визначеному законодавством.

Загалом, за словами народних обранців, ухвалення цього законопроекту сприятиме посиленню молодіжного та дитячого руху, зростанню їх впливовості.

Також профільний комітет рекомендує парламенту прийняти за основу зміни до Закону «Про туризм», поданий народним депутатом Євгеном Сусловим. Законопроектом передбачено доповнити функції держави регулюванням інформаційного забезпечення вітчизняної туристичної індустрії та формуванням іміджу України як туристично привабливої держави. Все це, за словами членів комітету, сприятиме розвитку вітчизняного туризму. А це особливо важливо під час підготовки до проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

Сергій МЕЛЬНИК.

Україна «увійшла до європейського простору, є частиною Європи і йде європейським шляхом»

Лікнеп із заступником голови ЦВК Андрієм Магерою

Висування кандидатів у депутати та на посаду сільського, селищного, міського голів

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

Законодавством закріплена пропорційно-мажоритарна система виборів. Відтак висунення кандидатів у депутати міської, районної, районної у місті та обласної ради здійснюватиметься у два способи: від політичних партій (за закритими списками) та шляхом самовисування через місцеві організації партій. Причому місцевий осередок партії може висунути як члена цієї партії, так і безпартійного громадянина. Тобто у законодавстві не міститься вимоги, щоб кандидат був членом тієї чи іншої політичної сили.

Висувати кандидатів на посаду міського голови мають право виключно місцеві організації партій. Партійність у цьому разі також не обов'язкова.

Кандидати на посаду депутата сільської, селищної ради, а також сільського, селищного голови можуть висуватися як від місцевих осередків партій, так і шляхом самовисування.

Водночас кандидат у депутати, кандидат на посаду сільського, селищного, міського голови може бути висунутий лише однією політичною силою.

Висування кандидатів у депутати в багатомандатному, одномандатному виборчому окрузі, кандидатів на посаду сільського, селищного, міського голови розпочинається за 34 дні та закінчується за 28 днів до проведення місцевих виборів (з 27 вересня по 2 жовтня включно).

Висування кандидатів у депутати в одномандатному мажоритарному виборчому окрузі розпочинається за 30 днів і закінчується за 26 днів до дня перегонів (з 1 по 4 жовтня включно).

Право бути обраним

Депутатом, сільським, селищним, міським головою може бути обраний громадянин України, який має право голосу.

Не може бути обраний депутатом, сільським, селищним, міським головою громадянин України, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку.

Записала
Олена ГОРБУНОВА.

Чи посилиться відповідальність влади? Тут є великі сумніви...

Місцеві вибори, призначені на 31 жовтня цього року ще до їх проведення можуть претендувати на звання найбільш дискусійних в історії України. Досі немає єдиної думки, чи мали депутати Верховної Ради повноваження скасовувати призначені, відповідно до Конституції України, вибори 30 травня 2010 року. Спірним є також питання легітимності сільських, селищних, міських голів, а також депутатів місцевих рад, повноваження яких мали закінчитись вже в квітні-травні цього року, адже зміни до Основного Закону в частині строків їх повноважень так і не було внесено. Відтак чинна Конституція досі містить колізію, за якою депутати рад обираються строком на п'ять років, а їх голови — на чотири.

Але найбільша полеміка точиться навколо самої системи перегонів, оскільки саме від її ефективності, дієвості і легітимності залежатиме подальша доля місцевого самоврядування. Бо спочатку мало постати питання: до чи після місцевих виборів проводити муніципальну та інші системні реформи. Проте законодавець фактично вирішив це питання за нас, без залучення та врахування позицій науковців, експертів і представників органів місцевого самоврядування тощо, й ухвалив Закон «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» від 10.07.2010 р. №2487-VI.

Нинішні місцеві вибори проводитимуться за змішаною виборчою системою. І це викликає занепокоєння стосовно її ефективності, оскільки досвід застосування цієї системи на парламентських виборах 2002 року показав, що вона дає змогу суттєво спотворити результати виборів за рахунок використання «адміністративного ресурсу» в одномандатних виборчих округах. До того ж збережено вади пропорційного порядку формування представницьких органів місцевого самоврядування, адже половина складу відповідних рад і далі обиратиметься за закритими списками місцевих партійних організацій. Застосування на виборах до районних і обласних рад змішаної системи у тому варіанті, який передбачено новоухваленим законом, обмежують конституційні гарантії представництва спільних інтересів територіальних громад. Крім того, відповідно до нього, всі міські голови і надалі обиратимуться за принципом відносної більшості. Це посилюватиме ризик обрання у великих містах міськими головами осіб, які користуються підтримкою меншості виборців, а також виникнення політичного протистояння між новообраними міськими головами та відповідними радами.

Цілу низку запитань викликає і те, що сьогодні партії фактично наділені монопольним правом висування кандидатів у депутати майже всіх рад (окрім сільських та селищних). Сталося так, що права місцевого самоврядування, які мають бути найбільш повно представлені і в подальшому реалізовані через місцеві вибори, виявилися значно обмеженими виборчим законодавством. Та й узагалі наявна система місцевих виборів ставить під сумнів її ефективність, дієвість і справедливість стосовно самих людей — жителів територіальних громад як основного суб'єкта місцевого самоврядування, а отже, і легітимність такої виборчої системи. Більше того, закріплення в законі змішаної виборчої системи звужує гарантоване ч. 1 ст. 38 Конституції право громадян бути обраним до органів місцевого самоврядування.

Підсумовуючи, зазначу: обрана законодавцем для нинішніх місцевих виборів виборча система є політичним рішенням, і говорити про неї як про чинник певного прогресу місцевого самоврядування не доводиться. Наприклад, анонсовані переваги структуризації партійної системи з нібито посиленням відповідальності влади на практиці навряд чи налагодять зв'язок між депутатом і виборцем. Адже партія, що висунула кандидата в депутати, після виборів, очевидно, зажадає від нього вдячності у вигляді повного виконання саме своєї волі (читай — її керівництва), а не виконання даних кандидатом обіцянок своїм ВИБОРЦЯМ.

Володимир ВІХЛЯЄВ,
правозахисник, письменник.

Запоріжжя.

Вбралися у вишиванки

Тернопіль заряснів вишиванками. Це претенденти на посаду міського голови влаштували справжній парад національного вбрання. У вишиваних сорочках вони посміхаються з білбордів, сітілайтів, сторінок місцевих газет. Мабуть, вважають, що це найкоротший шлях до серця виборця. Лише один з претендентів категорично заявив, що його не побачать у вишиванці, одягненій спеціально під вибори, хоч дуже любить її. Експерти кажуть, що за кількістю білбордів з обличчями кандидатів Тернопіль б'є рекорди. Вздовж однієї вулиці через кожні два метри посміхається один, вздовж іншої — другий і т. д. У людей мимоволі виникає запитання: звідки такі гроші, шановні? Хоча чого дивуватися: більшість претендентів — представники бізнесу. Дехто, зрозумівши, що переборщив, заміняє своє зображення партійними гаслами. Одного обіймає за плечі партійний лідер, інший оточив себе дітлахами у вишиванках... А обіцянки які солодкі! І землю під індивідуальну забудову обіцяють роздати, і дороги відремонтувати, комунальні послуги здешевити, заробітчан додому повернути, зробити Тернопіль туристичним Клондайком і ще багато чого. Газети рясніють замовними рейтингами, а в поштових скриньках з'явилися видання-одноденки з тими само портретами, що і на білбордах. За словами тернопільського незалежного політичного експерта Ярослава Чорнозуба, більшість рейтингів не відповідає дійсності. Він радить нібито фаворитам виборчих перегонів наперед не тішитися. За його прогнозами, міським головою стане людина, яку найменше очікують сьогодні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Радять підтримати малий і середній бізнес

Проект Податкового кодексу ще має певні недоліки. Про це вчора заявили народні депутати Анатолій Кінах (Партія регіонів) і Павло Жебрівський («НУ—НС»).

Одним із найголовніших пріоритетів Податкового кодексу має бути створення умов для розвитку потужного середнього класу, переконаний регіонал. Зокрема, треба переглянути механізми доступності до спрощеної системи оподаткування та серйозно попрацювати над системою введення касових апаратів.

Водночас, за його словами, треба відновити довіру до банків і стимулювати громадян розміщувати свої кошти у кредитно-фінансових установах. Отже, податок на депозити просто не на часі. У новій економічній конституції, на переконання народного обранця, мають бути збалансовані фіскальні та стимулюючі функції. Анатолій Кінах сподівається, що вже наступного року завдяки ефективній податковій системі вдасться не тільки подолати кризу, а й створити умови для сучасного конкурентоспроможного розвитку економіки.

А народний депутат від «Нашої України — Народної самооборони» Павло Жебрівський підкреслив, що нинішній проект Податкового кодексу — це крок вперед. Щоправда, за його словами, є величезні проблеми щодо автоматичного відшкодування ПДВ. Серед негативних моментів, за його словами, — податковий арешт і податкова реалізація майна. «Таке враження, що на сьогоднішній день вирішили ліквідувати малий бізнес. Бо з 1 січня 2016 року взагалі поняття «фізична особа — підприємець» вилучається з Податкового кодексу. А для середнього і великого бізнесу є деякі плюси в оподаткуванні», — зазначив парламентарій. І додав: для того, щоб формувати середній клас, треба визначити, що таке малий бізнес і на яких засадах він має функціонувати.

Сергій МЕЛЬНИК.

До уваги виконавців

ПРОБЛЕМА

«Голос України» опублікував (№170 за 14 вересня 2010 року) лист головних редакторів провідних вітчизняних періодичних видань та голови Національної спілки журналістів України до Прем'єр-міністра і до голови Антимонопольного комітету, де висловлено стурбованість необгрунтованим підвищенням цін на газетний папір.

Прем'єр-міністр дав доручення врегулювати проблему.

Звертаємо увагу відповідальних за виконання цього доручення на той факт, що ціна на газетний папір на митному кордоні України не змінювалась упродовж останніх місяців. Подаємо відповідну інформацію.

Довідка

Відповідно до листа Державної митної служби України від 28 липня та 28 серпня 2010 року для правильності визначення митної вартості паперу в липні-серпні та серпні-вересні 2010 року вартість газетного паперу не змінилась і становить:

ВАТ «Солікамськбумпром» (Росія) —	408—430 євро за одну тонну,
ВАТ «Кондопога» (Росія) —	355—420 євро,
ВАТ «Волга» (Росія) —	460—500 доларів США;
а польських компаній:	
«Мишков» —	390—400 доларів США,
«Квидзин» —	420—440 доларів США.

Також за інформацією, отриманою редакцією газети в Асоціації українських підприємств целюлозно-паперової галузі «УкрПапір», у вересні зазначені ціни не зросли.

«Забезпечувати якість життя людини»

«Влада повинна забезпечувати якість і тривалість життя людини, а не «зачищати неправильних міських голів», — сказав у суботу під час перебування у Хмельницькому заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, розмовляючи з журналістами про те, як, на його думку повинна будуватися співпраця місцевого самоврядування і нової влади.

За повідомленням секретаріату заступника Голови Верховної Ради України, він, зокрема, зазначив: «Якщо ця співпраця будуватиметься довкола ідеї підвищення якості і тривалості життя людини, як це робиться у Хмельницькому, то результат буде, якщо ж нова влада весь свій потенціал спрямує на те, щоб "зачищати" міських голів шляхом відкриття кримінальних справ, створення штучних конфліктів, недопущення участі у виборчій кампанії або змушування вступу їх до єдино правильної Партії регіонів, то можна прогнозувати, що ефективної роботи не буде». Водночас заступник глави парламенту навів у приклад зусилля міського голови Хмельницького Сергія Мельника та голови Хмельницької обласної ради Івана Гладуняка, які протягом останніх років продемонстрували, як треба діяти в інтересах людей. Так, в місті та області за короткий час були реконструйовані десятки шкіл, лікарень, спортивних об'єктів.

Перебуваючи у Хмельницькому, М. Томенко разом з міським головою С. Мельником та головою облради І. Гладуняком узяли участь у відкритті міського протитуберкульозного диспансеру, куди М. Томенко передав обладнання та спортивний інвентар для підліткового клубу.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Комуністи пропонують оподатковування на користь місцевих рад

Необхідно прийняти концепцію реформування системи місцевого самоврядування. Про це заявив лідер Компартії України Петро Симоненко, виступаючи у суботу на пленумі ЦК КПУ.

«На рівні обласних і районних рад мають бути створені самостійні виконавчі органи цих рад. Потрібно ліквідувати районні державні адміністрації з передачею їхніх функцій виконавчим органам районних рад», — вважає лідер комуністів.

Найближчим часом, за його словами, необхідно завершити розмежування загальнодержавних і регіональних бюджетів і трансформувати систему оподаткування на користь місцевих рад. «Щоб 50 відсотків прибутку залишалося у місцевих бюджетах, а 50 — віддавалося в центр. Бюджет необхідно формувати знизу вверх, а не зверху вниз», — переконаний Петро Симоненко.

Крім того, **як повідомляє прес-служба КПУ,** він заявив, що жінкам і молоді потрібно активніше йти у владу.

А комуністи, за його словами, повинні залишатися у коаліції доти, доки це вигідно трудовому народу України. «Адже ми — єдина політична противага олігархічним угрупованням, яка до неї входить», — заявив лідер КПУ.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Міського голову Немирова вдруге взяли під варту на два місяці

Про затримання розшукуваного Інтерполом міського голови Немирова «Голос України» повідомляв у номері за 22 вересня ц. р. Того самого дня рішенням Ленінського суду Вінниці чиновника, підозрюваного в отриманні хабара на суму майже два мільйони гривень, взяли під варту терміном на два місяці. Щоправда, правоохоронці так і не уточнили, чи відповідає дійсності інформація про те, що підозрюваний міський голова добровільно прийшов до СБУ.

За словами начальника управління Державної служби боротьби з економічними злочинами Вінницької обласної міліції Сергія Бевзенка, рішення про арешт прийнято з огляду на те, що підозрюваний порушив підписку про невиїзд. Тепер до закінчення слідства його утримуватимуть під вартою. За офіційною інформацією, підозрюваного затримали співробітники центрального апарату Служби безпеки України у селі Гребінки неподалік від Києва. Щоправда, є версія, що підозрюваний сам здався правоохоронцям.

— Коментувати деталі може лише той підрозділ, який здійснював затримання, — каже Сергій Бевзенко. — Ми дотримуємося офіційної версії, не можемо коментувати дії інших правоохоронних органів. Вдячні за те, що вони спільно з нами працюють і допомагають виконувати завдання. Однозначно те, що затриманого передали нашому відомству від СБУ. Передача була здійснена за всіма нормативними документами. Міліція здійснює тільки супроводження даної кримінальної справи. Розслідування проводить прокуратура Вінницької області, уточнив співрозмовник.

Затриманий чиновник пояснив правоохоронцям, що весь цей час він лікувався, бо відчув погіршення стану здоров'я, точніше, цей стан був досить поганим. Таку інформацію озвучив Сергій Бевзенко. «Ми не можемо ні заперечити цю інформацію, ні підтвердити, оскільки в тих закладах, де він мав знаходитися, його не було», — стверджує правоохоронець. — Натомість відомо, що перед тим, як доставити його в камеру слідчого ізолятора, підозрюваного оглянув лікар. За його висновком, стан здоров'я підозрюваного такий, що його можна утримувати під вартою». С. Бевзенко спростував чутки про те, нібито на життя підозрюваного планувався замах. Висловив припущення, що матеріали кримінальної справи планують передати до суду до кінця нинішнього року.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Коаліція озброїлася більшістю у виборчкомах, а опозиція — меморандумом

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Наступного дня після того, як голова уряду Микола Азаров заборонив міністрам коментувати перебіг виборів, до Донецька приїхав віце-прем'єр Віктор Слаута. Він узяв участь у конференції обласної організації Аграрної партії України. У залі були присутні керівники обласного, районного та міського рівня. Промовці висловлювали сподівання, що кандидати від партії посядуть місця у районних та сільських радах. Той факт, чому державні чиновники у розпал робочого дня займаються партійними справами, не викликав здивування ні в кого, крім журналістів. Короткі терміни кампанії змушують забути про умовності. Міські, районні та селищні голови беруть участь у виборах «без відриву від виробництва». Партійні заходи призначаються на робочий час. Межа між роботою на державу чи громаду та передвиборною агітацією стирається.

«Щоб не було так: виставимо Петрова, а переможе Сидоров»

У неофіційному спілкуванні з кореспондентом керівники міст чи районів відзначають напруження характер теперішньої передвиборної кампанії. На перший погляд, такі нарікання мають дивний вигляд, адже переважну більшість у місцевих радах займають представники Партії регіонів, і мало хто сумнівається, що нові вибори істотно змінять розстановку політичних сил в області. Та й публічних конфліктів, пов'язаних із виборами, практично непомітно — якщо не враховувати заочну словесну «дуель» голови обласної державної адміністрації, заступника голови обласної організації Партії регіонів Анатолія Близнюка та лідера місцевої організації «Єдиний центр», потенційного кандидата на посаду міського голови Донецька Андрія Амбросьонка. Регіонал назвав «єдиноцентриста» людиною, яка «вкрала все, що можна було вкрасти». Прес-служба обласного осередку «Єдиного центру» зреагувала заявою: «Представників Партії регіонів зачепила поява в їхній «вотчині» нових лідерів». Хоча на цьому реакція і вичерпалася: до суду Амбросьонок позов не подав.

Напруженості ситуації додає той факт, що регіонали вирішили прискіпливо вивчити рейтинг претендентів від партії на посади міських голів та голів районних рад. У більшості випадків кадрових змін очікувати не варто: у Донецьку, Маріуполі, Горлівці, Єнакієвому, Слов'янську тощо на вибори від партії збираються висунути теперішніх градоначальників. Але на автоматичне продовження мандатів розраховувати не варто. «У нас є в одному із міст голова, якого підтримує лише 4 відсотки населення, а його опонента — 42 відсотки. Ми повинні бачити не лише своїх людей, а й знати, хто із опонентів буде виставлений, щоб не вийшло так, що виставимо Петрова, а на виборах переможе Сидоров, але він не від Партії регіонів», — зазначив на партійних зборах Анатолій Близнюк.

Кількість депутатів обласної ради збільшиться до 180 осіб. Сьогодні тут діють чотири фракції: регіоналів, комуністів, соціалістів та «Народної опозиції». При цьому нове потрапляння двох останніх політичних сил до місцевої влади є проблематичним. Наприклад, соціалісти втрачають свою електоральну базу на півдні області: голову правління, генерального директора ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» Володимира Бойка включить до свого списку кандидатів до облради Партія регіонів. Тоді як на попередніх виборах представники цього підприємства проходили до місцевих рад від Соцпартії.

Союзники по парламентській коаліції — Партія регіонів та Комуністична партія — на території Донеччини борються практично за один і той самий електорат. На цьому ж «полі» працює і обласний осередок «Сильної України». Представники партії Сергія Тігіпка, зважаючи на досить високий рейтинг лідера на сході України, можуть уперше потрапити до місцевих рад. Судячи з того, що регіонали, комуністи та «сильноукраїнці» проводять кампанію без взаємних звинувачень, у новообраних радах пануватиме практична одностайність і лояльність до дій центральної влади.



Деякі партії не скористалися своєю квотою

Утім, така «майже одностайність» уже панує у виборчих комісіях області.

НАША ДОВІДКА

На території Донецької області створено 46 виборчих комісій. Серед них — Донецька обласна виборча комісія, 17 районних територіальних виборчих комісій та 28 міських територіальних виборчих комісій у містах обласного значення.

Із 45 районних та міських ТВК лише 14 комісій сформовані у максимальному складі — 18 осіб. Найменше представлені Олександрівська районна та Докучаєвська міська виборчі комісії — по 10 осіб. Це пов'язано з тим, що окремі політичні партії не спромоглися скористатися квотою, передбаченою законом.

За даними Комітету виборців України та Громадянської мережі «Опора», які проводять моніторинг перебігу кампанії в Донецькій області, партії правлячої коаліції (Партія регіонів, Комуністична партія України, Народна партія) контролюють 73 відсотки посад голів виборчих комісій, близько 69 відсотків посад заступників голів, майже 67 відсотків посад секретарів виборчих комісій. Для порівняння: «Батьківщина» обіймає 13 відсотків посад голів комісій, 11 — посад заступників та близько 9 — посад секретарів комісій, «Наша Україна» — приблизно 16 відсотків посад голів та заступників голів комісій та 20 — посад секретарів комісій. «Сильна Україна», «Єдиний центр» та Партія захисників Вітчизни мають по одному заступнику голови ТВК.

«За рівнем представництва партій у виборчих комісіях досить легко визначити рівень їхньої готовності до виборів на місцевому рівні, стан районних і міських осередків, — зазначив регіональний координатор спільного проекту Комітету виборців України та Громадянської мережі «Опора» зі спостереження за місцевими виборами Олександр Клюжев. — Партія регіонів та КПУ повністю закрили свої квоти в територіальних виборчих комісіях, що свідчить про розгалуженість мережі їхніх партійних осередків. Народна партія, «Батьківщина» і «Наша Україна» не скористалися своєю квотою в окремих районах і містах області. Наприклад, у Горлівці та Донецьку «Батьківщина» взагалі не представлена на рівні територіальних виборчих комісій. Водночас у цих містах по три члени має партія «Реформи і порядок». Фактично партії сильно залежали від того, наскільки вони представлені офіційно зареєстрованими осередками».

Аналітики кажуть, що нові партії не виявили активність навіть у тих комісіях, де залишалися вакантні місця: очевидно, що неузгодженість із правом цих партій брати участь у місцевих виборах негативно вплинула на роботу зі створення місцевих осередків. «Особливістю Донецької області, безумовно, також є певне домінування партій, які входять до парламентської коаліції, на рівні керівного складу територіальних комісій, — додав О. Клюжев. — І тут дуже важливо, щоб між усіма членами комісій, штабами кандидатів і партій встановилися партнерські та довірчі стосунки. Так чи інакше, права виборців повинні бути на першому місці».

Осередки опозиційних партій відповіли підписанням меморандуму про взаємодію і співробітництво на місцевих виборах у Донецькій області. Підписи під документом поставили представники «Батьківщини», «Єдиного центру», «Нашої України», Соціалістичної партії, Української народної партії, «Фронту змін». Прикметно, що серед тих, хто приєднався до меморандуму, — і місцева організація Народної партії, тобто партії, яка входить до правлячої коаліції. Співавтори документа зобов'язалися узгоджувати спільні дії для забезпечення чесності й прозорості процесу голосування. При цьому партійці збираються координувати роботу членів територіальних та дільничних комісій, вести паралельний підрахунок голосів, забезпечити онлайн-трансляцію підрахунку голосів на виборчих дільницях.

«За Донеччиною давно закріпилася слава регіону, де остаточний підсумок виборів — це не підсумок реального волевиявлення громадян, а результат масштабних фальсифікацій і використання адміністративного ресурсу, — йдеться у меморандумі. — Місцеві вибори 31 жовтня 2010 року — це шанс довести всій Україні і всьому світу, що вибори на донецькій землі можуть проходити на принципах чесності та відкритості, із дотриманням усіх законодавчих норм цього процесу».

З другого боку, розмови про імовірні фальсифікації в області можуть бути виправданням низького результату тієї чи іншої політичної сили.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ефективний доступ громадянського суспільства до законодавчого процесу

Програма сприяння парламенту (ПСП) спільно із Асоціацією випускників Програми стажування у Верховній Раді України «Ліга інтернів» за підтримки газети «Голос України» започатковують серію статей, які сприятимуть більшій поінформованості громадян про Верховну Раду України як інститут влади. Активні громадяни та представники громадських організацій зможуть дізнатися про структуру парламенту України, шляхи ефективної співпраці представників громадянського суспільства як з окремими народними депутатами, так і з комітетами Верховної Ради України, про законотворчий процес та механізми впливу на нього, про участь громадян у заходах комітетів тощо.

Зазначена рубрика сприятиме підвищенню рівня правової та політичної культури, розумінню громадянами важливості утвердження сильного та демократичного парламенту для розвитку України.

У рубриці будуть висвітлені теми співпраці громадських організацій та Верховної Ради, які найбільше цікавили громадські організації під час проведення Програмою сприяння парламенту України тренінгів із доступу громадян до законодавчого процесу в усіх регіонах країни. За останні кілька років було проведено більше 40 навчальних тренінгів, котрі засвідчили значний інтерес громадськості до співпраці з Верховною Радою саме у сфері законотворчої діяльності.

Програма сприяння парламенту України почала працювати в Україні у 1994 р. Інститут публічного врядування ім. Джона Гленна університету штату Огайо за контрактом з університетом Індіани реалізує Програму розвитку законотворчої політики України Програми сприяння парламенту України (ПСП-II) з вересня 2008 р. по травень 2011-го. Це основна програма Агентства США з міжнародного розвитку, спрямована на досягнення позитивних змін у діяльності законодавчого органу України. Проект має три завдання: підвищення ефективності та прозорості законодавства та політичних рішень законодавчої та виконавчої гілок влади; інституціалізація персоналу та організаційний розвиток парламенту, секретаріату Президента та Кабінету Міністрів; розширення та якісне поліпшення доступу громадянського суспільства до законодавчого процесу.

Опираючись на 15-річний досвід роботи Програми сприяння парламенту, цей трирічний проект продовжує надавати технічну допомогу парламенту України та поширює свою сферу діяльності на секретаріат Президента, секретаріат Кабінету Міністрів України та окремі міністерства. ПСП-II зосереджується на ефективних механізмах розвитку законодавчої політики та зміцненні інституційної спроможності законодавчої та виконавчої гілок влади.

Громадська організація «Ліга інтернів» об'єднує випускників Програми стажування у Верховній Раді України та центральних органах виконавчої влади країни. Програма «Помічник голови Комітету Верховної Ради України» успішно діє при Верховній Раді України з 1995 року, засновники програми — Асоціація колишніх конгресменів США та Верховна Рада України. Програма надає унікальну можливість молоді з різних регіонів України отримати досвід роботи в органах державної влади протягом 8—10 місяців. За 15 років інтернами стало 1011 осіб, третина з яких продовжує свою кар'єру в органах державної влади, частина повертається для успішного продовження кар'єри в свої міста. Головні завдання «Ліги інтернів» — це збереження та розвиток Програми інтернів, поширення досвіду, набутого випускниками під час стажування, посилення навчальної частини Програми, формування тісних зв'язків між випускниками, посилення співпраці між ними, пошук фінансових джерел підтримки Програми та ін.

Марина РУДЕНКО,
менеджер розвитку Програми стажування у Верховній Раді.

Павло Лебедєв: «Став успішним — допоможи іншому!»

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Фонд соціально–економічного розвитку Севастополя, засновником якого став народний депутат України Павло Валентинович Лебедєв, відзначив четверту річницю своєї діяльності. Дата не кругла, тим більше — не ювілейна. Але за невеликий строк в активі фонду назбиралося чимало добрих і значимих справ для того, щоб можна було підвести перші підсумки його роботи.

Трохи статистики. Одна з найбільших в Україні програм недержавних стипендій охоплює близько двох тисяч юнаків і дівчат. Більше півтори тисячі учасників і ветеранів війни (нині — малозабезпечених пенсіонерів) отримували й отримують матеріальну допомогу від Фонду. Відчутно й регулярну турботу про севастопольський дитячий будинок і один з інтернатів: Фонд купує меблі, техніку, спортінвентар; двічі на рік закуповує сезонний одяг для вихованців, організовує екскурсії й свята. Оплачує навчання у вузах їхніх вихованців. Торік на добродійну діяльність Фонд витратив більше двох мільйонів гривень. На 2010-й рік бюджет за цими статтями перевищує три мільйони.

Всю роботу Фонду з особистих коштів фінансує його президент, народний депутат України (фракція Партії регіонів) **Павло Лебедєв (на знімку).**

— Павле Валентиновичу, Ви сплачуєте державі чималі податки, цілком можете спати спокійно. Навіщо Вам ще й благодійна організація?

— Мабуть, доброчинність — в наших традиціях. Із прийняттям Київською Руссю християнства допомагати нужденним стало нормою життя слов'ян. У Києві до революції благодійність була звичною справою, навіть десь повсякденною. Державний музей західного та східного мистецтва, Політехнічний інститут, Пироговська лікарня й навіть Бессарабський ринок зобов'язані своєю появою відомим київським філантропам Богданові Ханенку, Миколі Терещенку, Лазарю Бродському. Переконаний, що доброчинність була, є й буде моральним зобов'язанням кожної успішної людини.



— Із чого Ви виходили, коли визначали основні напрямки діяльності Фонду?

— Допомоги суспільства потребують, насамперед, ті, хто не в змозі справитись із життєвою ситуацією самостійно: діти й старі. Виходячи із цього і було визначено дві основні програми Фонду — програма стипендій для студентів і програма матеріальної допомоги для ветеранів і пенсіонерів.

Стипендіальна програма спрямована на підтримку обдарованої молоді. Це майбутні лідери нашої промисловості, науки, культури, державного управління. Близько півтори сотні юнаків щомісяця одержують тисячу гривень стипендії від Фонду. Стипендіатів визначаємо два рази на рік на відкритому конкурсі. Спочатку співробітники Фонду складають рейтинг здобувачів, потім із кожним проводять співбесіду. Ураховується успішність, наукова праця, суспільна діяльність, соціальна активність. Інтереси сучасної молоді часом вражають своєю широтою й обгрунтованістю. Цього року на конкурс представлені роботи, в яких розглядаються перспективи розвитку електротранспорту в Севастополі, створення вільної економічної зони, пропонуються рішення екологічних проблем. Є досить цікаві проекти з енергозбереження, житлово-комунального господарства, саночистки міста, у сфері освіти. Багато робіт такого рівня, що дати їм оцінку можуть тільки фахівці. Наприклад, проекти яхтового центру «Севастополь», сонячно-теплонасосної системи гарячого водопостачання й опалення сільського будинку або комп'ютерного моделювання й аналізу поширення пожежі.

Три стипендії від Фонду передбачено для молодих талановитих музикантів і художників.

— А ветеранам і пенсіонерам чим конкретно допомагаєте?

— Насамперед, малозабезпеченим ветеранам війни та праці у придбанні ліків. Працює дві програми. У першій сьогодні беруть участь 1400 осіб. Кожному із них раз на місяць на спеціальну картку перераховують 50 гривень. Власникам карток надається знижка 10 відсотків на всі ліки. З директором аптечної мережі Ігорем Горланем ми домовилися про додаткові знижки на ліки для учасників програми «Фонд ветеранам і пенсіонерам».

До реалізації другої програми вдалося підключити відразу трьох власників аптечних мереж — Володимира Голікова, Олену Кириченко, Людмилу Ізотову. Тепер шість тисяч севастопольських пенсіонерів платять на 10 відсотків менше при купівлі ліків у цих аптеках.

Традиційно до свят — Дня Перемоги, 23 лютого й 8 марта, Дня партизанської слави, Нового року — вручаємо ветеранам матеріальну допомогу, подарунки, організовуємо свята. До речі, організовують їх, проводять волонтери — наші стипендіати. Таким чином, програми взаємодіють між собою.

— Як голова Фонду, чи плануєте збільшувати кількість програм, впроваджувати нові проекти?

— За кількістю гнатися не будемо — віддаю перевагу якості. Продовжимо всі діючі програми. Сподіваюся, збільшимо їхнє фінансування. Плануємо надавати підтримку діяльності молодіжної організації «Нові люди», ініціаторами створення якої стали стипендіати Фонду.

Розмовляла Надія ВОЛЯНІНА.

Севастополь.

Фото Василя БАТАНОВА.

Кому потрібні карликові сільські ради?

САМОВРЯДУВАННЯ

Адміністративно–територіальна реформа забуксувала. Тим часом це негативно позначається на роботі органів місцевого самоврядування, насамперед невеликих сіл із населенням 500—700 чоловік.

Кожного року Боратинська сільська рада, що в Луцькому районі, радує земляків цікавими «обновами». Тут найкращі в області сільський стадіон, дитячий садочок, найкрасивіший адмінбудинок... У підпорядкованому їй селі Рованці, де ніколи не було навчальних закладів, торік здали школу. Ініціаторами і безпосередніми учасниками будівництва були депутати.

Чимало добрих справ і на рахунку депутатів Забородьської, Липинської, Підгайцівської, Гіркополонківської, Маяківської сільських рад цього ж району. Це на території якої проживає 500—700 осіб і немає жодного підприємства, де грошей не вистачає навіть на зарплату штатним працівникам? Більшість із них колись створювалися за принципом: колгосп — сільська рада. Понад 80 відсотків колишніх колгоспів за останні десятиріччя припинили існування або рахуються лише на папері. Але скорочення сільських рад не відбулося.

Їх в області, як і на початку 1990-х років, — 379. У найменшій — Кобченській Рожищенського району — лише 289 жителів, у найбільшій — Маяківській — 5815. Різниця в населенні між першою і другою у двадцять разів, а в кількості штатних працівників — лише у 2,4 разу. Маючи значно більше навантаження в роботі, маяківський сільський голова отримує заробітну плату лише на десять відсотків вищу, ніж його колега з Кобча. Хіба такий стан речей можна назвати нормальним? І подібних сільських радкарликів, як Кобченська, в області десятки. Всього 368 душ проживає на території Соминської сільської ради Турійського району, 400 — Городинівської Рожищенського, 427 — Майданської Ковельського, 430 — Хоцунської Любешівського районів. Загалом півтори сотні сільських рад Волині, або майже 40 відсотків від загальної кількості, мають кожна менше тисячі осіб населення. Навряд чи вони зможуть ефективно працювати. Чи не варто, наприклад, об'єднати розташовані поруч Угринівську і Михлинську сільські ради Горохівського району, тим більше, що на їхній території діє одне приватне сільгосппідприємство імені Т. Г. Шевченка, а на території Михлинської сільської ради проживає лише 470 чоловік. І таких прикладів нераціонального використання коштів громад і бюджету в області можна навести десятки.



потужні громади, кожна з яких нараховує від трьох до шести тисяч чоловік. На їх території розташовано по кілька приватних підприємств, кооперативів, закладів торгівлі. В бюджети цих рад щороку надходять значні кошти, які спрямовуються на забезпечення життєдіяльності сіл, їх соціальний розвиток. До вирішення місцевих проблем тут активно залучають підприємців, чий бізнес пов'язаний із цими населеними пунктами.

Тим часом в області є сільські ради, бюджети яких на 95 відсотків залежать від дотацій. Скажіть, що може зробити сільська рада,

Чимало питань виникає й навколо статусу міст. В обласному центрі Луцьку, наприклад, 211 тисяч населення, у Володимирі-Волинському, Нововолинську, Ковелі — 40—70 тисяч. Тим часом у містах Берестечку — 1863, Устилузі — 2800, а селищі міського типу Маневичах — 10 120 осіб. Тож, можливо, варто повернути скасований у 1925 році статус «містечок», перевівши в них як сучасні невеликі міста, так і селища міського типу. До речі, в Англії великі міста називають «sity», малі — «town». А у нас статус міста мають і майже тримільйонний Київ, і невеличке Берестечко. До того ж слід нагадати, що статус містечок в Україні історичний. Пригадуєте Шевченкове «Круг містечка Берестечка» з його вірша «Ой чого ти почорніло».

Один із проектів адмінреформи пропонує залишити в області замість 412 міських центрів, селищних і сільських територіальних громад лише 51. У теперішньому Володимир-Волинському районі їх пропонують створити чотири — у містах Володимирі-Волинському та Устилузі, селах Овадному та Хобултовій, в Горохівському — три (міста Горохів та Берестечко, селище Сенкевичівка), в Іваничівському — два (міста Нововолинськ та Іваничі), у Камінь-Каширському — чотири... Найменший із районів області, Шацький — з населенням 18 тисяч замість однієї селищної і восьми сільських рад матиме лише одну громаду. Територіальна ж громада Луцька включатиме в себе більшість сільських громад теперішнього Луцького району, окрім тих, що розташовані поблизу селища Торчин. Чи виграє від такого об'єднання Луцьк? Вочевидь. Навіть при вирішенні питань розширення меж міста, облаштування зон відпочинку, забезпечення населення сільгосппродуктами. Села ж отримають надійного партнера з потужним бюджетом і гарантований ринок збуту вирощеного на полях та фермах.

Якщо це відбудеться, і в області залишиться всього 51 громада, то ми майже повернемося до схеми, котра діяла у повоєнні роки, коли Волинь була поділена на 31 район (зараз — 16). Як називатимуться ці новоутворені громади і який статус вони матимуть, поки що невідомо (можливо, повернуть ліквідовані в 1930 році округи). Однак утримувати таку громіздку адміністративну систему, яку маємо сьогодні, важко навіть економічно благополучним державам. Україна, на жаль, до таких не належить.

Міський голова прикордонного Володимира-Волинського Петро Саганюк часто відвідує Польщу і щораз, перетнувши Буг, помічає позитивні зміни, які відбулися в сусідній державі після укрупнення гмін (аналог наших сільських рад). Зміцнілі гміни стали значно більше робити для економічного, соціального та культурного розвитку територій, їх благоустрою.

А що може сільська рада з населенням 300—500 осіб (стільки ж людей приблизно живе у великому міському будинку)? Поставити штамп на довідці? Тому Петро Саганюк, за плечима якого вже майже чверть століття роботи в радах, переконаний: треба йти польським шляхом і в найкоротші строки проводити адміністративно-територіальну реформу. Такої ж думки і більшість волинян, з якими мені довелося спілкуватися, зокрема й голова обласної ради Анатолій Грицюк.

Відтоді, як згідно з указом Президента України 7 липня 1997 року було створено Державну комісію з проведення адміністративної реформи, минуло вже понад тринадцять років. На жаль, поступального руху вперед у цій справі поки що не відбулося. А адміністративно-територіальна реформа могла б стати однією із визначальних ланок нашого державотворення, яка допомогла б нам вирватись із бюрократичної трясовини минулого.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: адмінприміщення Боратинської сільської ради

Фото автора.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Назад у минуле?

Доки народні обранці виробляли алгоритм своєї діяльності, Конституційний Суд розпочав розгляд їхнього подання щодо змін, внесених до Основного Закону 8 грудня 2004 року. Представник Президента у Конституційному Суді у своєму виступі звернула увагу на те, що було порушено процедуру при ухваленні законопроекту №2222, а також на те, що його приймали у пакеті разом з іншими законами, чого Конституція не дозволяє робити. Вона також наголосила, що Віктор Янукович не брав участі у голосуванні. Але він і не міг брати участі, оскільки у той час був прем'єром, а не народним депутатом.

Проте варто звернути увагу, що ряд представників Партії регіонів уже висловлюють упевненість у тому, що Конституційний Суд повністю лояльний до глави держави і скасує конституційну реформу зразка 2004 року. Водночас у газеті, до якої має причетність найбагатша людина України, народний депутат від Партії регіонів, стверджується, що в адміністрації Президента домінує точка зору, за якою — після відміни Конституційним Судом політреформи автоматично набирає чинності Основний Закон зразка 1996 року. І лише після цього Партія регіонів ініціюватиме зміни до Конституції.

Щоправда, як наголошують юристи, Конституційний Суд не може, не має права щось змінювати у чинній Конституції. Він може лише констатувати, що зміни у 2004 році були прийняті з порушеннями. Якщо ж Конституційний Суд піде на безпрецедентний крок і відмінить результати голосування за зміни до Основного Закону, він остаточно дискредитує цю інституцію. До якої у суспільства залишилося мало поваги.

З іншого боку, що у цьому випадку робитиме влада? Адже у законодавче поле країни на базі змін 2004 року також внесено чимало правок. Чого вартий закон «Про Кабінет Міністрів України»! Звернемо увагу і на таке. Судова реформа, проведена цього року без висновків Венеціанської комісії, вже доволі негативно вдарила по іміджу країни. А який резонанс викличе у світі відміна політичної реформи без участі народних депутатів і в порушення Конституції? У цьому випадку Україна може стати країною-ізгоєм на міжнародній арені.

Таки правий був Голова Верховної Ради Володимир Литвин, коли наголошував, що треба передусім діяти відповідно до приписів Конституції, а не вигадувати велосипед.

Непопулярні реформи планують розпочати з наступного року. А те, що вони можуть викликати суспільний спротив, показав численний мітинг дрібних підприємців під стінами Верховної Ради у минулий четвер, які в багнети зустріли новації, виписані у проекті Податкового кодексу.

Продовжує штовхати країну у минуле керівництво Служби безпеки України. Не встигли вщухнути скандали щодо перевірки фонду «Відродження» та затримання і допиту історика Романа Забілого, як наша колега Вікторія Сюмар з блозі на «Українській правді» повідомила про те, що співробітники СБУ цікавилися у консьєржки нею та її родиною, а також запитували, хто буває у неї в квартирі.

Усі ці події і змусили поставити запитання, винесене у заголовок.

Володимир КОРОЛЮК.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

У Чернівцях з'явиться студентський автобус

З ініціативи студентських молодіжних організацій міська влада запровадила автобусний маршрут, який обслуговуватиме виключно тих, хто навчається у вузах.

Він з'єднає студентське містечко Чернівецького нацуніверситету з навчальними корпусами. На маршруті «Студентський експрес» працюватимуть два автобуси, які о 7.40 та о 7.50 відправлятимуться від студмістечка і зупинятимуться лише біля навчальних корпусів університету. Вартість проїзду на експресі така само, як і на інших міських маршрутах, — 1,75 грн.

«Студентський експрес» — пробний маршрут, яким автобус курсує лише до першої пари. Якщо він матиме попит серед студентів, то перевізник готовий запустити автобуси і перед другою та після третьої і четвертої пар та охопити всі факультети Чернівецького університету.

СБУ розсекретила архіви про кримінальну справу проти поетеси Рози Ауслендер

Чернівецький музей історії та культури євреїв Буковини отримав від обласного управління СБУ розсекречені архівні матеріали кримінальної справи проти єврейської німецькомовної поетеси Рози Ауслендер. Справу порушив НКВС у 1940 році, коли Буковина увійшла до складу Радянського Союзу.

Скарб, котрим не володіє жодний музей світу, — так ці документи називають науковці. Тепер ознайомитися з колишніми таємницями НКВС зможуть усі охочі, незабаром музей відкриє присвячену кримінальній справі експозицію. Про те, у чому звинувачували тоді Розу Ауслендер та коли закрили порушену проти неї кримінальну справу, науковці розповіли під час передання архівних матеріалів до фондів музею.

Відомо: в 1921 році поетеса емігрувала до США. Саме там вона опублікувала свої перші вірші. Десять років потому через хворобу матері Ауслендер знову повернулася до Чернівців. Повернення одразу насторожило управління НКВС — поетесу запідозрили у шпигунстві. Її реабілітували лише у 1995 році.

Уродженка Чернівців Роза Ауслендер походить з асимільованої єврейської родини, в якій дотримувалися водночас єврейських та німецьких традицій. Тому представники обох громад вважають цю подію історичною.

Досі не відновлено чотири зруйновані повінню мости

Унаслідок цьогорічної повені на Буковині зруйновано та пошкоджено 150 ділянок доріг, чимало мостів.

За словами начальника служби автомобільних доріг у Чернівецькій області Романа Майора, попри те, що більшість робіт завершено, все ще залишається кілька незавершених об'єктів. Це мости у селах Горбово, Іжівці та Нижні Станівці, а також міст на ділянці Сторожинець — Панка, де здійснено лише демонтажні роботи. Тривають відновлювальні роботи на кількох ділянках доріг в області, серед них дорога в Бросківцях Сторожинецького району, Бережонці Вижницького району та дорога, котра з'єднує гірський Путильський район з областю в районі хутора Хорови.

Сергій СУЛИМА.

За мрію треба боротися

Наталю Капустян знають у Каневі всі. Сильна духом, життєрадісна дівчина давно завоювала серед жителів міста повагу і симпатію. Попри тяжку травму хребта, котра прикувала її до інвалідного візка, Наталя постійно навчається, водить автомобіль, вправно стріляє з пістолета.



Батьки не втрачали надії

— Рідко випадає день, коли донька вдома. От сьогодні, приміром, вона на зустрічі з підопічними. Завтра їде до Черкас на «круглий стіл». Потім — у міськвиконком. Далі — до спонсорів, на змагання, — дорогою до Канівського молодіжного центру для інвалідів, головою якого є Наталя, розповідає її батько Іван Пантелійович. — І так двадцять років підряд. Хоч і на візку, але завжди в русі.

Наталя Капустян зустрічає на порозі центру. Розповідає, що створена організація ще в дев'яностих, проте активно запрацювала лиш останнім часом.

— Два роки ми буквально вибивали приміщення. До цього тулилися в малесенькій кімнатці в реабілітаційному центрі, — проводить усередину Наталка. — Нині нас збирається тут більше сімдесяти осіб. Це люди з різними захворюваннями, що призвели до інвалідності. До нас просяться навіть із сусідніх районів! — хвалиться. — Для усіх дуже важлива підтримка і просто можливість спілкуватися, оскільки здоровим часто важко зрозуміти проблеми інваліда.

Самій Наталці Капустян судилося довідатися про всі складнощі життя людини з обмеженими можливостями у сімнадцять років.

— Я була в одинадцятому класі, — пригадує наша співрозмовниця. — Йшла із школи, сіла під'їхати і потрапила в автомобільну аварію.., — на мить замовкає і продовжує: — На той час я серйозно займалася легкою атлетикою і хотіла пов'язати життя із спортом. Але через травму всі мої мрії, усі плани розбилися вщент, адже вердикт лікарів був однозначним: ходити не зможу ніколи. У розпачі я думала: життя моє скінчилося і нічого доброго в ньому вже не буде. У мене були перелом хребта, травма голови... Я могла лише лежати на животі і єдиними, що не відмовляли працювати в моєму тілі, залишились руки.

У лікарняній палаті дівчина перебувала довгі сім місяців. Сім місяців болю, відчаю, зневіри.

— Зрештою, мене виписали, відправили помирати додому, — смутком затьмарюються Наталчині очі. — Ніхто не вірив, що я лишуся жити. Тільки мої батьки не втрачали надії... Вони боролися, змушували й мене не здаватися. За рік я змирилася зі своєю нерухомістю. А через півтора сіла у візок. Проте виникли інші проблема — пролежні. По всьому тілу утворилися страшні рани, що не гоїлися. Відчувати їх я не могла, утім це отруювало мій організм. У двадцять п'ять я мала вигляд п'ятнадцятирічної дівчинки, — такою худою й змученою була через постійну інтоксикацію.

Родина почала шукати можливості поїхати на санаторне лікування. Однак раніше від путівок дівчина постійно відмовлялася. Коштували вони недешево, тож сім'ї м'яко натякнули, що за ці самі кошти можна оздоровити кількох ветеранів.

— Натомість у цей час було вирішено організувати мою персональну виставку вишивки. З перших днів це була якраз та справа, що рятувала від думок про непоправну трагедію. Я вишивала кожного дня на ліктях, хоч як важко це було, — пояснює канівчанка. — І, власне, за цю виставку від міської влади отримала путівку в санаторій.

Вона завжди була лідером

Проте оздоровитися дівчині не вдалося. У санаторії вона потрапила під дощ, тож до цілого букету супутніх захворювань додалося ще й запалення легень.

— Прозвучав вирок лікарів: «Вона не бореться». Імунна система не працювала взагалі, її у мене фактично не було. Натомість аналізи що не день гіршали. Порадили їхати у Донецьку спеціалізовану лікарню — єдину в Україні, — каже Наталя. — Однак, звісно, на це необхідні були чималі кошти. Їх же в нашій родині просто не було.

Саме в той час у дівчини з'явилася рішучість боротися з недугою «всім смертям назло».

— Нам дозволили продавати мої вишивки туристам на Тарасовій горі, — продовжує вона розповідь. — Віддавали за копійки — англійцям, американцям, французам, кубинцям... Дещо зібрали на місяць лікування. Однак, у Донецьку я пробула сім місяців, — зітхає, пригадуючи найтяжчий період своєї хвороби. — За цей час перенесла вісім операцій. Видалили куприка й через важку рану на коліні рекомендували відрізати ногу... Проте я не дозволила, хоч як переконували. Мабуть, у цей момент мені допомогла сама Богоматір, яка послала на порятунок медсестру — добру й чуйну людину. Вона й вилікувала мою рану народними методами.

Пані Наталя каже: найгіршим стало усвідомлення, що більшості ускладнень насправді можна було б уникнути.

— Розумієте, на місцях лікарі взагалі не розповідають, як інваліду потрібно доглядати за тілом, що робити аби не утворювалися пролежні, — пояснює. — Власне, у Донецьку я немов прозріла, адже мене взяли під опіку тамтешні візочники і я пройшла курси активної реабілітації.

Дівчина навчилася долати такі перепони, як сходи та бордюри, і навіть танцювати на візку. Вона зрозуміла, що активним можна лишатися в будь-якій ситуації. У школі вона завжди була лідером і, коли після травми повернулася до життя, її вдача «заговорила» знову. Тепер Наталі телефонують із Москви і просять організувати зустріч однокласників. Кажуть, так, як вона, ніхто цього не зробить...

Остаточно ж змиритися зі своїм станом змогла після консультації у відомого столичного нейрохірурга. Побачивши знімки, професор сказав, що ліпше лишити все як є, зафіксувати ту стабільність, яку виборола у хвороби дівчина.

І все таки стала чемпіонкою!

Нині Наталя Капустян — інструктор з активної реабілітації. Крім фізичних вправ, вчить людей не падати духом. За найкращий приклад наводить себе, адже навіть давня мрія про реалізацію у спорті, врешті, здійснилася.

— Нині я кандидат до Паралімпійської збірної України, — з гордістю ділиться. — Ще в школі я непогано стріляла з гвинтівки. А коли мене послали, вже після травми, на обласні змагання, також показала гарні результати. В той час саме почала активно розвиватися спортивна пневматична стрільба. Перший чемпіонат України серед візочників мав відбутися в Одесі. Тож я, потренувавшись у Черкасах в тирі, здобула перше місце з стрільби з пістолета. Нині я — вже дворазовий чемпіон, проте, як і першого разу, перед змаганнями їду до Черкас тренуватися. Адже в Каневі тиру немає, а на дверях удома рідні вже не дозволяють практикуватися, — сміється Наталка. — Звісно, важко, адже дорога для мене — справа нелегка. Щоправда, я на своєму візку можу дістатися будь-куди — хоч поїздом, хоч маршруткою. Люди завжди допоможуть. Значно важче буває зі східцями чи бордюрами, адже кожна сходинка для візочника — нездоланна перепона.

Через це Наталя довго не наважувалася піти на навчання.

— Настав час, коли я почала шукати собі роботу. Мені сказали, мовляв, опануй комп'ютер, тоді зможеш заробляти набором. Пройшла курси. Проте, виявилося, що інвалід нікому не потрібен. Усі відхрещувалися — у нас другий поверх, тож ви нам не підходите, — з жалем пригадує свої поневіряння жінка. — Вирішила навчатися далі, адже без цього ніяк. Нині завершую четвертий курс за спеціальністю готельна справа. Щоправда, якби не друзі, то й не вступила б. Спершу вони носили мене на руках по сходах, щоб я мала змогу бути на заняттях. Нині ж у навчальному закладі входять у моє становище й організовують для нас пари на першому поверсі.

Навчилася канівчанка й водити автомобіль. От тільки, бідкається, батьки поки що не дозволяють їздити самій.

— Їх непокоїть, що в мене не дуже багато практики. Тому, коли я за кермом, поруч, як штурман, сидить тато, — посміхається.

Почуватися щасливою

У Наталі Капустин вже було п'ять персональних виставок вишивки, одна з яких — в Українському домі столиці. Зараз майстриня намагається брати участь в усіх подібних заходах. Натомість на перші свої виставки навіть не з'являлася — соромилася візка, боялася прискіпливих поглядів людських очей. Тепер розуміє: вишивання багато чого їй дало. Це — ніби така собі реабілітація через творчість, мистецтво. Заняття малюванням, гаптуванням, писанкарством чи витинанкою, зазначає жінка, допомагає багатьом інвалідам почуватися потрібними, однак досі чомусь навіть не існує такого поняття, як творча реабілітація.

Разом з тим Н. Капустян каже, що останнім часом з головою поринула в громадську роботу. Нещодавно організовувала в Каневі вже другий фестиваль для людей з обмеженими можливостями «Ми — діти твої, Тарасе».

— Ідея здійснити щось подібне у Каневі виникла в мене спонтанно. А коли наштовхнулася на стіну непорозуміння (бо звідусіль чула тільки одне: «грошей немає»), рішучість зробити цей захід досягла апогею. Я самотужки, можна сказати, з простягнутою рукою, обійшла місцевих підприємців. І при зустрічі ніхто не відмовився допомогти, -хвалиться Наталя. — Хтось підсобляв коштами, хтось — подарунками для учасників, а дехто — продуктами, адже людей необхідно було ще й нагодувати.

Голова оргкомітету з гордістю розповідає, що на міськрайонний фестиваль з'їхалися навіть гості з Харкова, Полтави, Дніпропетровська та Києва. Й хоч їй було ой як нелегко все це організувати — шукати спонсорів, розміщувати гостей не лише в готелі, а й у себе вдома, за витраченими зусиллями жодного разу не пошкодувала. Адже варто було лише поглянути на переповнену залу фестивалю, зустрітися поглядом із сяючими очами його учасників, перейнятись їхніми хвилюваннями й емоціями, щоб відчути себе надзвичайно потрібною, діяльною, успішною. Просто щасливою людиною.

P. S. Поки матеріал готувався до друку, ми зустрілися з Наталкою у день відкриття музею Тараса Шевченка на Чернечій горі. Одягнена у вишиванку, котра так пасувала до її каштанового волосся і темнокарих очей, вона була по-особливому вродливою. Поділилася своєю радістю: її коханий Ігор з Прилук запропонував їй руку і серце.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Неля РАЇНА.

Черкаська область.

На знімку: Наталя Капустян у святковий день на Чернечій горі.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Крім фізичних вправ, вчить людей не падати духом. За найкращий приклад наводить себе

Приготуйтеся до сканування!

БАЛАНС ТИЖНЯ

* В аеропорту «Бориспіль» презентували термінал «F» — і нічого зайвого.

*Депутати Київради виключили з приватизаційної програми на 2007—2010 роки муніципальні частки акцій АТ «Холдингова компанія «Київміськбуд», ВАТ «Київгаз», «Київводоканал» і «Київхімволокно» — і ніхто нічого не продавав.

*Уряд оприлюднив вже вкотре відредагований проект Податкового кодексу — і все позаду?

Символічна стрічка, що її перерізав у Міжнародному аеропорту «Бориспіль» Віктор Янукович, бравурна атмосфера довкола завершення поки що проміжного етапу інфраструктурної модернізації свідчить про наміри на усі сто «віджати» інформаційний привід на користь влади. Але це другорядне. Головне — розвантажується єдиний міжнародний термінал «В», що в перспективі дозволить обслуговувати до 8 мільйонів пасажирів на рік. Столиця матиме сучасний аеропорт, термінали якого здатні у години пік пропускати до 1,5 тисячі чоловік. Як і годиться у місті, яке нещодавно потрапило у список найдорожчих у світі для проживання. Хто заперечить, що співвідношення «ціна—якість» має бути оптимальне, але доки наші пасажири поступаються за рівнем життя пасажирам іноземним, воно таким не стане. Тож нічого зайвого: дві каси, кафе, зал чекання, три магазини «duty free» і сюрприз — у зоні контролю. Ви проходите через сканер і він переконується: нічого зайвого. Спостерігаючи за цією процедурою по телебаченню, думав про інше. Споживча користь будь-якої сучасної техніки залежить не тільки від її характеристик, а ще й від того, до чиїх рук вона потрапляє. Того ж дня мені, приміром, розповіли, що на якомусь нашому кордоні не встигли покористуватися подібною технікою, бо вона безслідно зникла. З якого дива, я й не цікавився, без того зрозуміло, що будь-який сканер на митниці теоретично зменшує кількість хабарів. Але на практиці може й збільшити вартість хабара. Тому цілком логічно, що усі об'єкти, підготовлені до Євро-2012, пройдуть певний період тестування. Аби, як-то кажуть, нічого зайвого.

Порадував і міністр транспорту та зв'язку Костянтин Єфименко, поінформувавши про намір оголосити через місяць конкурс на завершення будівництва другої черги Дарницького залізничного вокзалу. Виявляється, вирішили скоротити проектну площу вокзалу з 70 до 56 тисяч квадратних метрів, зокрема й площу для обслуговування пасажиропотоку, решту планується віддати як приз — переможцеві конкурсу.

Під тим само девізом «Нічого зайвого!» провела тиждень і постійна комісія з питань власності при Київраді. Вона прийняла соломонове рішення, вилучивши з програми приватизації на 2007—2010 роки, вкупі з іншими активами, пакети акцій підприємств комунальної власності, які вже нібито були продані в період з травня 2009 року по березень 2010-го. Кажу «нібито», бо Генеральна прокуратура оскаржує факти купівлі-продажу в судах. Як на мене, власне цей факт і надихнув депутатів на безпрецедентне вилучення. Якщо не можна заднім числом скасувати угоду про купівлю-продаж, то можна використати це рішення у судових тяжбах як інструмент у «боротьбі за комунальну власність та інтереси киян». Але чи виправдовує це засоби, з допомогою яких депутати йдуть до мети? Заступник глави комісії Київради Денис Москаль упевнений, що виправдовує. Називаючи це першим кроком до повернення активів під контроль громади підприємств, він апелює до «загадкової крадіжки документів про приватизацію об'єктів у 2006—2010 роки з якогось автомобіля. Стає незрозуміло, яку роль відіграє у місті колосальний масив копіювальної техніки в руках столичної бюрократії і, власне, приватизаційна програма? Зате зникає останній сумнів у тому, що переділу власності у столиці покладено край. Це при тому, що нічого зайвого. І ніхто нічого не продавав.

Усі негаразди — в минулому, бо столична влада розпочала реформу міського бюджету, про що розповів заступник міського голови Олександр Попов. Нагадаю, мова — про запровадження програмно-цільового методу бюджетування, яке унеможливлює збільшення бюрократичного апарату. Олександр Попов так і сказав: надалі у киян не поцуплять жодної копійки, це в минулому.

Запав у душу телефонний дзвінок мого родича, дрібного підприємця. Він також сказав, що все в минулому, але з іншої причини — він відцурався свого бізнесу. Бо, каже, не хоче виступати у ролі податкового агента стосовно тих, з ким співпрацює. На його думку, уряд прагне поставити під свого роду сканер малий і середній бізнес, щоб обдерти дрібних підприємців, як липку. А він хоче спати спокійно, без кошмарів про шалені податки і куці доходи. Як на мене, він перебільшує, але не дуже. Бо враження таке, що на того, хто перебуває на спрощеній системі оподаткування, звалилася підозра у дефіциті держбюджету. Єдиний податок виключно для фізосіб з оборотом 300 тисяч гривень на рік, з двома найманими працівниками, ставками від 600 до 1500 гривень на місяць і відрахуваннями у соціальні фонди, без права отримувати більш як половину доходу від одного замовника, за винятком широкого спектру видів діяльності — більше скидається на ступор, ніж на реформу. Олександра Попова може розчарувати анонсований програмно-цільовий метод бюджетування, якщо десятки тисяч дрібних підприємців не влаштує урядова законотворчість і вони або підуть у тінь, або, ще гірше, почнуть протестувати за прикладом греків. Принаймні це доволі виразно пролунало на парламентських слуханнях, але Прем'єр-міністр Микола Азаров заперечив того само дня: розробники Податкового кодексу керувалися наміром вивести економіку з тіні, а не завести її в тінь. І заспокоїв: усе в минулому, відтепер будь-яке рішення податківців можна оскаржити в суді.

Сергій ВЛАД.

У НОМЕР

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Медикаменти в області не дорожчатимуть

Зупинити сезонне зростання цін на медикаменти дозволить відповідний меморандум між керівництвом області та майже сотнею суб'єктів аптечної мережевої роздрібної торгівлі області.

У ньому зафіксовано ціну на 144 найуживаніші в області лікарські засоби. Натомість влада пообіцяла аптекарям збільшити обсяги закупівель медпрепаратів. Так, уже цього року майже 40 мільйонів бюджетних гривень спрямовано в аптеки області за рахунок придбання лікарських засобів у медустанови та пільговикам. А вже з наступного року заплановано збільшити цю суму, передбачивши держфінансування на безкоштовну ургентну допомогу, яку нині, згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації Василя Берташа, надають за рахунок благодійних коштів. Аптекарі з розумінням поставилися до прохання влади та на десять відсотків знизили ціни на медикаменти у Рік ветерана для цієї категорії пільговиків.

Олександра ЮРКОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Замість одного фестивалю буде чотири

У Кам'янці-Подільському замість фестивалю «Терра Героїка», на який не вдалося відшукати кошти, з 30 вересня по 3 жовтня проходитиме чотири інших. Зокрема, фестиваль національних культур «Острів скарбів», на який очікують фольклорні колективи з інших регіонів України, а також Польщі, Молдови, Румунії та Литви. Кошти для «Острова» знайшлися в обласному бюджеті.

Організація «Рідна віра» влаштовує демонстрацію обрядових дохристиянських дійств та свято звитяги біля Руської брами. Всеукраїнський «Фестиваль вільних людей» привезуть зі столиці. Можна буде ознайомитися з бойовими мистецтвами, а також поринути в екстрим, музику, танці, езотерику. Для любителів пива два місцеві готелі влаштують подільський «Октоберфест».

«Калина червона» стала золотою

З учорашнього дня Національний банк України ввів в обіг золоту пам'ятну монету «Калина червона» номіналом 2 грн. Як сказано у листі, надісланому банкам, «Калина червона» продовжить серію «Найменша золота монета». Виготовлено монету із золота 999,9 проби: маса — 1,24 г, діаметр — 13,92 мм, наклад — 10 тис. штук.

Окрім того в обіг введено пам'ятну монету «Українське лікарське товариство». Її приурочено до 100-ліття з дня створення у Львові першої професійної громадської організації лікарів. Монету виготовлено з нейзильберу: маса — 12,8 г, діаметр — 31,0 мм, наклад — 35 тис. штук.

За період 1995—2010 рр. Нацбанк ввів в обіг понад 440 видів пам'ятних і ювілейних монет України, у тому числі в 2009 році — 28 видів.

Спільна непроста історія має об'єднати наші народи



Минулої суботи в Харкові Президент Польщі Броніслав Коморовський і Прем'єр-міністр України Микола Азаров відвідали Меморіал жертв тоталітаризму. Вони вшанували пам'ять польських і українських громадян, які стали жертвами репресій, поклали вінки до меморіальної дошки, встановленої в пам'ять про польських офіцерів, розстріляних у Харкові навесні 1940 року органами НКВС.



В урочистій церемонії взяли участь посол Польщі в Україні Яцек Ключковський, глава Харківської облдержадміністрації Михайло Добкін, голова Харківської обласної ради Сергій Чернов, в. о. міського голови Харкова Геннадій Кернес, а також кілька сотень членів родин польських офіцерів, чиє життя обірвалося в харківських катівнях НКВС у сорокових роках.

Візит Броніслава Коморовського до Харкова було присвячено 10-й річниці відкриття цього меморіалу. 70 років тому тут було розстріляно 3809 польських офіцерів і 500 польських громадян. Згідно з наказом Народного комісаріату внутрішніх справ СРСР № 00350 від 22 березня 1940 року "Про розвантаження в'язниць НКВС УРСР і БРСР", полонених польських офіцерів зі Старобільського табору направили в розпорядження УНКВС СРСР по Харківській області.

Президент Республіки Польща Броніслав Коморовський звернувся до присутніх зі словами: "Я вдячний усім, хто був причетний до створення цього меморіалу, до цієї дієвої боротьби за пам'ять про катинський злочин. У цій трагедії ми перебуваємо з вами по один бік. На боці супротивників тоталітарного режиму, на боці тих, хто став його жертвою. Ми приїхали сюди, щоб відзначити десяту річницю перемоги правди над брехнею. Правди, що має для нас величезне значення. Запалюючи цю поминальну свічку, думаю й молюся про всіх жертв цього злочину і про тих, хто переміг катинську брехню".

У свою чергу Прем'єр-міністр України Микола Азаров не тільки згадав про спільну трагічну історію наших народів, але й розповів про перспективи розвитку українсько-польських відносин: «На цьому трагічному місці хочу запевнити Президента Польщі, польських громадян, що Україна, дружній український народ поділяє ваш біль. У середині минулого сторіччя, у часи репресій і воєн загинуло дуже багато наших співвітчизників. Ми пам'ятаємо про всі ці злочини й засуджуємо тоталітаризм. І робимо все для вільного й демократичного розвитку українського й польського народів. Завдяки зусиллям багатьох людей в Україні й у Польщі споруджено цей меморіал. Два братні народи, які в минулому зазнали однакових страждань, сьогодні знайшли спільний шлях примирення і єднання».

Пізніше, у ході брифінгу, Микола Азаров відзначив, що й надалі відновленню пам'яті про спільні трагедії українського й польського народів приділятиметься особлива увага. Зокрема, він повідомив, що меморіальний комплекс жертв тоталітаризму буде збудовано і в Биківні: «Кілька днів тому я підписав постанову уряду про відведення земельної ділянки під створення меморіального комплексу «Биківня». Також можу обіцяти, що ми зробимо все, щоб такі меморіали підтримувалися належним чином і виховували, насамперед у людей молодих, розуміння того, що такі трагічні уроки мають бути враховані й не підлягають забуттю. Спільна непроста історія України й Польщі повинна об'єднати наші народи для просування таких загальнолюдських цінностей, як повага до свободи, демократії, права людей самостійно будувати своє життя».

Український прем'єр також відзначив, що 30 вересня перебуватиме з офіційним візитом у Польщі, і в цей само час Президент України в Ялті зустрінеться з Президентом Польщі.

— Така інтенсивність контактів говорить про те, що ми високо цінуємо наші відносини з Польщею й не бачимо зараз ніяких проблем. Але нам потрібно активізувати наше торговельно-економічне співробітництво, наше співробітництво в галузі Євро-2012. Ми хочемо перед нашими польськими колегами порушити питання про те, щоб вони на європейських форумах сприяли європейській інтеграції України. Перед нашими польськими колегами ми будемо ставити ті ж питання, що й перед керівництвом Євросоюзу і країн, які до нього входять. Це прискорення процесу створення зони вільної торгівлі, прискорення роботи над угодою про асоціацію, а також про безвізовий режим. Адже польські громадяни можуть вільно приїхати на могили своїх близьких, ніщо їм не перешкоджає вшанувати пам'ять своїх родичів. Але в наших родин чимало таких само могил у Польщі, а процедура оформлення дозволів, віз досить складна, — підкреслив Микола Азаров.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

Громада Кам'янця-Подільського не повірила силовикам,

які звинуватили її голову в хабарництві, і вийшла на вулиці

Увесь минулий тиждень Кам'янець–Подільський перебував у справжньому шоку. 20 вересня під кінець робочого дня перехожі побачили біля будинку міської ради людей у масках (ними були працівники Служби безпеки України). А вже за годину поповзли чутки про арешт керуючого справами Миколи Нечая та міського голови Анатолія Нестерука.

Останній має дуже завидний як для керівника й місцевого політика рейтинг (на позачергових виборах у червні 2008 року за нього проголосували 86 відсотків виборців), багаторічний авторитет доброго господарника й порядної людини. А за два роки після його обрання міським головою він продемонстрував свою безкорисливу відданість громаді та її інтересам, у місті відбулося чимало змін на краще. Тривогу громадян можна зрозуміти. Наближаються місцеві вибори, й більшість населення мало надію, що Нестерук продовжить почати разом із громадою проекти, про які в час кризи інші міста й не мріють.

Інформації про те, що сталося, гостро бракувало. На запитання людей працівники виконкому лише розводили руками: всіх попросили розійтися по своїх кабінетах. Силові структури відмовчувалися до 22 вересня, пополудні з'явилася офіційна інформація на сайті СБУ. Деякі провідні телеканали оперативно посмакували «гарячу» новину, подекуди перекрутивши навіть прізвища. Кам'янчан обурило, що деякі всеукраїнські ЗМІ вже поспішили приклеїти кам'янець-подільському міському голові тавро хабарника, забувши, що таке може зробити лише суд. Стало відомо, що Служба безпеки України звинувачує міського голову та керуючого справами «в отриманні хабара в особливо великому розмірі за сприяння у виділенні землі та подальшому зменшенні орендної плати» за ділянку в півтора гектара. І це теж було невтямки громаді. Бо в місті кожен п'ятий — підприємець, відтак люди добре знають, що земельні питання аж ніяк не вирішує градоначальник чи хоча б виконком, їх розглядає виключно сесія. До того ж останніми місяцями міський голова перебував у глухій опозиції стосовно своєї ж політичної сили в раді — фракції «Батьківщини», яка не голосувала за внесені ним пропозиції. Протистояння завершилося тим, що Анатолій Нестерук написав заяву про вихід із «Батьківщини» і запевнив, що відтепер принципово завжди буде безпартійним, а балотуватися на новий термін згоден від будь-якої парторганізації, яка захоче його висунути. Кілька місцевих партійних осередків уже говорили про підтримку Нестерука на посаду міського голови.

Аж ніяк не намагаючись вчинити тиск на слідство, втручатися в його таємницю, розповімо про те, як відреагувала громада, котра не повірила жодним звинуваченням. Обох затриманих під вартою доставили до відділення інтенсивної терапії міської лікарні через різке погіршення стану здоров'я, варту виставили й під їхніми палатами, що, звісно, не можна було б приховати від населення, яке лікується в тій самій лікарні. Люди прийшли сюди з плакатами «Анатолію Макаровичу, ми вам віримо, тримайтеся!». Загальне хвилювання наростало. На інтернет-форумах з'явилися заклики про листи підтримки та масові акції. Міська рада ветеранів, яка налічує понад 20 тисяч членів, перша написала звернення до Президента України. Напередодні на своєму пленумі ветерани прийняли рішення підтримувати на виборах Нестерука. До них приєдналося ще чимало громадських організацій. У цей час усі політичні сили, представлені в раді, відмовчувалися. Люди вимагали більше інформації бодай про стан здоров'я міського голови. Коли ж містом поповзли чутки про переведення його до слідчого ізолятора у Хмельницькому, громадяни вийшли на майдан.

Минулої п'ятниці понад дві сотні людей пікетували місцеве управління СБУ. Ніхто до них не вийшов. Тоді вони пішли до міської ради, де за мить зібрався майже двохтисячний мітинг **(на знімку)**, ініціатором якого стала та-таки рада ветеранів. Прості люди не стримували свого обурення, затримання міського голови пов'язували з останніми хвилями арештів очільників місцевого самоврядування, що прокотилися Україною. «За один тиждень наш голова міста вже третій!» — повторювали мітингувальники. «Це йому мстять за те, що відвоював у власність громади «Тепловоденерго»! «Це покара за рішення бути позапартійним!» Виступали й старі, й молоді, говорили про те, що такого керівника чекали багато років. Емоцій, звісно, було чимало. Згадали про різке зростання цін на продукти, газ, підвищення пенсійного віку... «Перекриємо дороги!», «Хоч на день закриємо базар!», «Замовляймо автобуси та поїдемо під СІЗО в Хмельницький!» — лунали заклики. «А де ж



наші депутати?» — питала громада. Затим дійшли висновку: треба створювати комітет захисту демократії, який домагатиметься неупередженого розгляду справи щодо арешту міського голови.

— Ми в 2004 році вийшли на майдани не за Ющенка, а за себе, свою долю, — заявив організатор майдану-2004 в Кам'янці Василь Товкайло, який і очолив згаданий комітет. До його складу влилися й «ліві», й «праві», представники різних верств — підприємці, пенсіонери, робітники, молодь, духовенство. Мітингувальники рушили до мосту «Лань, що біжить», який розташований на автотрасі державного значення Київ—Чернівці, й упродовж години безперервно ходили переходом сюди-туди. Щоправда, машин у цей час на дорозі не було. Міліція завбачливо пустила рух транспорту в об'їзд. Важкі фури рушили через Замковий міст, де їх проїзд заборонено; цю пам'ятку світового значення кілька років тому реставрували державним коштом.

«Так не повинно бути, — прокоментувала секретар міськради Валентина Волошина, — важковаговики запрудили все Старе місто, стояла черга аж до «Укрсоцбанку».

На вимогу громади зібралася позачергова сесія міської ради. На неї прибули 41 депутат із 50 і голова обласної ради Іван Гладуняк. Він зауважив, що це не виступ, а розмова, обмін думками: «Вельмишановні майбутні кандидати в депутати! Те, що сталося, є надзвичайною подією для всієї України. Що стосується юридичної частини справи, то ми не маємо права впливати на неї. Але не можемо й мовчати. Немає вироку суду. По Україні є такі само ситуації, але не завжди є вироки суду. Є покази однієї людини на іншу. Прості люди ще краще за депутатів розуміють, які можуть бути наслідки цих подій, що за удар завдано місту Кам'янцю-Подільському. У такий спосіб у Хмельницькому було знято з перегонів міського голову Приступу. Коли таке відбувається під час виборчого процесу, це насторожує. Я знаю особисто Анатолія Макаровича, ми працювали разом, він був моїм першим заступником в облдержадміністрації. Не приїхати було б неповагою до нього та кам'янчан. Він був у «Батьківщині», в глибокій опозиції, а це нелегко. Хочу запевнити, що обласна рада надаватиме всю необхідну підтримку місту. Буде моє звернення до прокурора області щодо неупередженого розгляду справи. Як на мене, досить жорсткий засіб обрано — взяття під варту. Ми не втручаємося в таємницю слідства, але повинні знати, що з людиною, яка користується такою повагою. Мені не подобається, що в місті перелякані люди, панікують директори заводів. Згуртуйтеся громадою, визначтеся, як далі хочете розвиватися».

На це хмельницькому гостю відповів депутат Сергій Акимович: «Ніхто в Кам'янці-Подільському нічого не боїться й ніколи такого не було, щоб кам'янчани боялися. Шок — ось що ми всі пережили. Також був шок, коли він вийшов із партії».

«Як ви розцінюєте те, — запитала присутнього на сесії прокурора міста депутат Наталія Кіященко, — що вже за п'ять хвилин по всіх телеканалах була інформація про подію. Звучало прізвище Андрухович і нібито його коментар. Насправді все було інакше».

Перший заступник міського голови Валерій Андрухович заявив, що збирається спростувати інформацію, яку було оприлюднено від його імені. Він запевнив депутатів та громаду, що підготовка міського господарства до наступного зимового сезону йде нормально, майже всі намічені роботи здійснено, очікується виконання бюджету третього кварталу, всі відділи та управління виконкому працюють у звичному режимі.

Нарешті депутатський корпус виробив та прийняв звернення до Президента України, до правоохоронних органів. «Дії правоохоронних органів, пов'язані з арештом міського голови Анатолія Нестерука та керуючого справами Миколи Нечая, вважаємо надмірними. Просимо сприяти зміні запобіжних заходів на підписку про невиїзд. Сподіваємося, що дії правоохоронних органів не є наступом на права місцевого самоврядування. Розраховуємо на неупереджений розгляд справи».

У понеділок о п'ятій вечора на майдані знову мітинг. У середу в Хмельницькому буде розглянуто апеляцію на рішення про взяття під арешт двох кам'янецьких посадовців. Комітет захисту демократії планує відправити до Хмельницького декілька автобусів із людьми. У кам'янчан на вустах одне: чи встигнемо ми відстояти міського голову до закінчення терміну висунення на нинішні вибори?

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото автора.

Притулок для самотньої старості

За щоденними клопотами ми якось забули, що є така споконвічна людська біда, як самотність. А вона нас не забула, вона розростається вшир і вглиб і робить нещасними дедалі більше люду. Колись на всю область був один будинок для престарілих, а тепер у кожному районі вже й по селах вони є. І з кожним роком потреба в цих закладах збільшується. Тож створюють нові, у старих доставляють ліжка. Але в чергу на місця в таких закладах стають усе нові люди, і немає цій біді кінця–краю.



У маленькому селі Вичівка в Зарічненському районі теж є притулок для самотньої старості. Використали приміщення закритої дільничної лікарні і заснували в ньому п'ять років тому стаціонарне відділення територіального центру з обслуговування одиноких не-працездатних людей. Із п'ятнадцяти підопічних цього маленького притулку троє — лежачі хворі. Але й решта теж здоров'ям похвалитися не може. Санітарка Валентина Григорівна Чугай, котра працює тут з першого дня, розповідаючи нам про долі та біди своїх підопічних, не може стримати сліз. Витирає долонею солоні краплі, що біжать по щоках, і вибачається за свою нестриману чутливість:

— Так мені шкода їх. Чи я знаю, яка сама буду на старість?

Старість підопічних цього притулку має дві основні біди — хвороби та самотність. Скажімо, Іван Журавель, чи Журавлик, як його тут називають, після інсульту не ходить і не говорить.

— Ми, хто працює біля нього, ще можемо розібрати, що він хоче, а більш ніхто його не розуміє, — каже завідувачка відділення Ольга Григорівна Омельчук.

У Віктора Репецького — інша біда. Він не бачить. І кожен день до пам'яті приходить, питає всіх: «Де це я?». В іншого чоловіка відморожені руки. Усього чоловіків тут дев'ятеро. В їхніх біографіях є дуже неприємні сторінки — випивали, бомжували, тому й опинилися тут. В одного з тутешніх підопічних є шестеро дітей, але він їх покинув ще малими, то й досі не має до них інтересу, хоча діти зрідка приїжджають навідати батька.

З жінками менше клопоту. Вони терплячіші. Валентина Чугай особливо захоплюється мужністю однієї зі своїх підопічних — горбатої і дуже охайної бабусі. Вона терпить такі неймовірно страшні болі, що аж серце кров'ю обливається, коли на це дивишся, але ніколи не скаржиться. Зате може кілька разів на день попросити: «Напусти мені, дитино, водички — хочу помитись».

Але, на жаль, не всі тут такі охайні. Тож персоналу доводиться терпіти і бачити всіляке. Санітарки і молодші медсестри працюють тут не тільки за зарплату, а й за совість, наче спокутуючи на цій непростій роботі гріхи усього нашого суспільства, в котрому стільки людей опинилися за бортом.

Стосунки з підопічними у їхніх доглядальників — наче з рідними. Їх і називають ласкаво, наче маленьких дітей. «Олечка», — кажуть на 91-річну бабусю. «Журавлик» — на Івана Журавля. Приїхали якось за Журавликом далекі родичі, бо в нього є в селі хата, то вони хотіли, щоб він ту хату їм відписав. Обіцяли племінники, що їх 80-річна мати буде Журавлика доглядати. «Поїдете?» — питає дідуся Валентина Чугай. «Нє-нє-нє!» — махає він головою, а очі наповнюються слізьми. Ледь заспокоїли старого.

Якби працівники відділення тільки те робили, що їм велять посадові інструкції, то хіба так трималися б люди за свій притулок? Але всі працюючі тут дбають про підопічних, як про рідних батьків, розуміючи, що у стареньких можуть бути, як і в дітей, свої забаганки і примхи. Коли є можливість ці примхи задовольнити, то чому б цього не зробити?

Ось хоча б таке. Харчування у відділенні — чотириразове. А тут перед сном баба Фрося захотіла вареної картоплі. Зварили їй. Яка вона була щаслива! Вранці хвалилася всім: «Боже, як я солодко спала, бо я смачно поїла на ніч!».

Ольга Омельчук, яка працює у цьому відділенні лише декілька місяців, щиро ділиться:

— Я перші дні плакала, так мені їх усих шкода. Вони так люблять ласку. Відгукнись до одного, то в чергу стають, щоб і їм увагу приділили.

Мабуть, такі заклади не могли б існувати, якби не подвижництво людей, що працюють у них. Вичівський сільський голова Анастасія Місюра знайомить з однією з підопічних. Ганна Улітко має батьківську хату на околиці села, але, інвалід від народження, вона не змогла там жити сама після смерті батьків. Тому Анастасія Андріївна запропонувала жінці перейти до притулку. Ганна тут ожила — це все село помітило. Вона має змогу у своєму новому помешканні займатися тим, до чого в неї душа лежить, — квітами. На столі в кімнаті Гані Улітко — ціла оранжерея **(на знімку)**. А ще вона дуже любить котів і постійно підгодовує їх залишками їжі з їдальні. І ніхто цьому не перечить. Якщо це робить людину щасливою, нехай вона цим займається.

— Як тобі тут живеться, Ганю? — постійно запитує сільська головиха при зустрічі.

— Добре, — розквітає усмішкою жінка.

Справді, добре — переконуємось і ми, поспілкувавшись із цими людьми. Якби це було не так, вони не трималися б за ці стіни, де їх і погодують, і одягнуть, і полікують, і пожаліють, і, зрештою, оплачуть, проводжаючи в останню дорогу.

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Людмили МОШНЯГИ.

Чи встигнуть відстояти міського голову до закінчення терміну висунення на нинішні вибори?

Як треба ліків, «майбахи» почекають

Що сказав би Дюрер

Відомий німецький художник, архітектор, фортифікатор середньовіччя, напевне, одразу впізнав би в нинішніх напівруїнах Гончарної вежі при в'їзді в Національний історико-архітектурний заповідник «Кам'янець» власні ідеї. Новаторство Дюрера, який рекомендував будувати міські укріплення у вигляді мурованої огорожі з круглими, напівкруглими баштами та многокутниками, дійшло і до Кам'янця, який належав тоді Польщі й був досить значним містом на східних землях. Тут також забажали звести новомодну оборонну споруду, де можна було не просто заховатися, а й відстрілюватися з гармат, зручно розташованих на міцному перекритті, де від парапету верхнього ярусу ворожі ядра відлітали рикошетом, а також було передбачено «зручності» і для зброї, і для відпочинку обслуги. Гончарна «народилася» в середині XVI століття і стала головним укріпленням зі сходу. На висоті 22 метрів над річищем судноплавного на той час Смотрича вона була грізним сторожем і воїном. Заввашне, утримання оборонної вежі (як і всіх інших, що розташувалися навколо кам'яного острова Старого міста) було покладено не на бюджет міста, а на ремісничий цех — гончарів. Вони стежили за станом споруди, «латали» її за потреби, а також у разі воєнних дій самі ставали до гармат.

Як твердять дослідники, у нашій країні аналогічних веж не виявлено. Вони також припускають, що й інші тутешні вежі були «дюрерівські», але зазнавали перебудов, отож, тепер невпізнанні. Тому Гончарна й справді є унікальною. Пам'ятка нині в жалюгідному стані: дірявий дах, колись міцні понад двометрові стіни готові зсунутися в річку. Якщо Надбрамна вежа розсипалася собі «під ноги», то в разі загибелі Гончарної каміння, як кажуть, уже й не позбираєш... Педантичний німець, а за ним і подільські гончарі, певне, спитали б: «Де ж господарі?!» Туристи, котрі приїздять милуватися старовинним містом (завдяки відродженню пам'яток їх потік зріс у десятки разів), згадують передовсім місцеву владу. Однак господар тут значно солідніший — держава.

Котрим із цих цінностей пощастило більше? Без лукавства скажемо, державних у цьому переліку ще мало. Інтелігенція ще Радянської України довго била на сполох, доки держава не створила спеціальну структуру — національний заповідник, фахівці якого регулярно посилають SOS щодо стану тієї чи іншої споруди. Чи можна, маючи реальну картину, планувати розв'язання проблеми?!. Ясно, що коштів бракуватиме завжди. Їх бракувало навіть за часів Радянського Союзу, коли будувалося у сотні разів більше. А якщо планувати бодай консерваційні роботи? Усе прийнятно, що сприятиме збереженню. Гончарна, до слова, за СРСР стояла без даху дуже довго — аж до 1960 року, що її здоров'ю зашкодило.

МОВОЮ ЦИФР

До Державного реєстру пам'яток архітектури в Кам'янці-Подільському включено 174 об'єкти, 145 із яких — на території НІАЗ «Кам'янець». За своєю цінністю 71 пам'ятка має національне значення. Щодо власності, то 47 перебуває в державній, 75 — у міській комунальній, одна — у власності районної ради, 14 — релігійних громад, 17 — у приватній.

Надзвичайна ситуація

Коли взимку 2009-го Надбрамну вежу зруйнував сніг, Комісією з питань надзвичайних ситуацій Хмельницької облдержадміністрації це було визнано надзвичайною подією. На виконання доручення Кабінету Міністрів України про спрямування коштів з резервного фонду України для протиаварійних ремонтно-реставраційних робіт на Надбрамній башті НІАЗ підготував пакет документації, використавши наявний в архіві заповідника проект консервації 1962 року.

До слова, Надбрамна, як і Гончарна, витримала до руйнації немало випробувань. У 1994 році згорів відреставрований на ній дах. Відновити його, хоч отримали дозволи, до 2009-го так і не встигли...

Вибудовується логічний ланцюг — якщо немає чіткої системи консервації пам'яток, доводиться не думати про планову реставрацію, а жити виключно надзвичайними ситуаціями. Для проведення першочергових протиаварійних і ремонтно-реставраційних робіт на комплексі Польської брами Кабінет Міністрів України розпорядженням №1323-р від 29 жовтня 2009 року виділив необхідні кошти Міністерству регіонального розвитку і будівництва України, у відомчому підпорядкуванні якого перебуває НІАЗ «Кам'янець». Було виконано додатковий обсяг науково-дослідних робіт, які разом з матеріалами 70-х років минулого століття дали змогу уточнити попереднє реставраційне рішення. У 2010 році очікувалося завершення розробки проекту реставрації всієї Польської брами — Надбрамної, барбакану та прискельного каземату з метою перетворення комплексу на повноцінний туристичний об'єкт, що міг би приносити навіть прибутки. Коли це станеться — невідомо, бо ж гроші зосталися в Києві.

Не очікуючи державної манни, місцева влада намагається дати раду хоч деяким пам'яткам. Щойно передано приватному інвестору, який уже зарекомендував себе з позитивного боку в справі реставрації, Кушнірську вежу. Наполегливо шукають орендаря для пам'ятки Каземати фортеці. Їх використовували орендарі з Івано-Франківська, обіцяли золоті гори. Та тільки ще більше понищили споруду. Довелося забирати її через суд...


Фото автора.

Вежі — на протест

Якби каміння могло говорити... Людям простіше: вони плачуть і сміються, благають і гніваються, тішаться і засуджують... Своє невдоволення вони можуть висловити в заявах чи на мітингах протесту. Дорожчає гречка чи піднімають межу пенсійного віку, підняли ціни на енергоносії чи урізали видатки на пільговий проїзд — народ гуде, від маршруток до майданів. Гнів набирає потугу і стає дедалі грізнішим для можновладців, які вершать долю народу. Такої влади, якій би подобалося народне обурення, в історії ще не було. Уявіть лишень, що поруч із людьми на майдан виходять протестувати камінні велетні...

Нині всім потребам можна закрити рота клаптем відписки зі словами: «Коштів немає, криза». Але ж чи повірять уряду ті, хто щодня бачить, як деякі відомства поповнюють свій автопарк дорогими іномарками?! Вартості такої вистачило б на «ліки» для однієї вежі.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Гончарна вежа.

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Директор Національного історико-архітектурного заповідника «Кам'янець» Василь ФЕНЦУР:

«Кам'янець-Подільський — третє українське місто за кількістю історико-архітектурних пам'яток. В минулі кілька років держава спрямовувала значні кошти на відновлення нашої старовини. Загалом ми отримали та освоїли понад 17 мільйонів гривень. У результаті найголовніші об'єкти середньовічного міста — окремі вежі Старої фортеці, Замковий міст, Ратуша — відреставровані. Цього року Міністерством регіонального розвитку та будівництва було передбачено 820 тисяч гривень на подальші реставраційні роботи. Загалом на пам'ятки України спрямовувалося 5,2 мільйона гривень. Цифра не вельми велика, та, зважаючи на кризу, задоволені й таким розподілом. Ми планували продовжити ремонт Польської брами. У 2009 році під снігом завалилася частина її комплексу — Надбрамна вежа. Нині її відновлено, треба рухатися далі, бо унікальний фортифікаційний комплекс увесь перебуває в аварійному стані. До слова, повна реставрація цього комплексу коштує навіть більше, ніж спрямовано на всі пам'ятки України. Але уряд вирішив забрати у реставраторів і ці невеликі кошти. Пощастить лише тим містам, котрі підпадають під програму Євро-2012: там щось зі старовини зможуть привести до належного стану. У Кам'янця надії не залишилося, хоч ми знову підготували й подали заявку на отримання майже п'яти мільйонів гривень».

Нові квартири отримають п'ятнадцять молодих сімей

Нещодавно керівники Закарпаття оглянули новозбудований житловий комплекс по вулиці Університетській в Ужгороді. Роботи тут вже практично завершені, і власники квартир отримають ключі вже за кілька тижнів.

Це пілотний проект, перший не тільки на Закарпатті, а й в Україні. Особливість у тому, що для його реалізації залучили кошти не лише однієї структури (у цьому випадку Фонду молодіжного будівництва), а й обласного бюджету, Ужгородського національного університету, розповів «Голосу України» юрисконсульт проекту Дмитро Бєлов.

У 15 нових квартир (третина з яких двокімнатні, решта — трикімнатні) заселяться сім'ї молодих працівників університету. Після здачі в експлуатацію першої черги одразу ж планують зводити ще один будинок. Кредити, згідно з програмою молодіжного кредитування, за словами Дмитра Бєлова, надаються терміном на 30 років. Відсотки оплачує держава. Згодом тут планують звести житловий квартал на кілька будинків.

— Сьогодні, на жаль, будуємо для молоді не так багато, як хотілося б. Використання системи пільгового кредитування, погашення частини кредиту за рахунок обласного бюджету — це тільки перші кроки. Думаю, що в майбутньому ми розширюватимемо цю програму. І молоді сім'ї матимуть можливість нормально розпочинати повноцінне подружнє життя, — відмітив голова облдержадміністрації Олександр Ледида. — Адже про свій, власний дах над головою мріє нині не одна молода родина. І держава, дбаючи про гідне майбутнє своїх громадян, знаходитиме різні способи допомоги.

Василь НИТКА.

Ужгород.



На знімку: ось такий вигляд має новий 15-квартирний дім.

Фото прес-служби ОДА.

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Іноземні туристи кажуть, що ми — німі

Для нормального розвитку туристичної галузі необхідно зменшити її оподаткування, вважає голова Івано-Франківської облдержадміністрації Михайло Вишиванюк. І зауважує, що за кордоном ті, хто працює у сфері туризму, сплачують максимум 6 відсотків податку, а у нашій державі — 20.

Загалом на Прикарпатті щорічно на реалізацію програми розвитку туризму з обласного та місцевих бюджетів виділяється мільйон гривень. Протягом 2008—2010 років для втілення туристичних проектів залучено також понад 10 мільйонів гривень грантових коштів. За словами начальника головного управління з питань туризму, євроінтеграції, зовнішніх зв'язків та інвестицій ОДА Віталія Семківа, в області діє мережа туристично-інформаційних центрів, запроваджено систему категоризації зелених садиб, що стала основою для всеукраїнської, розробляється проект Програми розвитку туризму в області до 2015 року. Однак, за його словами, туристична галузь регіону має ще чимало проблем, які пов'язані насамперед з недосконалістю нормативно-правової бази, браком кваліфікованих кадрів, несприятливими умовами для розвитку підприємництва у галузі, недостатньо розвиненою інфраструктурою. Йшлося також і про створення в Долинському районі ще одного навчального закладу, у якому готуватимуть фахівців для туристичної галузі, потребу в перегляді меж прикарпатських парків, ремонт доріг, створення в Тлумацькому районі інфраструктури для занять дельтапланеризмом, підтримку на рівні обласної програми розвитку дитячого туризму.

Михайло Вишиванюк зауважив, що під час нещодавньої поїздки до Швейцарії почув, як іноземці одну з основних проблем нашої туристичної галузі сформулювали так: «Ви — німі». Малося на увазі, що люди, які працюють з іноземними туристами, не володіють вільно іноземними мовами. Тому знання однієї-двох мов має стати правилом для працівників галузі, вважає він. Також голова ОДА повідомив, що наприкінці вересня — на початку жовтня за участі Президента України Віктора Януковича відбудеться нарада з питань розвитку туризму в Карпатському регіоні.

Готельні послуги підтягують до міжнародного рівня

Готельному бізнесу в Україні заважають високі тарифні ставки на електроенергію (у цьому плані готелі прирівняні до підприємств виробничої галузі), нав'язування готельним закладам незручних лімітів газу та пов'язані з цим високі штрафні санкції. Про це розповіли представники готелів Прикарпаття, що включені в Державну цільову програму з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини Євро-2012.

Власники готелів вважають, що варто продовжити термін дії сертифіката безпеки готельних послуг та сертифіката-підтвердження категорійності готелю з 3 до 5 років. Щоб розвивати свій бізнес, готельєрам потрібні пільгові кредити для проведення реконструкції. Вони схвально сприйняли інформацію про те, що з 1 січня 2011 року тимчасово, строком на 10 років, звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий від надання послуг у готелях категорій «п'ять зірок», «чотири зірки» та «три зірки», якщо вони (новозбудовані чи реконструйовані) були введені в експлуатацію до 1 вересня 2012 року. Адже для багатьох власників це стане стимулом підняти рівень своїх підприємств.

Дарина НАЗАРЧУК.

У НОМЕР

Політикам не вдається знайти компроміс, щоб урятувати планету від парникового ефекту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова кліматичної організації Організації Об'єднаних Націй Кристіана Фігейрас заявила, що деякі уряди намагаються «звести переговори до рівня комітету». Міністр закордонних справ Мексики Патрісія Еспіноза заявила 45 міністрам, які брали участь у зустрічі, а також іншим високопоставленим перемовникам, що будь-яка угода потребує «ретельного управління на вищих рівнях урядів». Тим часом до міжнародного кліматичного саміту, що відбудеться в Канкуні (Мексика), залишилося менш як три місяці.

Нагадаємо, 31 березня цього року понад 110 країн, включаючи найбільших виробників парникових газів, таких як Китай і США, схвалили спільну декларацію, прийняту на кліматичній конференції ООН у Копенгагені в грудні 2009 року. У цьому документі, який має рекомендаційний характер, країнам пропонується скоротити викиди парникових газів для втримання підвищення температури на планеті в межах двох градусів. Крім того, декларація припускає, що розвинені країни виділятимуть тим, що розвиваються, близько 10 мільярдів доларів на рік у 2010—2012 роках для протистояння зміні клімату.

Копенгагенську угоду не схвалює більшість країн, які входять до ОПЕК, через побоювання скорочення прибутків від експорту нафти, що може відбутися, якщо увесь світ перейде на використання відновлювальних джерел енергії.

Екологи, коментуючи цей процес, заявили, що переговори, покликані врятувати світ від глобального потепління, насправді обертаються лише політичними тертями.

Призначено відповідального за контакт із НЛО

Директора управління ООН з питань космічного простору, першого астрофізика Малайзії Мазлан Отман призначено офіційною особою, відповідальною за перший контакт з інопланетними гостями, **повідомляє News. com. au.** Відповідне рішення ООН прийняла минулими вихідними. У зв'язку з новим призначенням пані Отман виступить на конференції з дослідження космосу, яка має відбутися наступного тижня в англійському Бакингемширі. Там учена пояснить свою потенційну роль, а також повідомить делегатів, що останні дослідження космосу й відкриття нових зірок зробили реальною можливість зустрічі землян з прибульцями.

У свою чергу професор Річард Кроутер з Агентства космічних досліджень Великої Британії вважає, що перший контакт із прибульцями, найімовірніше, відбудеться за допомогою радіо- чи світлового сигналу. При цьому велика ймовірність, що першими прибульцями, з якими людство встановить контакт, будуть мікроби, ніж щось більш розумне.

Олександр ТАУКАЧ:
«Наша аудиторія — увесь світ»

ГІСТЬ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»



Внутрішня «кухня» ООН не часто стає надбанням широкої громадськості. Предметом гострої критики завжди був її бюрократичний апарат, що обтяжений тисячами умовностей і змушений маневрувати між національними інтересами всіх країн — членів організації. Тому було досить цікаво поспілкуватися з людиною, яка безпосередньо відповідає за поширення новин про діяльність ООН. Тим паче що це наш співвітчизник — у минулому журналіст Українського радіо, а нині заступник директора Служби новин і мас-медіа Олександр Таукач ***(на знімку)***.

— Зазвичай люди плутають: вважають, якщо ви працюєте в ООН, значить, у нашому представництві, але це ж не так?

— Справді, доводиться часто пояснювати, що є представництво України, до якого я не маю стосунку: там працюють українські дипломати, котрі відстоюють інтереси нашої держави. І є секретаріат ООН у Нью-Йорку, де я і працюю — безпосередньо за контрактом з організацією. Коли людина приходить на роботу в секретаріат, то дає клятву, що захищатиме виняткові інтереси ООН і не виконуватиме інструкції інших країн.

— А українські дипломати звертаються до вас із проханням про протекцію або про допомогу у вирішенні якихось завдань?

— Українські дипломати — люди висококпрофесійні й чудово знають, що таке ООН. Щодо прохань, то в рамках моєї діяльності в секретаріаті по допомогу звертаються не тільки земляки, а й дипломати з інших країн. Наприклад, з проханням, щоб Служба новин ООН або оонівське телебачення приділили увагу якомусь важливому заходу, який організовує та чи та країна. У міру можливості, я завжди йду назустріч таким проханням, незалежно від того, звертається до мене людина з Бахрейну, Америки чи, звичайно, України.

ЦИТАТА

«ООН створили не для того, щоб допомогти нам потрапити на «небо», а для того, щоб урятувати нас від Ада».
Вінстон ЧЕРЧИЛЛЬ.

Наприклад, коли було 10-річчя Чорнобиля, то керівник нашого департаменту призначив мене координатором з низки заходів, які відбувалися в рамках цієї події: було організовано концерт, улаштована виставка фотокореспондента Костіна з АПН, який побував у Чорнобилі один з перших.

— Розкажіть про «кухню» медіа ООН. Хто ваша аудиторія?

— Аудиторія — увесь світ. Головна відповідальність у цій сфері лежить на Департаменті громадської інформації, який займається широким колом питань — від розробки комунікаційних стратегій і проведення заходів для молоді й неурядових організацій до суто журналістської роботи з висвітлення того, що відбувається і у штаб-квартирі в Нью-Йорку, і в інших частинах земної кулі, де ООН намагається врегулювати конфлікти, підтримати мир чи надати гуманітарну допомогу. Підрозділ, у якому працюю, саме й висвітлює роботу ООН — можна сказати, ми поєднуємо функції агентства новин, телекомпанії, радіостанції...

— А друковані ЗМІ?

— У Департаменту є й друкована продукція, наприклад, такі періодичні видання, як «Хроніка ООН» і журнал, присвячений африканській проблематиці. Але в наш час, звичайно, Інтернет відіграє ключову роль, особливо в умовах бюджетних обмежень, і у всьому, що має відношення до новин. Тому ми приділяємо таку велику увагу розвитку «Центру новин ООН» — головного новинного порталу на оонівському веб-сайті, за який відповідає моя служба. І повертаючись до питання про аудиторію, цей портал відвідують усі, хто прагне щось дізнатися про останні події в ООН. Це й журналісти з різних кінців світу, і співробітники держустанов, і представники громадських організацій, і звичайна «людина з вулиці», як кажуть в Америці. Як ініціатора створення «Центру новин» близько 10 років тому, мене дуже радує, що портал став одним із найпопулярніших місць на оонівському веб-сайті.

— Ну а телебачення?

— В ООН є телебачення, яке виконує кілька функцій. По-перше, це пряма трансляція того, що відбувається в залах засідань, на прес-конференціях тощо. Наприклад, якщо українські глядачі бачать засідання Ради Безпеки або дебати на сесії Генеральної асамблеї, це робота ТБ ООН. Цю «картинку» безплатно отримують усі телекомпанії світу, які бажають цього. Але є програми й іншого плану: репортажі, інтерв'ю, сюжети в жанрі документалістики. Певні програми ТБ ООН регулярно з'являються в передачах таких відомих мовних компаній, як, наприклад, Бі-Бі-Сі та Сі-Ен-Ен.

— Україна цікавиться такими передачами?

— Як мені відомо, поки що ні. Але я порадив би українським телекомпаніям уважніше придивитися до продукції ТБ ООН — програми зроблені професійно, багато цікавих тем.

— Скільки журналістів акредитовано при ООН?

— ООН надає приміщення для роботи близько 250 постійно акредитованих журналістів. Але коли відбуваються якісь великі події, наприклад, відкриття Генасамблеї, то з'їжджаються понад 2000 кореспондентів з усього світу.

— Які основні теми цікавлять світову пресу? Можливо, реформування ООН спрямоване на те, щоб зробити організацію більш діючою й менш бюрократичною?

— Важко робити глобальні узагальнення, оскільки інтереси окремих держав і регіонів істотно впливають на те, які проблеми й теми привертають увагу ЗМІ в тій чи іншій країні. Поза сумнівом, є широкий інтерес до реформи ООН, але акценти часто відрізняються. У західній пресі журналісти мають тенденцію виявляти підвищену цікавість до питань фінансової дисципліни, менеджменту, боротьби з корупцією... У країнах, що розвиваються, пресу можуть більше хвилювати питання ролі ООН у наданні допомоги з економічного розвитку, або, наприклад, реформи Ради Безпеки й розширення його членства. Загалом пресу завжди цікавлять кризи — чи то збройні конфлікти, чи політичні перевороти, чи стихійні лиха — і зусилля ООН з подолання їх.

— Наскільки система інформації ООН, на вашу думку зсередини, бюрократизована, наскільки швидко можна одержати в Нью-Йорку коментар з гарячої тематики?

— Позиція нинішнього Генерального секретаря полягає в тому, що керівники різних департаментів ООН, глави місій повинні якомога тісніше спілкуватися з пресою, давати коментарі. Сам Генсек багато подорожує й постійно спілкується з журналістами. Крім щомісячних прес-конференцій, регулярно відповідає на запитання преси після повернення з відряджень. Наш департамент теж намагається робити все, щоб журналісти одержали якнайбільше інформації та якомога швидше.

— Раніше із цим було складніше?

— Основне завдання завжди було: надати об'єктивну інформацію — оперативно, повно й доступно. Але є певні особливості й складнощі, пов'язані зі статусом ООН як міждержавної організації. Деякі журналісти представляють Генерального секретаря наче в ролі президента приватної компанії, який може ухвалювати всі рішення на свій розсуд і коментувати події через призму своїх інтересів. Забувають про те, що є Генеральна асамблея — головний представницький і директивний орган, який визначає мандати діяльності Організації в багатьох сферах, включаючи, між іншим, й інформацію. А ще є Рада Безпеки, яка вирішує, скажімо, посилати війська в ту або іншу гарячу точку чи ні. Багато рішень ухвалюються в ООН на підставі консенсусу, але найчастіше між державами-членами є серйозні розбіжності. У таких ситуаціях інформаційні служби ООН мають підходити до висвітлення подій з особливою старанністю, щоб забезпечити баланс і точність. Коли тривають складні переговори, представники секретаріату не можуть щодня виходити до преси й коментувати позицію тієї чи іншої сторони. Отож об'єктивно бувають періоди, коли не все, що відбувається в стінах ООН, миттєво стає надбанням преси.

— А чи трапляються витоки інформації?

— Звичайно, таке буває. Як у будь-якій організації чи компанії.

— Вам особисто надходили пропозиції продати ексклюзивну інформацію?

— Ні. Журналісти знають правила гри. Звичайно, вони прагнуть одержати ексклюзивну інформацію. Але я не знаю випадків (сміється), щоб її в ООН хтось у когось купував.

— Питання до вас як до співробітника (чиновника) секретаріату: наскільки активна, на вашу думку, є позиція України в ООН? В яких питаннях вона активна? І якщо є можливість цю позицію підсилити, з что потрібно почати?

— Відстоювати національні інтереси — це функція так званих постійних представництв держав—членів при ООН і вони це роблять за узгодженням зі столицями. Мені, як співробітникові секретаріату, важко дати оцінку, наскільки ефективно діє те чи інше представництво. Але я уважно стежу за роботою основних органів ООН і знаю, що українські дипломати беруть активну участь у дискусіях і голосуванні з широкого спектра проблем.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександр Таукач в 80-ті роки пройшов серйозну школу служби іномовлення. Вісім років він працював у редакції на Хрещатику, 26, розповідаючи закордонним радіослухачам про те, чим і як живе Україна. У часи СРСР більшість громадян країни мало знали про цю наймогутнішу радіостанцію, хоча в усьому світі голоси ведучих були дуже добре відомі. Із січня 1985 року почав працювати в штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку. Спочатку, склавши спеціальний іспит не за своєю спеціальністю, але пізніше повернувся до улюбленої журналістики. Працював на радіо у величезному за кількістю службовців оонівському департаменті громадської інформації. Крім того, п'ять років працював у прес-службі Генерального секретаря. Найтісніше — з Пересом де Куельяром. Був прес-секретарем декількох голів Генасамблеї. Зокрема, Стояна Ганева та Геннадія Удовенка. Нині має постійний контракт із секретаріатом ООН і завідує великим відділом, який займається інтернет-ресурсом Об'єднаних націй.

НАША ДОВІДКА

Секретаріат ООН — це міжнародний персонал, що працює і у штаб-квартирі в Нью-Йорку, і в установах по всьому світу. Він обслуговує головні органи Організації Об'єднаних Націй і здійснює прийняті ними програми й політичні установки. На чолі секретаріату стоїть Генеральний секретар, який призначається Генеральною асамблеєю за рекомендацією Ради Безпеки терміном на 5 років з можливістю переобрання на новий строк.

Обов'язки, які виконує секретаріат, такі само різноманітні, як і проблеми, якими займається ООН, — від керівництва миротворчими операціями до посередництва в міжнародних суперечках, від складання оглядів економічних і соціальних тенденцій і проблем до підготовки досліджень із прав людини і сталого розвитку. Крім того, персонал секретаріату орієнтує й інформує світові засоби інформації про роботу Організації Об'єднаних Націй; організовує міжнародні конференції з проблем світового значення; стежить за виконанням рішень органів Організації Об'єднаних Націй і здійснює переклад виступів і документів на офіційні мови Організації.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Портал став одним із найпопулярніших місць на оонівському веб-сайті

Переговори під загрозою зриву

У ніч на 27 вересня минув строк мораторію на розширення Ізраїлем своїх поселень на Західному березі Йордану. За три години до півночі на околицях одного з поселень було обстріляно ізраїльський автомобіль.

Як повідомляє кореспондент радіо «Свобода» Ела Котлер, автомобіль обстріляно на півдні Хевронського нагір'я з машини, що проїжджала мимо. Вагітну жінку та її чоловіка госпіталізовано з пораненнями різного ступеня тяжкості.

За кілька годин до закінчення мораторію на будівництво єврейських поселень на Західному березі Йордану глава палестинської національної адміністрації зустрівся в Парижі з представниками єврейської громади Франції. Питання продовження палестино-ізраїльських переговорів, що їх з великими зусиллями було розпочато, прямо залежить від продовження мораторію, — укотре підкреслив Аббас. «Слід вибрати одне: або поселення, або мир, — сказав він. — І коли Ізраїль обере мир, то ми продовжимо переговори, а коли ні, то він втратить таку можливість».

Зі свого боку Білий дім продовжує тиснути на Ізраїль, щоб досягти компромісу на переговорах з мирної угоди й питання про кордони майбутньої палестинської держави. США умовляють прем'єра Біньяміна Нетаньяху продовжити строк мораторію хоча б на два—три місяці. За даними ізраїльської преси, ізраїльтяни й палестинці домовилися ще один тиждень присвятити пошукові компромісу щодо будівництва поселень. Учора засідали міністри закордонних справ ЛАД, які обговорювали відновлення ізраїльського будівництва в поселеннях Іудеї та Самарії.

Тим часом у самих поселеннях на Західному березі вже святкують закінчення мораторію. У Реваві поселенці провели символічну акцію закладення фундаменту майбутнього будинку. Прем'єр Біньямін Нетаньяху закликав політиків і єврейських поселенців бути стриманими.

Тисячі книжок про війну в Афганістані спалено у США

Керівництво Пентагону виділило 47 тис. доларів з коштів платників податків, щоб знищити 9,5 тис. екземплярів книги мемуарів «Операція «Темне серце»», написаної колишнім військовим розвідником США підполковником Ентоні Шеффером, повідомив у понеділок американський телеканал «Фокс ньюс».

Розвідувальне управління Міноборони США виступило проти публікації книжки, тому що в ній згадується проект командування «Можлива загроза», розроблений для виявлення потенційних терористів. На думку автора книги, у рамках цього проекту за рік до терактів 11 вересня 2001 року американські військові розвідники встановили особу потенційного терориста Мухаммеда Атти. Вони дійшли висновку, що він становить загрозу для безпеки США. Однак його не заарештували.

За офіційною версією, Атта викрав один з літаків 11 вересня 2001 року. Інформацію про цього терориста не було включено в остаточну доповідь комісії, що розслідувала обставини терактів у США.

ФОТОФАКТ



Відвідувачі міжнародної виставки ADIHEX в Абу-Дабі, присвяченій полюванню та верховій їзді, могли вибрати для себе бойову або сувенірну зброю.

Фото Марини ФЕДЯНІНОЇ (Укрінформ).

Кількість жертв автокатастрофи на об'їзній дорозі Берліна може зрости

У неділю на об'їзній Берліна розбився польський автобус із 47 пасажирами та 2 водіями. У результаті катастрофи загинуло 13 осіб (12 з них померли на місці). Травмовано 29 пасажирів, з них 18 — у важкому стані, 4 — у критичному. Семеро подорожніх можуть вважати, що «народились у сорочках», оскільки відбулись переляком та легким забиттям.

Трагедія сталася у Східній Німеччині: автобус із туристами повертався з Іспанії та рухався в об'їзд німецької столиці, у напрямку прикордонного переходу у Франкфурті-на-Одері. Учасниками туристичної поїздки були працівники управління лісового господарства «Злоценєц».

На місці катастрофи вже побували прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск та міністр охорони здоров'я Єва Копач у супроводі прем'єра землі Бранденбург Матіаса Платцека. Вони також відвідали поранених, які перебувають у 15 берлінських лікарнях. Більшість мають переломи рук і ніг, травми обличчя та голови. Осіб у критичному стані вже прооперували у спеціалізованому медичному центрі, проте «поки що немає впевненості, що кількість смертей не зросте», заявив прем'єр Дональд Туск на спільній з канцлером Німеччини Ангелою Меркель прес-конференції у Берліні. Висловивши співчуття родинам жертв та пораненим у автокатастрофі, глава німецького уряду запевнила, що влада надасть полякам всю необхідну допомогу: у лікуванні поранених та ідентифікації загиблих.

Офіційної інформації про причини аварії поки що немає. Пасажири, які спромоглися були відповідати на запитання, стверджують, що автобус був справний, а водії (яких, як цього вимагають правила міжнародних перевезень, було двоє) — у відмінній формі. Є всі підстави вважати, що причиною аварії була не помилка водія чи технічні неполадки, а зіткнення з іншим транспортним засобом. Адже на місці катастрофи виявлено також розбитий автомобіль «Мерседес», 37-річна водій якого також доставлено до лікарні з важкими пораненнями. На думку поліції, вона, з'їжджаючи з автостради на великій швидкості, не змогла впоратися з керуванням на мокрій від дощу дорозі, в результаті чого її автомобіль врізався у польський автобус, який від отриманого удару (або з метою уникнення дальшого зіткнення з легковиком) зійшов з дороги та наїхав на опору віадуку.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

На початку жовтня під егідою Федерації експедицій та туризму стартує українська гірська експедиція до Ірану, учасники якої зварять борщ на найвищій вершині країни — горі Дамаванд (5671 м), а в рамках підготовки до сходження у спорткомплексі вони провели показові тренування для журналістів.

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ).



Партія Чавеса перемогла, але для ухвалення доведеться домовлятися з опозицією

Партія президента Уго Чавеса лідирує на парламентських виборах у Венесуелі. За попередніми даними, що опираються на підсумки підрахунку приблизно 90% бюлетенів, Єдина соціалістична партія Венесуели одержує 95 з 160 місць у Національній асамблеї, опозиція — 59, три мандати отримала партія «Батьківщина для всіх», ще три — зарезервовані для корінного індійського населення.

Більшості, що її одержав Чавес, недостатньо для проведення законопроектів винятково силами своєї партії. Для цього йому були необхідні щонайменше дві третини — 110 депутатських мандатів. У нинішньому складі Національної асамблеї опозиція не представлена, бо бойкотувала попередні вибори 2005 року. У парламентських виборах, що пройшли у неділю, взяли участь більше 17 мільйонів осіб. Як зазначають місцеві ЗМІ, голосування відбувалося в спокійній обстановці й без серйозних порушень, **передає РІА «Новини».**

ПЛАНЕТА

Маленький варшавський договір

Під час свого нинішнього візиту до Китаю президент РФ Дмитро Медведєв заявив, що Організація Договору про колективне співробітництво (ОДКБ) стане важливим інструментом у збереженні миру в Азії. Більше того, цього року для участі в гіпотетичних війнах учасники договору створили «Сили швидкого реагування».

Росія ще 2002 року разом з такими державами, як Білорусія, Вірменія, Казахстан, Таджикистан, Киргизстан і Узбекистан, народили «малий варшавський договір». Але вже цього року країни-учасники створили колективні сили швидкого реагування, які, за словами президента Дмитра Медведєва, «будуть не гірші за військові формування НАТО».

Інструмент «боротьби за мир» «колективні сили швидкого реагування» підпорядковуватимуться російським генералам і складатимуться із союзницьких військ. Її склад — це російська повітряно-десантна дивізія й десантно-штурмова бригада, (близько восьми тисяч військовослужбовців). Казахстан запевнив, що поставить під рушницю десантно-штурмову бригаду (чотири тисячі збройних громадян), а інші союзники Кремля обмежилися одним мотострілковим батальйоном.

Офіційні особи говорять про те, що в мирний час війська перебуватимуть у місцях постійної дислокації. Але якщо виникне загроза агресії проти якого-небудь члена ОДКБ, то рішення про залучення військових контингентів приймає Рада колективної безпеки ОДКБ.

Однак новий військовий блок поки що існує лише на папері й у розмовах чиновників. Поки що країни ОДКБ реалізують свої інтереси, у тому числі й у військовій галузі, лише на двосторонній основі. А головне, національні законодавства забороняють учасникам колективної безпеки перебувати у військових організаціях. Поки що єдиним успіхом Москви є об'єднання засобів ППО Росії та Білорусії.

Схоже, що «маленька російська Антанта із союзниками» — це не що інше, як мобілізаційний проект на чолі з мілітаристським лобі російського політичного класу. І мета його може бути зовсім не військово-політична, а традиційно російська, імперська, у тому числі й для внутрішнього користування.

Цікаво, що в Україні прямо протилежні заяви зробили міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов, який наголосив, що «Україна має намір співробітничати з ОКДБ», і міністр закордонних справ Костянтин Грищенко заявив, що Україна вступати до ОДКБ не має наміру.

Військові блоки створюються, коли на те є причини. Тому закономірне питання: які нерозв'язні дипломатичні міждержавні проблеми стали основним мотивом створення військово-політичного блоку в СНД? Тим більше, що питання безпеки України, як європейської країни, а не азіатської, перебувають у зоні уваги й інтересів НАТО.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва—Київ.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

Організацію договору про колективну безпеку було створено 7 жовтня 2002 року в рамках Договору про колективну безпеку країн СНД, підписаного 15 травня 1992 року Вірменією, Казахстаном, Киргизстаном, Росією, Таджикистаном і Узбекистаном. В 1993 році до нього приєдналися Азербайджан, Грузія та Білорусь, а 1999 року своє членство в ОДКБ припинили Азербайджан, Грузія й Узбекистан (який знову увійшов до неї 2006 року).

Молоде місто: темперамент півдня, традиції століть і родзинка з сала

Фестиваль національних культур «Нас об'єднав Южний» відшумів цими вихідними в Одеській області.



Наче звикли вже до таких фестивалів до Дня міста. Проте цей вийшов якийсь неформальний і дуже теплий. І не лише через південне сонце. Малеча й старші навперебій демонстрували таланти високим гостям. А які були сльози в тих, кого через щільний графік не встигли вислухати або чию смакоту обійшли увагою! Вірмени, молдавани, білоруси, греки. Захопливе «шалом» і «будьмо», щасливе сплетіння танків і традицій... Голова Верховної Ради України Володимир Литвин не встояв перед спокусою вивідати таємниці в народної майстрині Степаниди Андрешкової **(на знімку праворуч)**.

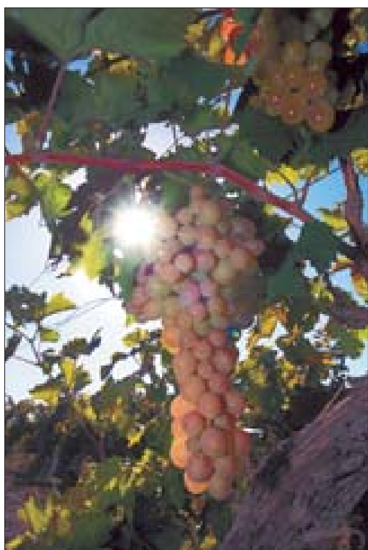
Найголовнішою і, без перебільшення, найбільшою родзинкою свята став бутерброд із салом та чорним хлібом **(на знімку внизу)**. П'ятнадцять кілограмів сала, 4,5 тисячі бутербродів, загальна площа — 12 квадратних метрів! Таким був (і швидко зник) сувенірно-їстівний подарунок місту на день його 32-ліття.

В'ячеслав ВОРОНКОВ,
Анастасія СИРОТКІНА (фото).





У Золотій балці збирають «золото»



Топонімічну загадку — чому одну з балок на околицях Балаклави назвали Золотою — розгадує кожен, хто потрапляє сюди під час збирання винограду. «Просто золото», — так кажуть, коли бачать стиглі грона Мускату Італії, які тут вирощують.

— Виноград любить сонце. Це загальновідомо, — зазначає заступник директора ТОВ «Агрофірма «Золота Балка» і головний агроном Сергій Андрієць. — Але все добре в розумних межах. Норму в чотири тисячі градусів суми активних температур нинішнє літо перекрило. Наші плантації одержали понад чотири тисячі триста градусів. Для неспеціаліста може здатися, що відсоток перевищення й не такий значний, але насправді втрати врожаю від палючого сонця ми оцінюємо для Мускату Італії у двадцять п'ять відсотків. Ще більше у сорту Мерло — майже третина. Якщо в минулі роки повністю завантажений «човен» (спецмашина для перевезення зібраного винограду. — **Ред.**) важив три з половиною тонни, то тепер той самий обсяг «тягне» на дві з половиною.



Керівник другого відділення ТОВ «Агрофірма «Золота Балка» Юрій Погребняк і головний агроном Сергій Андрієць.



Балаклавські виноградарі, станом на 15 вересня, уже зібрали понад три з половиною тисячі тонн грон за плану на сезон дещо більше семи тисяч.

Проте, за станом на 15 вересня, колектив уже зібрав понад три з половиною тисячі тонн грон за плану на сезон дещо більше семи тисяч. До речі, більш як двісті п'ятдесят тонн столових сортів агрофірма відправила в роздрібну торговельну мережу за ціною шість—десять гривень за кілограм (залежно від сорту та якості), а на севастопольських ринках і магазинах кілограм винограду продають уже вдвічі-втричі дорожче.

Утім, орієнтир у своїй роботі балаклавські виноградарі вибрали правильний — з любов'ю ставитися до землі. За що й одержують взаємність: за практично однакових кліматичних, фінансових та інших умов виноградарі із сусідніх господарств севастопольської зони цього року збирають з гектара удвічі, а то й утричі менше, ніж у «Золотій Балці».

Микола МАГДИЧ.
Севастополь—Балаклава.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цих подій шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua





20 вересня. **Народні депутати Сергій Ківалов (Партія регіонів), Олег Ляшко (БЮТ), Ігор Шаров (Блок Литвина), Петро Симоненко (Комуністична партія України) під час погоджувальної ради, на якій домовлено протягом пленарного тижня розглянути близько восьми десятків питань.**

Внесення Податкового кодексу та кадрові призначення

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

У вівторок до стін парламенту прибув Президент Віктор Янукович, що було пов'язано зі складанням присяги суддями Конституційного Суду Олегом Сергейчуком, Михайлом Запорожцем, Наталею Шапталою та Михайлом Гультаєм. Цього ж дня глава парламенту Володимир Литвин зробив офіційне оголошення про виключення з фракції БЮТ 28 народних депутатів та про зміну керівництва фракції. Лідером фракції БЮТ й надалі залишається Іван Кириленко, Андрій Кожем'якін — його перший заступник, а Юрій Одарченко, Сергій Сас, Сергій Соболєв, Андрій Шкіль та Олена Шустік — заступники. Також В. Литвин повідомив про внесення парламенту урядового проекту Податкового кодексу.

У середу вже традиційно розглядалися запропоновані опозицією питання. Зранку БЮТівці прикрасили сесійну залу плакатами із гаслами соціального характеру, зокрема: «Уряд, зупини емісію — причину різкого зростання цін», «Ні — підвищенню пенсійного віку!». Однак самі законопроекти, на розгляді яких наполягала опозиція — про запровадження мораторію на підвищення комунальних тарифів та пенсійного віку — не здобули потрібної для ухвалення кількості голосів.

Розмову на економічні теми було продовжено під час парламентських слухань на тему: «Українські реформи: реальність та очікування українського бізнесу». Глава парламенту В. Литвин закликав представників вітчизняного бізнесу сформулювати та звірити стратегічні цілі і перспективні орієнтири, які буде матеріалізовано у законах та постановах уряду. Наголосивши, що на часі прийняття виваженого, збалансованого за інтересами держбюджету на 2011 рік, він також зазначив, що цьому документу має передувати ухвалення Податкового кодексу. Очікувано на темі Податкового кодексу зупинився й віце-прем'єр Сергій Тігіпко, котрий описав принади цього документа, як-от: плани зі зниження до 16 відсотків податку на прибуток, автоматичне відшкодування ПДВ, скасування 2046 з 2268 ліцензій та дозволів. Голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталя Королевська зазначила, що не заперечує проти необхідності проведення радикальних реформ, проте спочатку треба встановити довіру держави до бізнесу і бізнесу до держави.

У четвер Верховна Рада відкликала з посади голову Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Сергія Терьохіна (БЮТ) та призначила на цю посаду Віталія Хомутинніка. Також Андрія Шевченка (БЮТ) призначено головою Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації.

Наприкінці сесійного тижня народні депутати заслухали звіти ряду Тимчасових слідчих комісій Верховної Ради: з питань з'ясування обставин використання бюджетних коштів керівництвом Державного комітету України з державного матеріального резерву; з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005—2010 роках; з питань розслідування випадків цензури у засобах масової інформації, тиску на свободу слова в Україні та перешкоджання законній професійній діяльності журналістів та ТСК щодо рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма, розслідування фактів корупційної діяльності ЗАТ «РосУкрЕнерго» і причетності до цього посадових осіб органів державної влади та арешту колишнього голови Держмитслужби. Зокрема, на пропозицію голови останньої ТСК Романа Зварича, Верховна Рада продовжила її роботу на два місяці.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА та Анастасії СИРОТКІНОЇ.



21 вересня. **У присутності Президента України Віктора Януковича, а також керівництва Верховної Ради склали присягу новообрані судді Конституційного Суду України.**



22 вересня. **Перед початком ранкового засідання БЮТівці розвісили у сесійній залі плакати із закликами до уряду про посилення соціального захисту населення.**



22 вересня. **Друга половина дня. Парламентські слухання «Економічні реформи: реальність та очікування українського бізнесу», на яких основними доповідачами були Наталя Королевська (голова профільного комітету Верховної Ради) і віце-прем'єр-міністр України з питань економіки Сергій Тігіпко.**



23 вересня. **Народні депутати Олександр Бондар («НУ—НС») і Анатолій Кінах (Партія регіонів) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, дискутувалося питання про відкликання Сергія Терьохіна з посади голови Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики та загалом про ліквідацію цього комітету.**



24 вересня. **Народні депутати Олексій Плотніков і Іван Попеску (Партія регіонів) під час пленарного засідання, однією з основних тем якого було призначення субсидій населенню на житлово-комунальні послуги.**

У Київській міськадміністрації хочуть передати корпоративні права на частину комунальних підприємств бізнесменам. Таким чином у столиці можуть з'явитися приватні кладовища, сміттєві звалища і каналізаційні колектори. *Про це повідомив заступник міського голови Руслан Крамаренко*



Уповноважена з прав людини Ніна КАРПАЧОВА під час поїздки до Самбірської виховної чоловічої колонії, де відбувають покарання неповнолітні, подарувала для бібліотеки закладу понад сотню різних за жанрами і тематикою книг — *Укрінформ*

Сам собі агент

РЕПОРТАЖ ДО ДНЯ ТУРИЗМУ

Відпочивати восени зазвичай їдуть ті, хто хоче зекономити на путівках, які значно дешевшають після літа. Декому ж вдається недорого подорожувати і у високий сезон, заздалегідь самостійно плануючи та організовуючи відпустку. Для тих, хто вважає, що відпочивати за кордоном — це завжди дуже дорого, «Голос України» з'ясував: ключове завдання для тих, хто хоче побачити європи та азії за зниженою ціною, — робити все заздалегідь.

Киянка Богдана Лук'янчук із чоловіком вже двічі з'їздили за кордон без допомоги туристичних агентів: «Вперше побували в Єгипті. Тут, на жаль, зекономити не вдалося, адже літають туди переважно чартерні літаки, викуплені турагентствами. Натомість вдалося побачити справжній Єгипет, відчути місцевий колорит, поспілкуватися з єгиптянами, «не зіпсованими» заможними туристами з країн СНД».

Однак вже під час другої поїздки Богдана суттєво зекономила. 18-денну подорож до екзотичної Шрі-Ланки знову організовувала сама: «Це і переліт, і проживання у готелях, і харчування, входи до заповідників та сафарі, навіть машина з гідом. Кілька місяців із чоловіком прокладали маршрути, спілкувалися через інтернет з бувальцями, обростали номерами телефонів готелів та гідів, адже не хотіли потрапити в халепу за тисячі кілометрів від України».

Однак, як з'ясувалося, можна було так і не перестраховуватись — подбати заздалегідь варто лише про квитки на літак, каже дівчина, все інше і дешевше, і цікавіше знаходити вже на місці. Крім того, суттєвий плюс у тому, що ти не прив'язаний ані до місця проживання, ані до гіда, і в будь-який момент можеш рушити у новому напрямку. «Та й за ціною відпочинок вийшов дешевшим, ніж ми очікували. Більше того, за схожу поїздку туристичні агентства просили десь удвічі більшу суму», — каже Богдана.

Щоправда, додає співрозмовниця, без доброго знання англійської було б складніше і орієнтуватись, і відстоювати свої права, якщо хтось хоче надурити. Тож перед подорожжю радить підтягнути мову міжнародного спілкування.

Для тих, хто хоче зекономити ще більше, знаходимо досить екстремальний варіант. Як з'ясувалося, за кордоном можна жити... безкоштовно. Через інтернет на спеціальному сайті легко знайти людей з країни, до якої їдете, і пожити у них. Більше того, ентузіасти готові не просто прихистити, але й провести екскурсію містом, показати, що де знаходиться.

Фінансист Юлія вже кілька років обирає саме такий спосіб проживання у Європі і поки що — без жодних неприємних сюрпризів: «Вас приймають абсолютно нормальні люди, відкриті, комунікабельні. Про кожного можна почитати відгуки тих, хто вже у них зупинявся». Єдине, коли хтось захоче відвідати Київ, то ви муситимете проявити подібну гостинність.

Наші люди їздять за кордон жити в готелях

Якщо ваша англійська шкутильгає, не маєте часу чи просто не хочете покладатися на свої організаторські здібності, спеціально навчені люди можуть допомогти. Мандрівник зі стажем Орест Білоус організував агенцію, у якій за невелику плату вам образують оптимальний бюджет, забронюють економні квитки і проживання.

— Звичайно, ми не можемо гарантувати, що рейс не затримають чи не відмінять, але розкажемо, що робити у таких випадках. Крім того, підкажемо, як, приміром, у Європі, харчуватися не за 20, а за 3,50 євро на добу, — розказує Орест.

Вперше він самостійно організував поїздку до Лондона, коли з'ясував, що туди й назад (щоправда, через Польщу), можна долетіти за 45 євро. Тоді ж дійшов висновку, що до цього якось неправильно подорожував.

Найбільше, каже, економиш передусім на перельоті: «Приміром, в одну й ту саму точку можна долетіти або за 400, або за 140 євро. Звичайно, у другому випадку доведеться летіти з пересадками». І хоча ніхто не застрахований від того, що літак затримається, але за останній рік туристи, відправлені на відпочинок Орестом, із подібним стикалися лише раз. Й те — не з вини авіакомпанії. Просто у Франції якраз був страйк.

Щодо віз, то за рік роботи агенції — жодної відмови. «По самостійних туристичних візах, з нашого досвіду, відмов немає. 94% відмов в Україні — саме через неправильно оформлені документи. Ми просто склали інструкції, як це правильно робити».

Розкладку цін Орест демонструє на власному прикладі. Під час останньої подорожі в Іспанію він із дев'ятьма друзями жив у гарному будинку неподалік від моря. І коштувало це... по 100 гривень на добу. Їжу вони купляли у супермаркеті. Це — ще близько 35 гривень з людини на день. Летіли через Португалію, Італію, Польщу і Німеччину. Відтак, відвідали ще кілька країн, заплативши за це до 190 євро. Авто на прокат — 160 гривень на день.

Єдине обмеження, каже співрозмовник, люди повинні мати бажання побачити країну, до якої їдуть, а не обмежуватися лише шезлонгом, пляжем та номером у готелі. «У нас, на жаль, люди часто їдуть жити в готелях. Переважно, такі поїздки продають туристичні фірми». Натомість пропонується цікава альтернатива: знайомство з країною, містом, людьми, нові враження, а не зірки готелю.

Навіть менеджер міжнародного туризму Анна Іщенко погоджується, що, знайшовши вигідну пропозицію, можна суттєво скоротити витрати на подорож: «Переважно це стосується екзотичних східних країн (В'єтнам, Таїланд тощо), і, насамперед, якщо хочеш не просто полежати на пляжі, а влаштувати пізнавальну мандрівку. Такий варіант насамперед підходить людям, легким на підйом, а не лежебокам». А ось туристам з маленькими дітьми експерт не радила б їхати «своїм ходом», адже у разі форс-мажорів вирішити проблеми із малечею під боком буде складніше.

Анна БОЙКО.

У НОМЕР

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Мешканці знищеного зсувом гірського хутора отримали компенсації

По 100 тисяч гривень компенсації за зруйноване житло виплачено кожній родині з хутора Хорови Підзахаричівської сільради Путильського району. Нагадаємо, під час зсуву, спричиненого зливами у червні—липні цього року, хутір було фактично знищено. У зону лиха площею майже 28 га потрапило 29 житлових будинків, де проживало 109 буковинців.

Постраждалих відселили з помешкань, визнаних непридатними для проживання. Зокрема, 69 мешканців сьогодні перебувають у пансіонаті «Черемош», що неподалік цього села, а 40 розселені в сусідів і родичів. Майно ж вивезли у безпечні місця. Голова облдержадміністрації Михайло Папієв запропонував хоровчанам варіанти вирішення ситуації: або земельні ділянки на території, яка не перебуває у зоні зсуву, і допомогу будівельними матеріалами за невисокими цінами, або готові будинки в інших районах області. «Ми вже склали перелік будинків, які можна придбати на виділені кошти. Це добротні будиночки, які мають господарські споруди (сарай, курник), а також город. Найближчим часом організуємо виїзд людей, щоб вони подивилися ці будинки та, за бажання, обрали собі нове обійстя».

Сергій СУЛИМА.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Бабусю знайшли на 5-й день

Лише на п'ятий день пошуку знайшли 96-річну мешканку села Горностаївка Ріпкинського району. Вона пішла у лісназбирати грибів, але заблукала. Її шукали місцеві жителі, міліція, прикордонники. А натрапили у непрохідних хащах на старенького грибника, які теж заблукали. Почувши їхні голоси, жінка покликала на допомогу. Грибники мали мобільний телефон, тож завдяки зв'язку з друзями та рідними незабаром усі змогли вибратися із лісу.

Бабуся після п'ятиденного голодування почувається виснаженою і втомленою, але відмовилася від госпіталізації.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Поїхали... нарешті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Між тим прості кияни, хоча і радіють за залізничників, проте з більшим нетерпінням чекають на відкриття автодорожньої частини мосту. За обіцянками транспортників, проїжджа частина буде шестисмуговою (по три на кожен берег Дніпра). Її пропускна спроможність становитиме 35 тисяч автомобілів на добу. А це, мовляв, допоможе «розгрузити» сполучення між лівим та правим берегами Києва.

— На кінець листопада — початок грудня ми плануємо відкрити автомобільне сполучення з лівого на правий берег, — поділився своїми планами міністр Костянтин Єфименко. У тому, що у нього та його підопічних усе вийде, переконаний Прем'єр-міністр країни. Мовляв, за чотири місяці напруженої роботи колектив залізничників, мостобудівельників та інших працівників довів, що може успішно вирішувати непрості завдання: «Я впевнений, що ми досягнемо того, що вже у 2011 році міст запрацює на повну силу і багато в чому вирішить проблеми транспортного сполучення Києва», — сказав Микола Азаров.

Нагадаємо, будівництво Дарницького залізнично-автомобільного мосту почалося ще у липні 2004-го. Завершити його планували 2006-го... Зараз транспортники ставлять нові строки. Очікується, що вже в грудні цього року буде забезпечено автомобільний з'їзд з лівого берега на правий. Заїзд з правого берега на лівий планують обладнати у першому кварталі наступного року. І до кінця 2011-го буде побудовано ще по одному з'їзду в обох напрямках.



Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Легковик врізався у вантажівку

Минулої неділі у Голопристанському районі водій легкового автомобіля «ВАЗ-2106», 22-річний мешканець села Гладківки, допустив зіткнення із вантажівкою «ЗІЛ-130», яка стояла на узбіччі. «У результаті автокатастрофи пасажири легковика, двоє дівчат 16-ти і 18-річного віку і один чоловік, загинули на місці, — повідомила співробітник прес-служби МНС у Херсонській області Олена Макляренко. — Водій і ще один пасажир у тяжкому стані госпіталізовані у реанімаційне відділення районної лікарні». Обставини автокатастрофи з'ясовуються.

Василь ПІДДУБНЯК.

Горілка — продукт дієтичний

Своєрідне почуття гумору виявили підприємці, назвавши звичайну горілку «Продуктом харчовим для спеціального дієтичного вживання. Настойка». У такий спосіб ділки використовували огріхи у вітчизняному податковому законодавстві з користю для своєї кишені: під час продажі продуктів для дієтичного вживання не потрібна акцизна марка, а також сертифікат, що дозволяє реалізацію алкоголю.

Севастопольські податківці розкрили протиправну схему «дієтологів», виявивши на складах і у магазинах міста близько чотирьох тисяч пляшок «Настойки». Диво-продукт виготовляли на одному з лікеро-горілчаних заводів у Центральній Україні на замовлення київського підприємства. Правоохоронцям довелося провести обшуки у Києві, Умані та Золотоноші. «Дієтпродукт», як вважали його організатори, мав солідну перспективу: при обшуку виявили більш як півтори сотні тисяч етикеток.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

«Ми повертаємо ветеранам якісне життя»

Група із 60 провідних стоматологів — членів Асоціації імплантологів України, які працюють у державних, приватних, військових і університетських закладах України — провели в Головному військовому госпіталі Одеси безоплатні операції з імплантації зубів ветеранам Великої Вітчизняної війни.



Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Це стало можливим завдяки активній підтримці Міністерства оборони та Міністерства охорони здоров'я України.

«Уже ввечері після операцій ветерани у віці від 80 до 100 років, які до цього зуби свої зберігали «у склянці», зможуть посміхатися, їсти тверді яблука і не страждати від знімних протезів. Ми повертаємо нашим батькам не просто зуби, а насамперед якісне життя, якого вони були позбавлені», — каже президент Асоціації імплантологів, ініціатор акції Ярослав Заблоцький.

Усіх учасників акції було ретельно обстежено і за станом здоров'я допущено до імплантації фахівцями Головного військового госпіталю.

Анатолій Олександрович Янчев, найстарший пацієнт (1922 року народження), відзначає, що довірився стоматологам, оскільки життя без можливості самостійно жувати вважає для себе принизливим. «Ніхто й ніколи не запитував мене, як живеться беззубій людині. Ніхто й ніколи не пропонував мені вставити зуби: ні діти, ні держава. А сам я не в змозі оплатити таку процедуру. Результат вражає: за кілька годин я із беззубого старого перетворився на нормальну людину!» — з посмішкою каже 88-річний Анатолій Олександрович.

Акції під гаслом «Якість життя для батьків» уже відбулися цього року в Сімферополі та Києві. Стоматологи безплатно встановили ветеранам ВВВ понад 300 імплантатів. Після Одеси її проведуть у Харкові, Львові та Севастополі, де на базі двох госпіталів — ЧФ України та ЧФ Росії — відбудеться перша міжнародна акція за участю українських і російських фахівців.

Вл. інф.

Ключове завдання для тих, хто хоче побачити європи та азії за зниженою ціною, — робити все заздалегідь

Лікарі отримують безплатне житло

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Серед новоселів — четверо молодих спеціалістів, які приїхали в Царичанку лише місяць тому, коли дізналися, що тут діє програма надання безплатного житла. Завдяки новим спеціалістам у селищі запрацює повністю вкомплектована лікарня, яка обслуговуватиме жителів усього району.

Службове житло надається медикам на десять років. Після закінчення цього терміну квартири можна буде приватизувати. До кінця року, повідомили в управлінні преси та інформації облдержадміністрації, на Дніпропетровщині буде здано в експлуатацію ще 157 квартир для працівників бюджетної сфери.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.



На знімку: голова облдержадміністрації Олександр Вілкул вручає ключі новоселам.

Фото надане управлінням преси та інформації ОДА.

Квартир поки що не дадуть, а поселять у гуртожиток

Луганська міськрада розглядає питання про створення гуртожитку для педагогічних працівників. Про це міський голова Сергій Кравченко заявив на зустрічі з директорами, провідними вчителями й вихователями навчальних і дошкільних установ. За словами міського голови, для створення гуртожитку «в нас уже є на прикметі будинок», який незабаром підготують для молодих педагогів.

Директор спеціалізованої школи № 60 ім. 200-річчя Луганська Алла Підтинна вважає, що саме через неможливість вирішити житлове питання молоді педагоги йдуть зі школи. Вона запропонувала владі розглянути питання фінансового заохочення викладачів, які перемагають у щорічному конкурсі «Учитель року».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Тролейбуси Криму — в Книзі рекордів Гіннеса... через найстаріший склад

«Кримтролейбус» отримав диплом Книги рекордів Гіннеса, який підтверджує, що підприємство використовує найстарійший склад. Про це заявив гендиректор республіканського виробничого підприємства Віталій Нахлупкін.

Кримська тролейбусна лінія — найдовша у світі. Її довжина — 86 км. Однак на півострові й досі перевозять пасажирів на тролейбусах, виготовлених у 70-х роках. Загалом у парку нараховується 287 таких транспортних засобів, ще 200 розукомплектовані й не підлягають відновленню.

За словами генерального директора «Кримтролейбуса», зношеність парку становить 96,8 відсотка. Кілька десятиліть його не оновлювали. З 117 ремонтів, запланованих на цей рік, здійснено лише 57. Не оновлювали й обладнання, яке закупили ще в 50—60-ті роки минулого століття.

Окрім проблем самого транспорту спостерігається зношеність ізоляторів контактних мереж, стикування тролів, аварійно-тягових підстанцій. Зношення цього встаткування становить 45 відсотків, хоча замінювати або ремонтувати його потрібно вже за 20 відсотків.

Георгій ВЕРВЕС.

У дитячих бібліотеках Запоріжжя відкриють комп'ютерні класи

Сьогодні відбудеться одночасне відкриття п'яти інформаційних бібліотечних центрів, які вже одержали набір техніки для підключення до глобальної мережі й установлення комп'ютерів. Тепер діти зможуть одержувати інформацію не тільки з книжкової колекції, а й інтернет-ресурсів.

Такий подарунок дитячі бібліотеки отримали завдяки Централізованій бібліотечній системі, що діє в Запоріжжі ще з 1977 року. Система, що поєднує 17 філій, торік виграла гранд у рамках програми «Бібліоміст» на підключення всіх центрів до мережі інтернет. У бібліотеках установлять також новенькі комп'ютери й усю належну техніку: принтери, сканери, **повідомляє vgorode.ua.**

У Калуші почали ліквідацію полігону небезпечних відходів

У місті Калуш, де зберігається 11,4 тисячі тонн гексахлорбензолу, розпочато ліквідацію полігону небезпечних відходів. За словами заступника міністра охорони навколишнього природного середовища Артема Володіна, вивезення гексахлорбензолу та його подальша утилізація — це, по-перше, зняття ризику екологічної катастрофи в регіоні і, по-друге, виконання Україною міжнародних зобов'язань, зокрема, Стокгольмської конвенції.

Як повідомляє Укрінформ, до кінця 2010 року «Національний центр поводження з небезпечними відходами» планує зібрати 80 відсотків накопичених відходів на полігоні — 8,5 тис. тонн. Їх утилізують на спеціалізованому підприємстві у Великобританії. На реалізацію проекту виділено 298 млн. гривень з Резервного фонду держбюджету України.

«Чисті четверги» приживаються погано

Понад 36 відсотків херсонців не підтримують проведення в обласному центрі суботників і «чистих четвергів». Такі результати соціологічного опитування, проведеного інтернет-сайтом міської ради. Ще 22,8 відсотка мешканців обома руками за ідею добровільного наведення порядку у спільному домі, але беззаперечно проти того, щоб брати у них участь.

Прикро, але Херсон, який традиційно вважався одним із найчистіших міст українського Півдня, досі ніяк не поверне собі колишню славу.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсон.

Наречена майже на 20 років старша за молодого

Неординарна подія сталася у селі Велика Плавуча Козівського району на Тернопільщині. Мало не всі його мешканці прийшли до місцевого храму, щоб привітати молоде подружжя Кашлюків. Молода була вбрана у національний стрій, з віночком на голові, молодий — у костюм з весільним букетом на лацкані.

Пані Зиновії 71 рік, вона родом з цього села. Її чоловікові Юліану — 52 роки, він з сусіднього Підгаєцького району. Познайомили їх проповідники. Якось вони зайшли до оселі пані Зиновії, довго її переконували. Господиня своєї віри не думала зрікатися, але запропоновану літературу взяла та пожартувала: «Краще б ви мені чоловіка знайшли». Жарти — жартами, а проповідники підшукали їй чоловіка у сусідньому районі. Пан Юліан — інвалід, після смерті матері жив сам. У пані Зиновії — донька, онуки, є й правнучок, але вони живуть у місті, тож вона по суті також самотня. Наречені кілька місяців зустрічалися, потім розписалися, а через місяць взяли шлюб. Кажуть, між ними повне розуміння і любов.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Упаковка Станіслава Савінського — поза конкуренцією

Упаковку «Пуш-топ» рівненського винахідника, генерального директора товариства «Нешкідливі технології» та продукти «Грін Оул» Станіслава Савінського визнано кращою на всесвітньому конкурсі «World Star-2010» у Стамбулі. Цьому успіху передував інший — за цю ж упаковку її автор здобув перше місце у лютому цього року і на українському змаганні «Зірка упаковки-2010». Загалом у Туреччині на розгляд міжнародного журі Всесвітньої організації упаковки було представлено 243 зразки інноваційних технологій пакування із двадцяти чотирьох країн, тим приємніший успіх винахідника з України в умовах такої високої конкуренції. На винахід Савінського звернули увагу провідні виробники соків та безалкогольних напоїв.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ФОТОФАКТ



У Полтаві пройшов парад наречених.

Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

Прокуратура судитиметься...

Про конфлікт довкола Центрального ринку у Полтаві «Голос України» писав уже неодноразово. Адже так само неодноразово підприємці, які мають там свої торгові точки, протестували проти продажу землі під ринком. Однак депутати міськради не дослухалися до їхньої думки і таки продали «базарну» землю. Щоправда, прокурор міста вніс протест на це рішення (за даними прокуратури, умови продажу та ціна 2 гектарів землі ринку були недостатньо вивчені комісією міськради, а сама вартість землі — занижено). Проте на останній сесії міськради його теж відхилили.

Як діятиме прокуратура далі? Це питання журналісти ставили прокурору Полтавської області Віктору Войцишену під час брифінгу, який відбувся цими днями. Він пояснив, що тепер прокуратура звертатиметься до суду: «Якщо був внесений протест прокурора Полтави і є підстави для звернення до суду, то, звичайно, прокуратура звертатиметься...»

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

У НОМЕР

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Вшанували важкоатлета Султана Рахманова

У місті на Дніпрі відкрили меморіальну дошку відомому важкоатлету, чемпіону Європи та світу, олімпійському чемпіону, заслуженому майстру спорту СРСР Султану Рахманову. Її встановили на будинку, де мешкав спортсмен.

Він народився в узбецькому містечку Турткулі, згодом переїхав до Дніпропетровська. Його мати родом із цих країв, а з батьком Султана вони познайомилися під час війни. За свою спортивну кар'єру Султан Рахманов встановив 14 національних, два світових та п'ять всесоюзних рекордів. На Олімпіаді-80 у Москві виборов «золото». Того ж року був занесений до Книги рекордів Гіннеса як найсильніша людина планети. Залишивши спорт, займався благодійною діяльністю, заснував Міжнародну асоціацію інвалідів і спортсменів-ветеранів. Помер 5 травня 2003 року від серцевого нападу.

У Палаці дітей та юнацтва відбувся вечір пам'яті великого спортсмена, присвячений 60-річчю з дня народження та 30-річчю його олімпійської перемоги.

Вл. інф.

ДОНЕЦЬК

Найкращий поліцейський — наш

Українські спортсмени завоювали 17 золотих медалей на чемпіонаті Європи з легкої атлетики серед поліцейських, який відбувся в Донецьку на регіональному спортивному комплексі «Олімпійський». Наші земляки посіли перше місце в командному заліку, виборовши 35 медалей різного гатунку. Друге місце — у збірної Німеччини: 23 медалі, з них 9 — золотих. Третій рядок посідає збірна Росії — 6 медалей, із них 3 золотих. Крім того, по одній медалі вищої проби завоювали спортсмени Франції, Фінляндії, Норвегії, Болгарії. Всього до шахтарської столиці з'їхалися команди з 16 країн.

На чемпіонаті було встановлено чотири нові європейські рекорди серед поліцейських. Усі досягнення належать українським спортсменам: Вірі Ребрик, Віктору Кузнецову та Ганні Міщенко.

Змагання такого рівня наша країна приймала вперше. Президент Європейського спортивного союзу поліцейських Люк Смейєрс відзначив високий рівень підготовки чемпіонату: «Це перший турнір, офіційне відкриття якого справило на мене велике враження. Це було фантастично! Щасливий був бачити на відкритті велику кількість юних учасників та багато глядачів, що останніми роками — рідкість».

Європейська спілка поліцейських культивує 16 видів спорту, регулярно проводячи змагання з одного з видів. Наступний чемпіонат відбудеться в Парижі: за медалі боротимуться дзюдоїсти.

Ліна КУЩ.

От аграриев за государственную поддержку будут требовать 20% урожая. Согласно проекту изменений в ст. 172 Закона «О государственной поддержке сельского хозяйства», размещенного на сайте министерства, аграрии обязаны предлагать интервенционному фонду 20% продукции, на которую распространяется ценовое государственное регулирование. В перечень входят мука, крупы, говядина, свинина, мясо птицы, вареные колбасы, молоко, сыр, сметана, масло, яйца, сахар и масло



На сегодняшний день аграрии Украины посеяли меньше половины запланированных озимых. *Об этом во время брифинга сообщил глава Совета предпринимателей при Кабинете Министров Леонид КОЗАЧЕНКО.* «Мы не посеяли даже половины озимых на сегодня, хотя должны были посеять уже минимум 70%. Не сеют потому, что нет денег. Никто не хочет продавать зерно в два раза дешевле», — отметил он

Продать или купить дом отныне будет проще

18 августа сего года Кабмин установил новый порядок присвоения кадастровых номеров земельным участкам (постановление №749). Со следующего года кадастровые номера будут присваиваться как зарегистрированным земельным участкам (таким, на которые оформлен государственный акт), так и незарегистрированным (которыми пользуются без государственных актов, на основании договоров аренды или решений местных советов).

Как известно, на сегодняшний день владелец жилого дома, расположенного на незарегистрированном земельном участке, не имеет права его продать, если перед этим земельному участку не будет присвоен кадастровый номер (это требование установлено статьей 120 Земельного кодекса). Несмотря на то, что присвоить кадастровый номер без оформления государственного акта теоретически возможно, на практике сделать это так же сложно, как и пройти всю процедуру приватизации земли. Кроме того, до последнего времени не существовало четко установленной процедуры присвоения кадастровых номеров для незарегистрированных участков, а это значительно усложняло процедуру и порождало коррупцию в земельных отношениях. До принятия указанного постановления, лицо, которое было намерено продать дом, расположенный на земельном участке без государственного акта, сначала должно было приватизировать землю под домом, получить на нее государственный акт и лишь после этого продать дом.

Со следующего года процедура значительно упростится. Отныне владелец или пользователь незарегистрированного земельного участка сможет обратиться в Госкомзем и, предоставив ряд документов (заявление, паспорт, идентификационный код и документ, удостоверяющий право на земельный участок), получить кадастровый номер, после чего абсолютно свободно распоряжаться зданиями на этом участке. Постановление обязует Госкомзем осуществлять процедуру присвоения кадастрового номера незарегистрированным участкам без взимания платы и в срок, не превышающий 19 рабочих дней.

Кроме этого, Кабмин четко установил срок, на протяжении которого Госкомзем должен присвоить кадастровый номер при оформлении государственного акта на земельный участок. С начала следующего года этот срок не должен превышать 8 (в отдельных случаях — 13) рабочих дней.

Ярослав ГРУЩИНСКИЙ.

Дефицит молока дает и плюсы

ТЕНДЕНЦИИ

На молочном рынке Черниговщины в этом году происходят довольно существенные перемены. Прежде всего они вызваны уменьшением поголовья коров в частном секторе. С начала года от домашних кормилиц получено на 15,3 тысячи тонн молока меньше, чем за соответствующий период прошлого года.

На дефицит молочного сырья рынок отреагировал повышением цены. Переработчики теперь закупают молоко по 2—4 гривни, чего настойчиво добивались раньше все производители. Еще весной молокозаводы брали его у населения по 1—1,2 гривни, а в хозяйствах — по 1,8—2 гривни.

Вместе с тем в этих реалиях начало расти производство молока в сельхозпредприятиях Придесенья. В области по сравнению с прошлым годом они прибавили 6,6 тысячи тонн продукции. Это — почти шесть плюсовых процентов.

— Хотя это нам и дороже, но мы делаем ставку на сельскохозяйственные предприятия, которые могут обеспечить нам высокое качество молока, — отмечает председатель правления ОАО «Черниговский молокозавод» Валентин Галич. — В сентябре мы запустили в производство молочную продукцию новой торговой марки. А потому потребность в сырье, произведенном в надлежащих санитарных условиях, выросла. Ныне сельхозпредприятия нам поставляют 70 процентов молока. По моим подсчетам, завод только в посевную предоставил поставщикам сырья 1,5 миллиона гривен кредита.

Это способствовало улучшению сотрудничества с хозяйствами, которые, получив своевременную реальную помощь, не вырезали ввиду финансовых трудностей поголовье крупного рогатого скота, а наоборот — наращивали производство.

Поддерживают на этом предприятии и крестьян-сдатчиков, которым в счет будущего молока предоставляет средства для закупки коров, кормов. Сегодня почти 4000 хозяев сдают излишки на 77 приемных пунктов Черниговского молокозавода.

Сергей ПАВЛЕНКО.

Черниговская область.



Меньше порция сыра — ниже цена — больше продажи...

Фото автора.

Когда вымрет поколение — что будет с землей?

РЕАЛИИ

Этот год в саду у Марии неурожайный. Только кое-где яблочко на ветках качается. «И слава Богу», — радуются взрослые дети. Вслух этого не говорят, но про себя думают, когда вспоминают, как в прошлом году Мария переживала за каждое яблочко, чтобы не сгнило в густой траве.

Тогда за яблоками на деревьях листья не были видны. А на земле каждое утро того добра — завались. Собирала Мария яблоки в кучу, паковала в мешки и сдавала по 18 копеек за килограмм. На все село один мужчина принимал те яблоки и куда-то их отправлял. А когда яблоки уже не было куда ссыпать, сбил цену до 15 копеек. Но и за эти деньги 75-летняя Мария их собирала.

Сейчас ребенок если видит на земле 25 копеек, ему лень их поднять. А Мария не раз и не два кланялась за эти деньги каждому яблочку. И не потому, что не было денег на хлеб или к хлебу. Не могла смотреть, как этот дар природы гниет на ее глазах. Съесть же, переработать это богатство самой было не по силам. Фруктов насушила столько, что и на пять лет детям хватит, если тля не поест. Снова-таки продала бы их, да нет желающих купить. Соку бы сделала для детей и внуков, чтобы не покупали в магазинах химию, да вручную сколько его выжмешь? Механический же пресс есть только у одного хозяина в соседнем селе. Кто те яблоки туда повезет? Да и окупиться ли?

Однако и без яблок есть о чем в этом году Марии переживать. Не было кому скосить картофельную ботву, которая высохла, как проволока, да еще от дождей полегла. Даже несмотря на то, что дети дают деньги, чтобы наняла кого-нибудь на эту тяжелую работу. Молодые уже и не знают, как косу в руках держать. Да и где те молодые? Кто в городах, а кто за границей на заработках. Соседи вокруг — такого возраста, как и она. На детей одна надежда. А дети уже немолоды. Живут в городах, трудятся на своей работе, так как осталось несколько лет до пенсии, не дай Бог потерять. Но и Марии должны помогать. Вот и разрываются на два хозяйства.

Марии грех на детей жаловаться. Как только выходные — тут как тут. Но и они уже выбиваются из сил, просят маму немного сбавить темп, засаживать пол-огорода, потому что не по силам им со всем управиться. Однако Мария упрямая. Детей жалеет, но и от земли не отступается. Грех, говорит, чтобы она зарастала сорняками. И дети сдаются. Так что каждый год все начинается сначала.

Раньше, когда была крепче и моложе, Мария, оставшись без мужа, сама косила. А теперь и рада бы, да нет сил. А дети из города приедут такие бледные и болезненные, что махнут несколько раз косой — и запыхались.

Если подумать, ничего в Марином хозяйстве за все эти годы не изменилось. Технология та же. Как садила 50 лет картошку, как полола ее, выкапывала вручную — так и сейчас делает. Единственное орудие — две руки да тяпка. Правда, теперь, когда выкапывает картофель, пускает перед собой лошадь — она распахивает ряды, а тогда уже легче за ней идти с сапкой. Если подумать, то разоренные лошадью рядки — единственное нововведение за все эти годы на Марином поле. Пустила бы уже и трактор на свой огород, но местность горная, куски земли тесноваты для такой громоздкой машины. Да и за трактором не один день надо утрамбованную тяжелыми колесами землю лопатой копать. На чьи это руки?

Дети советуют выбрать картошку — и все. Если где-то клубень не заметишь в земле, так пусть там и сидит. Но Мария живет по своим железным правилам. Все равно сапой всю землю переворошит: а вдруг, где-то в земле картофелина осталась? И не потому, что скупая. А потому что так у нее уже на генетическом уровне заложено. «Если делать кое-как — лучше не делайте», — строго поучает детей.

Но время берет свое. Не те уже руки у Марии, какие были 20 лет назад, да и ноги не слушаются, подкашиваются от тяжелой работы. Созрела женщина уже к тому, чтобы отдать кому-то часть своей земли, да некому. Соседи едва справляются со своим хозяйством, а гектары, которые в свое время понабирали за селом, — бросили на произвол судьбы. Мария же, пока жива, и слышать не хочет, чтобы ее земля пустовала. «Когда умру, делайте с ней, что хотите. А пока будет так, как есть», — отвечает детям. И дети отступают со своими уговорами, потому что знают, что все это напрасно.

Где-то рассказывают о неких обслуживающих кооперативах, которые помогли бы таким, как Мария, с посадкой и сбором урожая. Многие дети, которые получили профессии и живут в городах, готовы заплатить им немалые деньги, чтобы легче было их родителям хозяйствовать на земле и чтобы и тяжелая работа не загоняла их преждевременно в могилу. Но где те кооперативы?

Многие села ныне держатся на таких, как Мария. Когда вымрет это поколение — что будет с землей? В чьих она будет руках? Одним себя успокаивает Мария: «Хорошо, что уже видеть того не буду».

Дарина НАЗАРЧУК.

Ивано-Франковская область.

Отдайте акты, а то не пойдем на выборы...

СИТУАЦИЯ

Уже три месяца, как на Виннитчине прекратили подготовку документации на земельные участки.

Почему затормозился процесс

— Даже если снести бульдозером все село, землеустроители все равно восстановят все границы с точностью до сантиметров, — говорят в областном управлении земельных ресурсов.

Границы земельных участков в селах области ныне устанавливают не только визуально. Все данные заносят в единую автоматизированную систему Центра государственного земельного кадастра. Восстановить их можно всегда с помощью системы спутниковой связи. Спутник с точностью до сантиметров укажет на линию, где раньше была граница. Устанавливают границы также с помощью навигационных приборов. Здесь землеустроительным организациям помогают специалисты Винницкого предприятия «Геосистема». Делают они это с помощью навигационной техники. Устанавливают ее на самолет и так осуществляют облет населенных пунктов. Кстати, это та же техника, которая используется при изготовлении географических карт, атласов, другой картографической продукции предприятия «Геосистема».

Несмотря на то, что землеустроительные организации области имеют такую надежную помощь, больше половины владельцев земельных участков до сих пор не получили государственные акты на землю. Хотя выдавать их начали еще с начала 90-х годов прошлого столетия. А несколько месяцев назад в области вообще прекратили работы по подготовке технической документации на изготовление государственных актов на землю. Так же не проводят полевые работы по установлению границ на местности. Не работает ни одно из трех предприятий, которые раньше изготовляли такую документацию — ГП «Винницкий научно-исследовательский проектный институт землеустройства», Винницкий филиал ГП «Центр государственного земельного кадастра» и предприятие «Подольегеодезкартография». Почему прекратили эту важную работу?



Деньги есть, но не для всех

— Нам возвращают все платежки, — говорит директор ГП «Винницкий научно-исследовательский проектный институт землеустройства» Владимир Кравчук. — Казначейство возвращает. Хотя хорошо знаю, что на счету есть два миллиона гривен для проведения работ по подготовке документов для государственных актов на землю. Не проплачивают даже уже давно выполненные работы. Не можем рассчитаться даже со специалистами из предприятия «Геосистема». Нам объясняют: надо ждать дополнительного распоряжения на получение денег.

В прошлом году в августе Кабмин принял постановление под №844 «Некоторые вопросы реализации права собственности на землю гражданами Украины». Это тот самый документ, которым крестьянам обещали бесплатное оформление главного документа на землю. Согласно постановлению в регионы направили средства из стабилизационного фонда. Наша область получила приблизительно десять миллионов гривен.

Мария кланяется каждому яблочку...

Колбасно-шкварочный рай

Можно ли его создать в отдельно взятом хозяйстве?

ОПЫТ

Теологи говорят, что у каждого народа свои представления о рае. Если так, то, исходя из земных вкусов украинцев, его не так уж и сложно представить: кусок колбасы, смачная шкварка, жареный кабанчик... В селе даже в тех семьях, где уже нет возможности держать корову, весной все-таки покупают поросенка, а то и пару. Таким образом, казалось бы, проблем со свиноводством и его продукцией у нас вообще не должно быть. Между тем покупателю все сложнее найти на рынке украинское сало. Вместо этого ему предлагают привезенный из-за границы товар. О сырье, которое используется на мясоперерабатывающих предприятиях, даже говорить не приходится. Так почему же он так близко и вместе с тем так далеко, этот колбасно-шкварочный украинский рай?

Свинина стала дешевле

Если довериться официальным отчетам, то летом хмельничанам удалось таки приблизиться к нему вплотную. На начало августа в области содержалось свыше 350 тысяч свиней, что едва не на пятнадцать процентов больше, чем в прошлом году. И хотя практически две трети этого стада все-таки откармливается в дядьковских хлевах, коллективные хозяйства тоже сделали неплохой шаг вперед, увеличив за год поголовье на четверть и доведя его до 93 тысяч голов.

Все эти достижения сразу отразились и на потребительском рынке. Ибо когда количество реализованной растениеводческой продукции по сравнению с прошлым годом начало серьезно падать, то в свиноводстве зафиксировали рост едва не на треть. Если бы такие темпы сохранились хотя бы на несколько лет, то наш рынок и в самом деле был бы завален качественным и довольно дешевым продуктом. Ведь рыночная конкуренция сыграла свою роль: только увеличилось количество мяса — цена его снизилась практически в той же пропорции и до января-июля прошлого года составляла около 73 процентов. Сегодня на рынке можно приобрести сало даже по 10—12 гривен за килограмм, то есть по расценкам, действовавшим еще несколько лет назад. Мясо, разумеется, дороже, однако и оно уверенно приближается к стоимости самого дешевого куриного.

Почему возможными стали такие цены? И не следует ли после них ждать очередного скачка вверх? Ведь несколько последних лет подобные взлеты и падения четче всего проявлялись именно на рынке продуктов свиноводства. Так чего же ждать в дальнейшем?

Отрасль, не знающая убытков

Искать ответы о долгодействующих планах во властных кабинетах было бы действительно напрасным делом, так как понятия в целом аграрной политики и стратегии давно отсутствуют. Поэтому увидеть даже ближайшие перспективы отдельной отрасли — сложно и подавно. А вот о том, как работается в нынешних условиях конкретному хозяйству, решила поговорить со специалистами фермерского хозяйства «Бастион», что из села Лесогорка Летичевского района.

Когда-то там была довольно мощная молочная ферма, но со временем от нее остались только помещения. Использовать их с пользой для себя и для местных крестьян решили учредители «Бастиона», занявшись свиноводством. Причины специализации очевидны: именно эта отрасль дает быструю отдачу, да и пространства на рынках сбыта — достаточно.

Так что в старых сараях не просто сделали ремонт, а оборудовали современный откормочный комплекс, где за всеми процессами следит компьютер. Со стадом в более чем пять тысяч голов успешно справляется с десяток рабочих. А результаты радуют всех — каждую неделю с фермы продают свыше сотни свиней. Вопрос, выгодное ли это дело, для тамошних работников звучит просто неуместно: если бы не было отдачи, кто бы вкладывал средства в расширение производства.

Покупателю все сложнее найти на рынке украинское сало — вместе с тем ему предлагают привезенный из-за границы товар.

— Кто бы и что не рассказывал об убыточности сельского хозяйства, свиноводство — это одна из самых прибыльных отраслей, которая после птицеводства дает быстрое мясо, а значит, и быстрые прибыли, — поделилась опытом Людмила Бузинская, главный зоотехник фермерского хозяйства. — Так сложилась жизнь, что оставив промышленное производство, вот уже почти десять лет работаю в аграрном секторе. За это время были годы, когда стоимость свинины стремительно падала, и тогда рентабельность ее производства спускалась едва ли не к нулю. Но даже при этом убыточной она не была. Надо только определенное время переждать, перетерпеть, и ферма снова начинала приносить прибыли. Правда, при одном очень важном условии — хорошо организованном менеджменте.

За современной терминологией скрывается элементарное умение вести хозяйство старательно и с умом. Людмила Денисовна вспоминает, как в Лесогорке сначала не гонялись за новомодными привозными породами свиней, которые, кстати, стоят немало, а остановились на обычных украинских породах. Покупали то, на что хватило денег. А уже потом начали работать над улучшением стада, отбирая животных с удлиненным позвоночником и хорошо развитой задней частью. Здесь даже неспециалисту понятно, что такой отбор помог получать хороший окорок и балык. И если на первых порах выход мяса на одно животное составлял до 65 килограммов, то со временем увеличился на десять килограммов.

Качественное мясо сразу оценили заготовители. Поэтому даже тогда, когда на рынке цена живого веса падала до десяти гривен за килограмм, в «Бастионе» меньше чем за четырнадцать никогда не продавали. Да и теперь, когда на рынке заметно некоторое удешевление мясного сырья, на этой ферме уменьшать стадо, сдавать свои позиции не собираются.

Почему успех одних не становится правилом для всех

Казалось бы, от желающих подражать такому хорошему опыту отбоя не должно быть. Ну кто откажется вкладывать инвестиции в прибыльное дело? Тем более, что упомянутое хозяйство продемонстрировало образец не просто умелого, а узкоспециализированного хозяйствования. То есть такого, когда развитие свинофермы никто не ставил в прямую зависимость от количества земель, которые обрабатывает это хозяйство. Изначально здесь не планировали самостоятельно выращивать корма для собственных нужд. Выкупив помещение ферм, новые собственники арендовали всего около ста гектаров земли. Да и это сделали в основном для того, чтобы было куда вывозить навоз с ферм. И хотя в этом году на части поля ячмень и уродил аж по 47 центнеров с гектара, браться за развитие растениеводства и кормопроизводства здесь не берутся. Собранных 370 тонн зерна хватит разве что на полтора суток работы фермы. Все же необходимые корма хозяйство просто покупает у партнеров.

Для нас такое распределение функций — полное чудо, так как традиционно привыкли, что хозяйство должно именно обеспечивать себя всем необходимым, в том числе и кормами. А покупать — недопустимая роскошь. Но здесь отбросили все эти нормы и правила, воспользовавшись опытом тех стран, где в аграрной сфере давно и уверенно царит специализация. Шаг оказался не просто смелым, но и результативным. Впрочем, хотя весь прогрессивный аграрный мир давно работает именно так, у нас позволить себе подобный опыт могут разве что те хозяйства, которые имеют крепкую финансовую подпочву, и в случае любых сбоев, финансовых, экономических, погодных, смогут выстоять. Для остальных риски оказываются значительно больше, чем возможные достижения.



Фото автора.

Разве рынок свинины, когда буквально за несколько месяцев цены на нем за килограмм сала могут упасть до десяти гривен, а потом вырасти едва не до двадцати пяти — не яркое тому свидетельство? Кто, в конце концов, может гарантировать «Бастиону» или любому хозяйству, что завтра его продукция будет нужна?

Любопытно, что упомянутое хозяйство за все время своей работы старалось не иметь дело с мясокомбинатами, а реализовывало свою продукцию только продавцам мяса. «Они действительно умеют ценить качество свинины, — объясняет Людмила Денисовна. — Каждый из продавцов заинтересован предоставить покупателю хороший товар. А вот колбасники — партнеры не надежные. Как только получают дешевый импортный суррогат, сразу бросаются на него, забывая о хорошем мясе. А такая нестабильность в работе с партнерами — тяжелое испытание для хозяйств».

Именно нестабильность и непрогнозированность отрасли не дает возможности хозяйствам занять крепкие долгодействующие позиции на украинском рынке мяса. Не плановые заказы, а интуиция руководителей, их умение приспособиться к взлетам и падениям становятся основным критерием при планировании количества стада и производстве мяса. Если угадал — будешь с прибылями, а потребитель — с хорошим отечественным мясом. Если нет — всем нам вместе жевать привозную «резиновую» шкварку, которая никак не топится на сковороде.

А, возможно, рай на то и является местом для избранных, что далеко не каждый может протоптать себе к нему дорогу?

Ирина КОЗАК.

Хмельницкая область.

Владельцы наделов в ультимативной форме «подгоняют» чиновников возобновить изготовление документов

— Теперь КРУ тщательно проверяет расходование этих денег, — говорит Владимир Кравчук. — У нас нарушений не выявили. Поэтому должны бы и дальше финансировать работы, но...

По словам собеседника, специалисты Института подготовили наибольшее по сравнению с двумя другими организациями количество документов. На начало сентября выполнены работы на 200 тысяч гривен авансом. В частности, проведена аэросъемка участков в 43 населенных пунктах области. Пока хорошая погода, можно бы продолжать полевые работы по определению границ на местности.

Наболевшим вопросом является стоимость выполнения работ. Точнее, они убыточны для исполнителей. Кто и когда покроет этот ущерб, и сделает ли это вообще, землеустроители не знают.

Одна работа — четыре цены

Более 500 гривен брали за изготовление одного государственного акта на землю предпринимательские структуры, которые в начале приобщились к делу. Но они сразу прекратили заниматься этой работой, когда государство установило фиксированную цену.

— Стоимость работ изменялась уже несколько раз, — объясняют в Главном управлении земельных ресурсов в Винницкой области. — Была цена и 153 гривны за один документ, и 113 грн. 16 коп., и 56 гривен.

Ни одна из указанных сумм не отвечает расчетам за выполненную работу. Специалисты называют только несколько этапов подготовки документации. Без выезда на место, разумеется, не нельзя подготовить. Так что необходимо выделять транспорт, чтобы доставить на место и специалиста, и приборы, с помощью которых он осуществляет работу.

Специалисты объясняли чиновникам, что в авральном порядке такое дело не решить, так как это не постановление подписать одним росчерком пера. Давление из Киева ощущали немалое. Землеустроителей обвиняли во всех грехах, упрекали их в саботаже важного государственного дела. Причина такого ажиотажа понятна — впереди ждали выборы. Нынче же тоже до выборов осталось немного времени. Теперь чиновники упали в другую крайность — вовсе перестали финансировать работы по выдаче земельных документов.

— Когда в прошлом году нам пообещали бесплатные акты, я сразу сказал, что это будет еще одно обещание, — говорит ветеран труда из села Кирнасовка Тульчинского района. — Так оно и получилось. Выборы закончились — акты на землю вообще перестали изготовлять. Я тоже не получил, так как у меня не могут границу установить. Вышло так, что я купил дом с хозяйственными зданиями, заплатил за них деньги. Прошло время, теперь начали перемерить и так намерили, что погреб и сарай оказались во дворе соседа. Хожу по судам, добиваюсь правды.

Кое-кто из крестьян намерен «отплатить» чиновникам. В некоторых селах приходилось слышать предупреждения от людей. Они говорили, дескать, так же пойдут на выборы, как им делают акты на землю.

За собственный счет?

— Если владелец земельного участка захочет заплатить за изготовление акта свои деньги, то ему придется сообщить об этом письменно. В заявлении следует указать, что он ознакомлен с постановлением Кабмина №844 о бесплатной выдаче госактов на землю. Несмотря на это, дает согласие на изготовление документа за его же средства.

— Но желающих самому уплатить немного, — уточняют в управлении земельных ресурсов. — Стоимость одного акта составляет 153 гривни. Но ведь есть хозяева, которые изготовляют по два-три акта. На каждый из участков. А это уже выливается в копеечку. Поэтому люди ждут.

Виктор СКРИПНИК.

Винницкая область.

Рис. Алексея КУСТОВСКОГО.

СПРАВКА

На Винничине владельцы участков подали 164,5 тысячи заявлений с просьбой изготовить государственные акты на землю. Пока не изготовлена и половина — 71,1 тысячи. Больше всего документов вручили в Гайсинском районе — 5 тысяч, в Тульчинском и Шаргородском — более четырех тысяч в каждом, Калиновском, Липовецком, Тывровском — более трех тысяч. Меньше всего актов на землю пока что получили в Черновицком и Чечельницком — в пределах тысячи в каждом из этих районов.

КОММЕНТАРИЙ

Иван Шашкевич, заместитель начальника областного управления земельных ресурсов:

— По моему мнению, для выполнения этой важной работы нужна государственная программа. Готовить ее должны специалисты, хорошо осведомленные с проблемой. Тогда не возникало бы вопросов с величиной оплаты, сроками изготовления документов и т. п. В данное время не учтены многие детали. Некоторые из них, на первый взгляд, кажутся мелочами. В действительности это не так. Кто, например, подсчитал, сколько нужно бумаги. Свыше 160 тысяч заявлений подали владельцы земельных участков... Столько же потрачено листов бумаги. Еще столько же пошло на то, чтобы заключить договор. А на техническую документацию тратится еще больше листов. К тому же ее изготовляют в двух экземплярах. Вы знаете, некоторые принтеры выходили из строя, ибо не выдерживали таких нагрузок.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 180 (4930)
ВІВТОРОК, 28 ВЕРЕСНЯ 2010

Чистий прибуток ВАТ «Укртелеком» в I півріччі 2010 року становить 48 млн. гривень проти 124,1 млн. гривень збитків за аналогічний період 2009 року *(Укрінформ)*



Недавнє приєднання України до Енергетичного співтовариства може вплинути на ситуацію з «Південним потоком». *Про це заявив міністр палива і енергетики Юрій Бойко в інтерв'ю BBC*

АКТУАЛЬНО

КРИМ

Реалізують проекти за схемою «зелених» фінансувань

Згідно з Кіотським протоколом є два механізми залучення «зелених» інвестицій. Перший — продаж державних квот на викиди парникових газів. Другий — реалізація проектів спільного здійснення. Зокрема, одним із таких спільних проектів Криму і японської сторони може стати залучення «зелених» інвестицій для заміни старих вікон й утеплення фасадів приміщень охорони здоров'я та освіти. Крим у цьому разі може отримати 396 млн. грн. для реалізації цих проектів.

Як сказав керівник позаштатних радників голови кримського уряду Віталій Нахлупін, насамперед виділятимуть фінансові кошти на реалізацію соціальних проектів, кінцева мета яких полягає в зниженні викидів парникових газів в атмосферу. Тому Національне агентство екологічних інвестицій, яке відповідає в Україні за здійснення Кіотського протоколу, звернулося до всіх регіональних органів виконавчої влади дати пропозиції щодо проектів у соціальній сфері, зокрема в медицині та освіті.

Віталій Нахлупін зазначив, що Крим найоперативніше надав повний пакет документів і максимально готовий до освоєння японських коштів. Сьогодні в автономії формується база проектів, яка постійно поповнюється. «На сьогодні ця база складається із 142 об'єктів. 41 проект стосується об'єктів охорони здоров'я й 101 — об'єктів освіти. Площа засклення на об'єктах охорони здоров'я становить 40 тис. кв. метрів на суму 121 млн. грн., на об'єктах освіти — понад 80 тис. кв. метрів вартістю 275 млн. грн.», — сказав Віталій Нахлупін. Це дасть автономії подвійний економічний ефект, який полягає, по-перше, в економії бюджетних коштів на ремонт будинків, по-друге, у скороченні викидів парникових газів в опалювальний період. У свою чергу під час реалізації механізмів Кіотського протоколу іспанські інвестори готові вкласти фінансові кошти в сектор переробки відходів — у будівництво на території автономії сміттєпереробних заводів. Як зазначив Віталій Нахлупін, майданчики для будівництва заводу вже визначено, і перший проект компанія реалізує в Алушті.

Георгій ВЕРВЕС.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Будять інтерес школярів

Учні Кам'янця-Подільського долучилися до міжнародної шкільної освітньої програми SPARE, яка була ініційована Норвезьким товариством охорони природи (Друзі Землі, Норвегія) в 1996 році.

Ця програма про енергетику й навколишнє середовище для дітей 10—15 років, яка не лише дає знання, а й заохочує школярів до проведення самостійних досліджень, стимулює інтерес до застосування різних наукових досягнень, допомагає на практиці підвищити ефективність використання енергії в школі і вдома. Старше покоління часто навіть не хоче шукати відповіді на запитання, як можна задовольнити нашу потребу в енергетичних послугах (для опалювання, освітлення, транспорту тощо) без надмірних і небезпечних наслідків для природи. SPARE запевняє, що в цьому разі слід виховувати юних. Національний координатор програми в Україні та громадська організація «Екологічний клуб «Еремурус» уже провели для викладачів шкіл Кам'янця-Подільського перший навчальний інтерактивний тренінг-семінар «Навчання як засіб залучення дітей до діяльності з енергозбереження».

Віра ШПИЛЬОВА.

Шосткинські першопрохідці

ДОСВІД

Микола Нога — завжди на ногах...

Він, либонь, перший у регіоні ще задовго до «газових воєн» почав виношувати ідею заміни природного газу на альтернативні види палива. Правильність задуму підтвердило саме життя, коли обійняв посаду міського голови Шостки. Першою серйозною головоломкою на зрілість для молодого керівника стала проблема забезпечення влітку стотисячного міста гарячою водою. За часів «великого і могутнього» місто сяк-так давало собі раду. Тоді функції палички-стукалочки перебрали на себе чотири велетні військово-хімічної галузі на чолі зі «Свемою». Для їхньої життєдіяльності було зведено ТЕЦ, майже 90 відсотків потужностей якої задіяли на теплозабезпеченні виробництв і лише 12—14 працювали на місто. Літня банно-саунова епопея закінчилась для шосткинців із занепадом промисловості, який розпочався з тієї-таки «Свеми». Після зупинки підприємств міська влада через «золоту» собівартість гарячої води змушена була відмовитись від послуг теплоенергетиків. Так наприкінці XX століття городяни влітку повернулися до «ночно-тазикового банного сервісу». Ось такий головний біль і надибав Микола Нога, сівши у крісло міського голови. Додайте до цього найвище на той час в усій Україні безробіття, яке тоді досягло майже 20-відсоткової позначки, дірявий, мов побите решето, міський бюджет, ліквідацію абсолютної більшості відомчих дошкільних закладів, ледь не повністю «роздовбану» інфраструктуру і ви зрозумієте, що й до чого. Інший на місці Ноги взяв би ноги в руки і дременув від такого «щастя» у світ за очі. Нога, уявіть собі, залишився: очі боялися, а руки самі потяглися розгрібати завали, якими «ощасливили» його попередники.

Не буду детально описувати зміни, яких досягло місто за останніх 9 років під його керівництвом. Зазначу: безробіття в місті зменшилось майже в 12 разів, невпізнанними стали дороги, відкрилося кілька комунальних дитсадків, на базі колишньої «Свеми» запрацював перший в Україні «Індустріальний парк», де функціонує більш як два десятки підприємств, відродився з попелу Шосткинський інститут, з'явилися спортивні і тренажерні майданчики зі штучним покриттям, запрацював плавальний басейн, дедалі дужче розправляє крила єдиний в області дитячий мистецький центр, де шліфують свою майстерність юні художники, музиканти, поети, співаки...

Про соціально-економічні здобутки міста за правління Миколи Ноги — розповідати й розповідати. Особисто він чи не найбільшим із них вважає те, що влітку нинішнього року вперше за останні кільканадцять літ в міських оселях нарешті з'явилась гаряча вода. Нехай лише на літні місяці, але таки з'явилась. Попри це свою місію вважає здійсненою лише наполовину. Сьогодні всі зусилля міського голови Шостки та команди однодумців спрямовано на переведення міської ТЕЦ з газу на біопаливо. Проект реконструкції підприємства з природного газу на біопаливо вдалося затвердити три роки тому.

Справжньому Молотку альтернативи немає...

Після всього столичного тертя і заборон постала дилема: кому доручити втілення проекту? Зупинились на кандидатурі 36-річного директора фірми «Вант» Ігоря Молотка. Вибір був осмислений, виважений і остаточний Кандидат, як мовиться, підходив за всіма «статтями і вимірами». Випускник факультету електроніки Сумського державного університету за десять років самостійного життя з простого майстра зумів стати кандидатом технічних наук і вирости до власника досить серйозної фірми з персоналом близько тисячі осіб. До того ж візаві підкупав неймовірною самовіддачею і працездатністю і, що сьогодні в Україні є майже давно забутою розкішшю, — порядністю і повагою до пересічних людей.

— Однак колектив зустрів нового директора мало не з гарбузом, — згадує тодішні події голова ради трудового колективу Людмила Трофимець. — Думали, знову прийшов черговий стригун «вовни»: відпрацює осінньо-зимовий період, як до цього півдюжини його попередників, покладе до власної кишені гривні, а по закінченні опалювального сезону, коли потрібно братися за ремонтні роботи, помахає всім рукою.

Більшість працівників теплоцентралі скептично поставились до запевнень: як-не-як, а майже 2,5 мільйона гривень боргу. Тим більшим було здивування, коли рівно за квартал їм повернули половину заборгованості, а через наступний місяць — решту. До того ж енергію і свою, і підпорядкованого колективу Ігор Федорович насамперед спрямував на зниження неймовірних енерговитрат, якими ТЕЦ десятиріччями «балувала» городян. Заізолювали кілька кілометрів теплотраси від теплоцентралі до міста, яка до цього справно обігрівала і ледь не висушила незамерзаюче болото. Потім замінили два потужні перекачувальні насоси, завдяки чому вдвічі зменшили витрати електроенергії на внутрішні потреби, закільцювали теплосистему для повторного використання теплоносія, запровадили кілька інших кардинальних технологічних новинок. Реалізація всіх нововведень забезпечила зниження річної собівартості витрат майже на півтора мільйона гривень (!). Так поступово, упродовж перших двох років, крок за кроком, новий директор ламав психологію півтисячного колективу. Тож наприкінці 2008-го, коли хтось у місті запустив «качку», що міська влада підшукує Ігорю Молотку заміну, тепер уже на його захист став увесь колектив ТЕЦ. Ось тоді й вирішили: настав час розпочинати, можливо, найсерйозніший проект в їхньому житті — реконструкцію теплоцентралей.

Перший крок — найскладніший

Шосткинці ще раз промоніторили технічні новинки з переведення теплоцентралей з природного газу на біопаливо в кількох європейських країнах й остаточно вирішили зупинитися на фінському варіанті, який підкупав і дешевизною, і простотою та ефективністю технології. Фіни запропонували на місце старого парового котла поставити новий, так би мовити, просто з металургійного полум'я. Однак шосткинці, склавши дебет з кредитом, почухали потилиці і... відмовились. Сума в 15 мільйонів євро, необхідна для реалізації цієї пропозиції, виявилась непід'ємною навіть для держави. І тоді міський голова разом із директором ТЕЦ вийшли до зарубіжних партнерів з контрпропозицією, дешевшою у п'ять разів: не замінювати, а реконструювати котел за фінською технологією. Сторони порозумілися, вдарили по руках і взялися за модернізацію. Її суть — у заміні газомазутного обладнання на «киплячу решітку» у днищі котла з під'єднанням до неї всієї необхідної «інфраструктури» — газовідводів, паливної подачі, вентиляції, золовидалення... Утім, роботи з модернізації йдуть, м'яко кажучи, як мокре горить: на сьогоднішній день модернізація котла виконана заледве на третину. Уся проблема у грошах, а точніше, в їхній відсутності: з обіцяних 3 мільйонів євро торішній уряд, попри сотню обіцянок, виділив кошти лише в жовтні, тож до кінця року встигли виконати заледве третину. Можливо, шкурка не варта вичинки? Якби ж то. Котел нині щорічно споживає лише «якихось» 30 мільйонів кубометрів газу за ціною 1,7 тисячі гривень за тисячу кубометрів. Помножте цифри, отримаєте 51 мільйон гривень. Ось таку суму газових гривень з'їдає за рік один газовий котел. На Шосткинській ТЕЦ є шість газомазутних котлів, половина з яких працює тільки на газі. Тож отриману суму помножте ще на 3 і тоді починайте зводити дебет з кредитом лише на одній теплоелектроцентралі районного масштабу. Волосся стає дибки від «ефективної економіки»? Слава Богу, нинішній уряд пройнявся важливістю проблеми для всієї держави, довкола якої роками самотужки ламають списи шосткинці, й пообіцяв закрити її до кінця літа. Тільки не подумайте, що Ігор Молоток увесь цей час сидів на покутті сумирно склавши руки і чекав кабмінівської манни. Не такої він вдачі. Щоб фінські монтажники не накивали завчасно п'ятами, близько двохсот тисяч гривень власних коштів не пожалів на добру справу.

— Шкода, звісно, згаяний даремно майже рік часу, — журиться Ігор Федорович, та проти обставин людина майже безсильна. — Однак недарма мені дістався у спадок прізвище Молоток. Мій батько, дід, прадід і прадід прадіда йшли з ним по життю і жоден ніколи не осоромив його. Тож і мені, також Молотку, негоже заламувати руки за кожної невдачі.

Востаннє батьківська порада — не відступати перед труднощами — спрацювала рік тому, коли одночасно з реконструкцією великого парового котла директор теплоцентралі вирішив встановити поетапно чотири малі котли, хочу акцентувати, не газові, а твердопаливні, потужністю чотири кіловати для забезпечення міста гарячою водою в літній період. У чому родзинка новинки?

— Узимку для подачі гарячої води та обігріву квартир городян, усіх комунальних установ змушені були використовувати один із надпотужних газових котлів, який виробляє 160 тонн пари за годину, — розповідає директор підприємства. — Затрати справді не відповідали потребам. Для порівняння: обігрівати в такий спосіб місто — це все одно, що впродовж усього осінньо-зимового періоду цілодобово возити КамАЗом одну сірникову коробку. Монтаж чотирьох міні-котлів збереже міському бюджету, який дотував обігрів міста, кілька мільйонів гривень на рік.

Цей задум уже в стадії реалізації.

Ігор Молоток слів на вітер не кидає: якщо дає слово, то ніколи не рачкує. Директор не став чекати, поки у столиці від обіцянок перейдуть до діла: взяв 3 мільйони гривень кредиту в банку під своє чесне слово і за півроку змонтував котел, якому в Україні немає аналогів. Саме він і забезпечив подачу гарячого теплоносія цього літа у квартири городян. Тож тепер б'ється над черговою проблемою: де взяти ще 9 мільйонів гривень на повне завершення запланованого проекту.

А чи не забув Ігор Молоток за грандіозністю основного проекту про людей. Ні, не забув. «Проекти проектами, а люди — передусім», — стверджує мій візаві.

— Відколи він очолив колектив, середньомісячна зарплата зросла майже у 2,5 разу з лишком і нині перевищує 1,5 тисячі гривень. До речі, це найвищий показник у місті. Директор також був ініціатором відродження дитячих літніх таборів, за перебування дітей в яких батьки сплачують лише третину суми — до 350 гривень. Решту затрат порівну бере на себе соцстрах і підприємство. А ще до цього додайте будиночок на чотири сім'ї, який з нинішнього року керівництво ТЕЦ почало орендувати для своїх працівників на літо, оренду міського басейну і спортивного залу, за які бажаючі змінити здоров'я сплачують лише символічну ціну, куплений підприємством автобус для доставки працівників на роботу і з роботи. Загалом директор не шкодує коштів на соціальну сферу. Нещодавно на підприємстві відкрився стоматологічний кабінет, наступного року запрацює чи не єдина на сьогоднішній день у місті «виробнича» їдальня, в якій наші працівники сплачуватимуть лише третину вартості обідів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

На знімку: Ігор Молоток.

Фото автора.

На його захист став увесь колектив ТЕЦ

Як прокласти дорогу інвестиціям?

Без них Луганщина не проживе

ГРОШІ

Агентство допомоги

Перший квартал року в інвестиційній тематиці називають «мертвим сезоном». Рух іде, проекти виконуються, та статистика фіксує тільки той момент, коли інвестиційний об'єкт буде взято на баланс, кошти освоєні й у документах буде поставлено крапку. Виходячи із цього, на Луганщину поки зайшло 1,8 мільярда гривень капітальних інвестицій, але наприкінці року, коли будуть повністю реалізовані інвестиційні плани підприємств, Луганщина очікує одержати 5 мільярдів 600 мільйонів гривень. У цій сумі є й частка іноземних інвестицій. Щоправда, невелика. За існуючого рівня розвитку соціальної структури й основного виробничого потенціалу області сюди щорічно надходить 30—60 мільйонів доларів. Певна річ, облдержадміністрація зацікавлена у тому, щоб інвестиційних вкладень було якомога більше, тому вона змінює свої підходи до вирішення поставлених завдань. Наприклад, в інвестиційній програмі на наступні два роки передусім обумовлено формування самої системи залучення коштів. Скажімо, раніше великі сподівання у пошуку інвесторів покладали на міжнародну виставку «Східна брама України», що традиційно проводиться в Луганську за участю міжнародних партнерів. Але, правду сказати, цей захід не задовольняє надії керівників області. З інвестором треба працювати тісніше, віч-на-віч. Для цього потрібна особлива підготовка, якісний проект.

Життєвий досвід показав: коли підготовкою інвестиційних проектів займаються органи влади міст і районів чи самі підприємства, їхня якість залишає бажати кращого. У першому випадку позначається відсутність фахівців і досвіду, керівники підприємств зазвичай не хочуть відволікати кадровий потенціал, не будучи впевненими в позитивному результаті цього проекту. Але найпарадоксальніше полягає у самій психології підприємців, які ще з 90-х років керуються принципом: не пускати у свій бізнес чужого, навіть якщо це інвестор. Розв'язання проблеми у Луганську побачили у створенні агентства сприяння інвестиціям, яке, крім роз'яснювальної, освітньої роботи, взяло на себе підготовку таких проектів. Смішно сказати, але були такі випадки, коли підприємство подавало інвестиційні заявки з річним оборотом усього в 10 тисяч гривень.

До речі

У листопаді Луганщина готується провести перший міжнародний форум для активізації залучення саме іноземних інвестицій.

Сьогодні робота йде з підготовки промислових площадок. Точніше сказати, їхньої формалізації у хорошому розумінні цього слова. Через рішення сесій районних і міських рад певним територіям надається офіційний статус промислових зон. Для інвестора дуже важлива реальна форма власності й цільове призначення земельної ділянки. Відомо багато прикладів, коли бажанню вкласти кошти заважає невизначеність: кому належить виділена земля, що робити з її інфраструктурою? Перший досвід у місті Рубіжному показує, що напрямок обрано правильно. Сесія міськради виділила земельну ділянку із чіткими межами під конкретне цільове призначення — промислову зону, і в цьому разі інвестор спокійний. У нього є гарантії. До речі кажучи, облдержадміністрація відмовляється від практики передачі інвестору зруйнованих, убитих підприємств для їхнього відновлення. Компанії бажають працювати з чистого аркуша.

Аналізуючи свої дії у плані залучення іноземних інвестицій, облдержадміністрація визначила ті слабкі місця, де вона втрачає. Одне з таких місць — розвиток транспортного коридору. Для Луганщини зв'язки з Російською Федерацією мають надто сильний потенціал, який не використовується через слабкі транзитні можливості й украй слабкі прикордонні структури. Якби на нашому боці були побудовані дороги з усією інфраструктурою, площадками, були обладнані термінали та митні пости, росіяни вже давно б побудували, скажімо, заводи з переробки, склади для розподілу товару та інші об'єкти. Але до ухвалення нового Податкового кодексу область поки що не має таких преференцій, які б могли привабити інвестора.

Про преференції

За законом про режим іноземного інвестування раніше існували деякі пільги, які імпонували інвестору.

— 1999 року законодавство затвердило спеціальні економічні зони, — пояснює начальник головного управління економіки облдержадміністрації Ігор Агібалов. — У Луганській області ми називали їх територіями пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності. Незважаючи на гарантії, що забезпечують існування таких зон протягом 30 років, в 2005-му цей статус скасували. До речі кажучи, цей факт — ще одне підтвердження нестабільності українського законодавства. Доказом того, наскільки важливі для області спеціальні економічні зони, може служити такий факт. За п'ять років, починаючи з 1999 року, в області розглянуто більш як 100 інвестиційних проектів, з яких затверджено 36, на загальну суму 104 мільйони доларів США. Зокрема, за участю закордонних інвесторів здійснено вісім проектів на суму більш як 30 мільйонів доларів. У підсумку від впровадження проектів у бюджет і державні цільові фонди надійшло 137 мільйонів гривень, а позитивне сальдо становить 102 мільйони. У Стаханові, приміром, який після закриття всіх вугільних підприємств, був одним з депресивних регіонів, за той період було реалізовано чотири серйозні інвестпроекти — заводи з переробки важких вуглеців, макаронна фабрика тощо. У Брянці запрацювала швейна фабрика, відроджувалася шахта «Ломоватська» і машинобудівний завод. Але в 2005 році режим інвестування скасували — й відродження закінчилося. Завод так і не зміг розвиватися за власні кошти. Така само доля спіткала й два підприємства у місті Кремінна.

Сьогодні Луганська облдержадміністрація звернулася в Мінфін із пропозицією законодавчо відновити режим інвестування, повернутися до старого досвіду й сподівається, що народні депутати їх підтримають.

До речі

Інвестиції державного бюджету в Луганській області займають від 8 до 10% у загальному обсязі інвестицій. Левова частка належить власним коштам підприємств — до 70% і 15—20% — це банківські кредити.

Шахти — приватному власнику. Корови... Кому?

У плані інвестиційного підходу до вугільної галузі політика керівників області та уряду збігається. Обидві сторони вважають, що нерентабельні шахти за мінімізації наслідків потрібно ліквідувати, а рентабельні підприємства передавати у приватні руки. За словами Ігоря Агібалова, у Мінвуглепромі сьогодні готується перелік перспективних шахт, які розглядаються як претенденти на вихід з-під державного даху. Крім того, виробляється механізм їхньої передачі приватному власникові. До речі сказати, торік населення шахтарського краю розкритикувало законопроект про особливості приватизації. І ця критика була цілком обґрунтованою. Зокрема, люди сумнівалися, що, отримавши права власника на об'єкт вугільної галузі, власник чи інвестор зможе гарантувати соціальні, економічні, трудові та інші блага. Тож міністерство думає й над тим, як би не наламати дров під час передачі шахт приватному капіталу.

А от у селі інвестиції йдуть погано. Цього року таки вдалося знайти інвестора у молочно-товарне виробництво — сьогодні у регіоні будується велика ферма на 10 тисяч корів. Дуже мало йде інвестицій у сільгосппереробку, і хороших перспектив поки що не намічається. Але в області сьогодні працюють над інвестиційною привабливістю свого краю, його іміджу, тож можна сподіватися на позитивний результат.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Хлорування води скасовується

Мешканці мікрорайону Шуменський почали споживати питну воду, підготовлену за європейськими стандартами. Тут на одній із чотирьох станцій управління водопровідно-каналізаційного господарства впроваджено сучасну технологію її обеззараження.

На реконструйованій за проектом дніпропетровців станції встановлено новітнє німецьке устаткування. Знезараження води на ньому проводиться не традиційним рідким хлором, а гіпохлоритом натрію, який має кращі дезінфікуючі властивості. При цьому побічний ефект зведений до мінімуму.

«Перехід на прогресивну технологію почали із Шуменського тому, що поруч зі станцією розташовані житлові будинки, продовольчий ринок, охоронна зона, — пояснює директор управління водопровідно-каналізаційного господарства Ігор Козаков. — Хлор, як відомо, є сильнодіючою отруйною речовиною, і у разі аварії, непередбачуваних обставин могли б постраждати щонайменше п'ять тисяч городян. Віднині такої загрози нема».

Нова технологія дозволить перейти на цілодобове водопостачання густозаселеного мікрорайону, на третину скоротити витрати електроенергії.

«Це перший крок у цьому напрямі, — каже голова облдержадміністрації Микола Костяк. — За два роки ми плануємо повністю запровадити цілодобову подачу високоякісної питної води у всьому Херсоні. Усі необхідні проекти для цього вже розроблені».

«Технологічну революцію» у своєму відомстві водопостачальне підприємство оплачує із власних обігових коштів. До речі, відмова від хлорування води тільки в одному Шуменському мікрорайоні обійшлася комунальникам майже у півмільйона гривень.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсон.

Наша країна приєдналася до європейського Енергетичного співтовариства

Міністр палива та енергетики України Юрій Бойко і міністр економіки колишньої Югославської Республіки Македонія Фатмір Бесімі, який є чинним головою Енергетичного співтовариства, учора у Скоп'є підписали Протокол про входження України до європейського Енергетичного співтовариства.

Тепер як учасник угоди Україна бере на себе зобов'язання виконувати енергетичне законодавство ЄС та створити ефективну та прозору модель енергетичного ринку. Входження країни до правового поля ЄС у цьому контексті має також підвищити інвестиційну привабливість України та її фінансову стабільність.

«Сьогоднішнє підписання є сигналом щодо нашої політичної волі привести принципи української енергетичної політики у відповідність із тими, за якими діє Євросоюз. Я очікую, що український парламент ратифікує угоду дуже швидко — протягом наступних місяців», — зауважив Юрій Бойко. У свою чергу, Фатмір Бесімі підкреслив, що географія співтовариства розширилася за межі Західних Балкан. «Сьогодні ми є свідками поглиблення енергетичної політики ЄС та розширення її кордонів», — зазначив голова Енергетичного співтовариства, **передає Укрінформ.**

ОГОЛОШЕННЯ

09.07.2010 р. Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушено провадження у справі № 50/301-б (Суддя Головатюк Л. Д.) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Українська девелоперська компанія» (код ЄДРПОУ 32343826, місцезнаходження: 02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, 11) та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого МЕШЕ О. П. (ліцензія серії АВ № 470280 від 17.03.2010 р.; адреса: 08623, Київська область, Васильківський район, смт Калинівка, вул. Калініна, 2, кв.51; тел. (093) 553-00-24). Письмові заяви Кредиторів з вимогами до Боржника (за вимогами, які виникли до дня провадження у справі про банкрутство) приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення. Копії заяв та додані до них документи необхідно надсилати за адресою Боржника: (02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, 11) та Розпорядника майна (08623, Київська область, Васильківський район, смт Калинівка, вул. Калініна, 2, кв. 51). Заяви осіб, які бажають взяти участь у санації Боржника, приймаються за адресою: 08623, Київська область, Васильківський район, смт Калинівка, вул. Калініна, 2, кв. 51.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 15.09.2010 р. по справі № Б-50/151-10 товариство з обмеженою відповідальністю "ЕДАН ПЛЮС" (код ЄДРПОУ 36032757, юр. адреса: 61162, м. Харків, просп. П'ятидесятиріччя СРСР, буд. 12, кв. 354) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Лавренкова Віталія Володимировича (код 2378117139), для листів: 61052, м. Харків, вул. Чоботарська, 61, кв. 1. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, м. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 02.09.2010 р. по справі № Б-27/189-10 ФОП Дем'янова В. П. (ІПН 2659917800, м. Харків, вул. Гв. Широнінців, 54, кв. 35; Свідоцтво ВОО № 937243 від 06.05.2005 р., виконавчим комітетом Харківської міської ради № 24800000000016907) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ягнича В. М. (ліц. АВ № 470408 від 29.04.2010 р., адреса: Харківська область, Дергачівський р-н, смт Слатіне, вул. Н. Михайлівка, б. 7; тел. 099-494-87-78).

15 червня 2010 року Приватне акціонерне товариство «Київський завод безалкогольних напоїв «Росинка» (правонаступник ВАТ «КЗБН «Росинка»), яке є єдиним учасником Товариства з обмеженою відповідальністю «Росинка Криму» ідентифікаційний код № 31539681, на Загальних зборах прийняло рішення про ліквідацію ТОВ "Росинка Криму" та затвердило ліквідаційну комісію у такому складі:

Голова комісії:

— Директор ТОВ «Росинка Криму» — Олійник Олексій Павлович,

Член комісії:

— Головний бухгалтер ТОВ «Росинка Криму» — Василько Нелля Йосипівна.

Претензії кредиторів до Товариства з обмеженою відповідальністю «Росинка Криму» будуть розглядатися ліквідаційною комісією Товариства з 28.09.2010 р. по 30.11.2010 року.

Ліквідатором ВАТ «Керчрибпром»

проводиться реалізація майна, що належить ВАТ «Керчрибпром» на праві власності, а саме:

— Споруда інженерного корпусу (Літ. А2), загальною площею 2650,1 кв. м.

Об'єкт нерухомості розташований за адресою: АРК, м. Керч, вул. Свердлова, 49. Довідки за телефоном: (056) 370-74-70.

Ніхто нікому нічого не зобов'язаний давати. Треба купувати

Черговий виток приватизації підприємств гірничо-металургійного комплексу

АКТУАЛЬНО



В останні кілька місяців, мабуть, найбільшою сенсацією серед промисловців України стало повідомлення про спроби рейдерського захоплення найбільшого в державі металургійного об'єкта, а саме Маріупольського металургійного комбінату ім. Ілліча. Подія, прямо скажемо, аж ніяк не ординарна. Адже комбінат ім. Ілліча за потужністю й потенціалом приблизно дорівнює «Криворіжсталі». Але якщо «Криворіжсталь», хоч й з другої спроби, була продана індусам за ринковою ціною, то за приватизацію Маріупольського меткомбінату ім. Ілліча держава, по суті, грошей не одержала. Всі добре пам'ятають, що в листопаді 2000 року Верховна Рада України ухвалила Закон «Про особливості приватизації ВАТ «ММК ім. Ілліча». Відповідно до цього закону колектив підприємства начебто викупив за смішну ціну в держави належний йому пакет акцій комбінату. Результати цього, на думку багатьох експертів, антидержавного акта, який завдав Україні мільярдних збитків, відгукнулися вже через десять років після його ухвалення. Сьогодні проблеми навколо цього комбінату начебто втряслися: у ЗМІ з'явилися бравурні повідомлення про об'єднання його активів з активами потужної фінансово-промислової групи «Метінвест». «Голос України» попросив прокоментувати ситуацію навколо меткомбінату ім. Ілліча екс-міністра промисловості України Валерія МАЗУРА ***(на знімку).***

— Валерію Леонідовичу, ви добре знаєте стан металургії України. Близько знайомі також з потенціалом і можливостями Маріупольського металургійного комбінату ім. Ілліча, тому що свого часу очолювали навіть Наглядову раду цього комбінату. Як так сталося, що «хотіли як краще, а вийшло як завжди»?

— Так, справді, працюючи першим заступником міністра промислової політики України, в останні роки минулого століття я був головою Наглядової ради комбінату ім. Ілліча. Але свою діяльність у цій іпостасі я будував на принципі клятви Гіппократа: «Не нашкодь!» У той час комбінат під керівництвом високошанованого мною колеги — металурга Володимира Семеновича Бойка працював досить стабільно. У міру своїх можливостей я сприяв цьому. Контрольним пакетом акцій комбінату тоді володіла держава. Активи комбінату ім. Ілліча я дійсно добре знаю, оскільки брав участь у вирішенні низки великих науково-технічних завдань на цьому, одному із найкращих в Україні, підприємстві ще за Радянського Союзу.

— Могли б навести конкретний приклад?

— Так, можу. У ті далекі часи було вирішено завдання, наприклад, виробництва газопровідних труб великого діаметра в північному виконанні. Такі труби виготовляли на Харцизькому трубному заводі, а штрипс для труб прокочували на комбінаті «Азовсталь» із чавуну, знесіреного на комбінаті ім. Ілліча. Тобто ще 30—40 років тому обидва ці комбінати працювали в тісній кооперації, використовуючи можливості й переваги виробничих потужностей і технологій кожного для досягнення максимуму сумарного позитивного ефекту.

— Виходить, що ще багато років тому доцільно було об'єднати два Маріупольські меткомбінати в єдиний промисловий комплекс?

— Так, така ідея завжди обговорювалася. Тим паче, що історично, споконвіку, на стадії проектування металургійне виробництво в Маріуполі розглядали як єдиний комплекс.

— Отже, шляхом об'єднання активів «Метінвеста», до складу якого входить «Азовсталь», і комбінату ім. Ілліча була реалізована закладена спочатку стратегія розвитку металургії на півдні України. Які ж технічні переваги має об'єднання двох великих комбінатів в єдиний мегаметалургійний комплекс?

— Переваг багато. Назву лише деякі, суто технічні. Так, на комбінаті ім. Ілліча є агломераційне виробництво, безперервні стани для виробництва гарячекатаного й холоднокатаного листа, труб. «Азовсталь» випускає рейки й балки. Сортамент готової продукції підприємств докорінно доповнюють одне одного. Товстолистові стани 3600 на «Азовсталі» і 3000 на комбінаті ім. Ілліча тепер оптимально працюватимуть на об'єднаний портфель замовлень, а не конкуруватимуть між собою. І так далі. Я вже не кажу про доступ комбінату ім. Ілліча до гірничо-рудної бази, якою володіє сьогодні «Метінвест».



Фото з архіву «Голосу України».

— Чому ж тоді не об'єднали ці комбінати ще раніше, не чекаючи спроби рейдерського захоплення комбінату ім. Ілліча якоюсь невідомою, нібито російською, фінансово-промисловою групою? Повідомленнями про такий «сюрприз» кілька місяців тому рясніли всі ЗМІ.

— Я не знайомий з усіма нюансами зазначеної вами рейдерської операції, яка, слава Богу, успіхом рейдерів не завершилася. Пишуть, що рейдери намагалися використовувати довірливість В. Бойка у взаєминах із брокером і юристами, що обслуговують комбінат. Коментувати тут я нічого не можу. Що стосується спроби об'єднання комбінатів «Азовсталь» та ім. Ілліча, то дії в такому напрямі вживали в 1996 році. Я був учасником цих подій.

— Не могли б ви розповісти стисло, чому тоді об'єднання двох металургійних комбінатів не відбулося?

— Двома словами не вийде. Але постараюся. Ідея об'єднання комбінатів завжди витала в повітрі й розбурхувала голови і бізнесменів, і високих державних керівників. Пам'ятаю, до мене в Міністерство промисловості України прийшов десь в 1995 році досить впливовий народний депутат Євген Щербань. Він озвучив ідею об'єднання комбінатів і навіть запропонував після завершення моєї «міністерської кар'єри» очолити це об'єднання. Поговорили ми. Я відповів, що кожна ідея повинна дозріти й що рано чи пізно час все розставить на свої місця. Згодом цю саму ідею висловив Леоніду Кучмі й Прем'єр-міністру України генеральний директор комбінату ім. Ілліча В. Бойко. А вже з конкретною аргументованою пропозицією до перших осіб держави від імені керівництва Донецької області вийшов Володимир Щербань.

— Ну і як далі розвивалися події?

— У Маріуполь приїхала делегація в складі Президента, Прем'єр-міністра України та інших високопоставлених чиновників, у тому числі й Фонду державмайна України. Був керівник Донецької області В. Щербань, я, у той час міністр промисловості України, ще кілька міністрів. Зустрічав делегацію й обгрунтовував доцільність об'єднання комбінатів В. Бойко. Його активно підтримував В. Щербань. Генерального директора — голови правління «Азовсталі» Олександра Булянди тоді в Маріуполі не було. Був присутній головний інженер Валерій Сахно. Але він зайняв вичікувальну, нейтральну позицію в порушеному питанні. Отоді, після обміну думками, Л. Кучма й доручив присутнім керівникам вирішити питання об'єднання комбінатів «Азовсталь» та ім. Ілліча.

— Ну і що далі?

— А далі Прем'єр-міністр підписав відповідне розпорядження Кабінету Міністрів. Однак через недосконалість законодавства об'єднати комбінати юридично було дуже непросто. Адже комбінат «Азовсталь» був уже відкритим акціонерним товариством і простим адмініструванням питання не вирішувалося. Більше того, голова правління — генеральний директор «Азовсталі» О. Булянда категорично повстав проти об'єднання й підняв на боротьбу із цим трудовий колектив і акціонерів комбінату. У підсумку через блокування ідеї комбінатом «Азовсталь» так нічого й не відбулося. На мене, як на міністра, О. Булянда сильно образився, оскільки вважав, що я дотримуюся адміністративного стилю керівництва галуззю. Не враховую приватизацію, що відбувається, підприємств, перебудову державної системи загалом. Потім ми, звичайно, помирилися й працювали на одну мету — утримання галузі від розвалу. Тоді нам це зробити вдалося.

— Але ж були приклади, коли ви об'єднували підприємства в єдиний комплекс на їхню ж користь.

— Так, звичайно. Найбільш значимим прикладом тут є об'єднання металургійного заводу «Криворіжсталь», Новокриворізького гірничо-збагачувального комбінату й Криворізького коксохімічного заводу в єдиний комплекс — гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь». Нині це, на мою думку, стратегічне рішення начебто забуто. Але якби ми цього не зробили, то нинішньої «Криворіжсталі» не було б. Адже НКГЗК майже зупинився, дев'ята доменна піч «Криворіжсталі» належно не працювала, скрізь борги. Загалом колапс. Отоді, одержавши добро від Л. Кучми, я й підписав наказ про об'єднання цих підприємств.

— Наказ — це добре, але його треба було втілити в життя.

— Безумовно. Однак у цьому разі глибоке розуміння ситуації, державну позицію проявили директори названих підприємств, передусім генеральний директор «Криворіжсталі» Володимир Севернюк і директор Криворізького коксохіма Віктор Іваницький. Адже коксохім тоді перебував у стадії приватизації й директорові потрібно було поступитися особистими інтересами, якщо хочете благополуччям, заради інтересів виробництва, а, отже, збереження робочих місць, інтересів міста, галузі. Тобто реакція на рішення про об'єднання трьох підприємств в єдиний комплекс була, на відміну від прикладу в Маріуполі, позитивною й доведеною до логічного завершення.

— В. Бойко фінансові труднощі комбінату ім. Ілліча пояснює тим, що в нього не було залізорудної сировини, вугілля, коксу, що Л. Кучма не віддав йому, коли це було можливо, ГЗК, коксохім. Тоді б комбінат ім. Ілліча був непереможний.

— Я вже казав, що поважаю В. Бойка, у тому числі й за його соціалістичний, як мені здається, світогляд. Але не згоден з ним багато в чому, що стосується розвитку металургійних підприємств. Може, навіть в основному.

По-перше, ніхто нікому нічого не зобов'язаний давати. Ні ГЗКів, ні коксохімів. І нема чого тут згадувати Л. Кучму. Будучи Президентом України, Леонід Данилович приділяв металургії першорядну увагу. Допомагав. Це я заявляю відповідально. Купуйте, а не просіть «задурно». Тим паче, що в період сплеску цін на металургійну продукцію кілька років тому прибутки у меткомбінатів були астрономічні. Треба було купувати.

По-друге, одержавши комбінат ім. Ілліча у власність майже безоплатно, його керівництво практично нічого кардинального для його модернізації не зробило, тоді як інші меткомбінати, наприклад, Магнітогорський, Череповецький, Новолипецький і багато інших провели корінну реконструкцію виробництва. Комбінат ім. Ілліча вклав колосальні кошти в розвиток усього багато чого іншого, але не металургійних потужностей. У розпал кризи В. Бойко навіть висловлював пропозицію про націоналізацію підприємства, коли комбінат опинився на межі зупинки, по суті, на межі банкрутства. Можливо, держава так і мала вчинити. Важко сказати. Це вже більше політика, а не економіка, про яку ми ведемо мову.

— Сьогодні металургія України взяла курс на піднесення виробництва. Які перспективи у гірничо-металургійного комплексу країни в майбутньому?

— Я вже не раз висловлював у пресі свою точку зору про потенціал ГМК України. Моя оцінка перспектив металургії України досить стримана. Сьогодні в нас немає об'єктивних підстав, щоб із захватом дивитися в майбутнє й тим паче для ейфорії. Так, у першому півріччі 2010 року обсяг виробництва чавуну, сталі й прокату збільшився порівняно з таким само періодом 2009 року майже на 20 відсотків, а експорт металопродукції — приблизно в 1,5 разу. І це радує. Але занадто багато часу й можливостей було втрачено в металургії за останнє десятиліття. Ми сильно відстали від сучасного рівня виробництва. Однак впадати в песимізм, депресію металургам не треба. Резерви для розвитку цієї галузі в нас все-таки є. Необхідно тільки багато трудитися, надолужувати втрачене. Я бажаю своїм колегам-металургам успіхів у цій нелегкій справі.

Вів розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.

Русинські хроніки

Мені — передплатнику «Голосу України» з Мінська — завжди цікаві публікації про життя в регіонах України. Зокрема, Закарпаття. Відомо, що там діє Товариство русинів. Хотілося б на сторінках газети прочитати об'єктивну інформацію про діяльність цього та інших русинських об'єднань. І взагалі, скільки людей вважають себе русинами?

Григорій ПЕТРОВСЬКИЙ.

Мінськ Білорусь.

З цим листом наш власний кореспондент Василь Нитка звернувся до начальника відділу у справах національностей Закарпатської облдержадміністрації, кандидата політичних наук Юрія ГУЗИНЦЯ:

— Згідно з даними Всеукраїнського перепису населення 2001 року русинами себе визнали 10,1 тис. мешканців Закарпатської області.

Відповідно до Закону України «Про об'єднання громадян» зареєстровано і діють 10 русинських громадських організацій зі статусом обласних, які мають міськрайонні та первинні осередки в Ужгороді, Мукачевому, Іршаві, Хусті, Міжгір'ї, Тячеві та в п'ятьох районах. Діяльність об'єднань спрямована на відродження та розвиток традицій і культури русинів.

Навесні 2005 року частина русинських організацій об'єдналася в Асоціацію «Сойм підкарпатських русинів», яку очолює протоієрей Української православної церкви МП, депутат обласної ради IV скликання отець Димитрій Сидор. У жовтні 2005 року в Мукачевому проведено Всезакарпатський з'їзд русинів, який утворив Народну раду русинів Закарпаття, головою обрано депутата обласної ради V скликання Євгена Жупана.

Органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування надається допомога громадським русинським організаціям у реалізації статутних цілей. Про культурно-просвітню діяльність видано книгу «Єдина родина». У 2005 році на обласному телебаченні виділено ефірний час для висвітлення життя русинів. А з лютого 2008 року на базі Закарпатської облдержтелерадіокомпанії створено нову редакцію мовами національних меншин (у тому числі русинською).

При Асоціації «Сойм підкарпатських русинів» діє Науковий центр русиністики. В Ужгороді та Мукачевому функціонують Будинки русинів. Під навчально-методичною опікою товариств перебуває 40 русинських недільних шкіл. Видається газета «Підкарпатська Русь», науково-популярний збірник «Руснацький світ».



Щороку проводиться фестиваль русинської культури «Червена ружа» **(на знімку)**. На початок листопада у Мукачевому заплановано Світовий конгрес русинів.

З історії

6 березня 1992 року у відповідь на численні звернення громадян та правління національно-культурного Товариства карпатських русинів Закарпатська обрада народних депутатів XXI скликання прийняла рішення «Про звернення до Президента України щодо надання органам РАЦСу та внутрішніх справ Закарпатської області дозволу на внесення в документи у графу «національність» запису «русин».

14 вересня 2006 року обласною радою прийнято рішення «Про врегулювання проблем русинської спільноти», згідно з яким обрада звернулася до Президента України, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра з пропозицією прийняти відповідні нормативні акти щодо офіційного визнання національності «русин» в Україні та внесення її до державного реєстру. Одночасно обласна рада звернулася до органів місцевого самоврядування області щодо сприяння у вирішенні проблем русинства (народна культура, мова, звичаї, традиції, історія, християнська віра).

7 червня 2008 року в Мукачевому за ініціативи русинських громадських організацій області відбувся Перший європейський конгрес підкарпатських русинів, у якому взяли участь понад 100 делегатів та близько 40 закордонних гостей. Другий конгрес відбувся вже 25 жовтня того самого року за участю 109 делегатів та 40 гостей.

21 грудня 2009 року в Ужгороді у Центрі культур національних меншин Закарпаття за ініціативи обласної спілки громадських організацій «Народної ради русинів Закарпаття» на засіданні обговорено та прийнято статут Ліги національностей Закарпаття. Її мета — «координація зусиль національно-культурних товариств із розвитку своїх культур; зміцнення зв'язків між ними; відстоювання інтересів краян щодо розвитку самобутніх культур, традицій, звичаїв, віри, історії, літератури, середовища проживання». Одним із завдань діяльності ліги є також «відстоювання права Закарпаття на самоврядування в рамках України».

Фото з архіву «Голосу України».



100-процентна пільга для інвалідів війни

Як інвалід війни першої групи я звільнений від плати за користування комунальними послугами. Однак щомісяця мені приходять квитанції. Звернувшись за поясненням, я отримав відповідь, що маю право лише на 75-процентну знижку на оплату комунальних послуг. Чи це справді так?

Анатолій ФАСТОВЕЦЬ.

Чугуїв Харківської області.

Закон «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» чітко розмежовує категорії «учасник бойових дій» та «інвалід війни». Для учасників бойових дій встановлена 75-процентна знижка на оплату комунальних послуг. В той час як для інвалідів війни ця знижка становить 100 процентів. Це передбачено пунктом 5 статті 13 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Приводимо зміст цього положення:

«Стаття 13. Пільги інвалідам війни.

Інвалідам війни та прирівняним до них особам надаються такі пільги:

...5) 100-процентна знижка на плату за користування комунальними послугами (газом, електроенергією тощо) та скрапленим балонним газом для побутових потреб у межах середніх норм споживання.

Площа житла, на яку надається знижка, при розрахунках плати за опалення становить 21 кв. метр опалювальної площі на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю.

Сім'ям, що складаються лише з непрацездатних осіб, надається 100-процентна знижка на користування газом для опалювання житла на подвійний розмір нормативної опалювальної площі (42 кв. метри на кожну особу, яка має право на знижку плати, та 21 кв. метр на сім'ю)...»

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ, юрист.

Замість будинку — аж тисяча гривень!

ВИ ЗВЕРТАЛИСЯ...

Із криком душі до редакції звернулася багатодітна родина Мацол із села Грушеве Тячівського району Закарпатської області. Чотири роки тому через зсув, котрий пошкодив їхній новий будинок, вони залишилися на вулиці. Лист було адресовано Президентові нашої держави і 2 вересня опубліковано у «Сім'ї» під назвою «Залишилися без даху над головою». Цей випуск газети разом із оригіналом листа ми надіслали до Закарпатської обласної держадміністрації, адже вона перша має прийти на допомогу багатодітній родині. Звідти ми отримали таку відповідь:

«Звернення гр. Мацоли Н. І., мешканки села Грушево, щодо забезпечення її сім'ї житлом у зв'язку із зсувом ґрунту розглянуто.

Повідомляємо, що рішенням Грушівської сільради від 29.03.2008 сім'ї заявниці виділено земельну ділянку площею 0,07 га для будівництва житлового будинку, а для тимчасового проживання їй було запропоновано приміщення Грушівського лісництва, однак від цієї пропозиції вона відмовилася. Вирішити житлове питання гр. Мацоли Н. І. за рахунок коштів місцевого бюджету неможливо у зв'язку з тим, що тільки у Тячівському районі 187 сімей проживають у будинках, які перебувають у зонах активних зсувів. Орієнтована сума коштів для надання допомоги на відселення становить 45 млн. гривень.

Держбюджетом на 2010 рік обласному бюджету не передбачена субвенція на ліквідацію наслідків стихійного лиха, за рахунок якої у 2002—2006 роках надавалась грошова компенсація громадянам області, чиї будинки зруйновано або пошкоджено внаслідок активізації зсувних процесів.

Водночас заявниці роз'яснено, що Кабінетом Міністрів України розроблено проект Загальнодержавної програми попередження та ліквідації негативних техногенних та екологічних ситуацій на території України на період до 2025 року, в якій буде передбачено заходи щодо відселення громадян області із зсувонебезпечних територій.

Враховуючи матеріально-побутові умови сім'ї Мацоли Н. І., облдержадміністрацією та Тячівською райдержадміністрацією надано по 500 гривень. Заявницю поінформовано письмово.

(Підпис) Перший заступник голови державної адміністрації І. Бушко».

Від редакції

Отже, «заявниці роз'яснено». Жодного слова про те, що разом з «гр. Мацолою» опинилися на вулиці ще й діти. Чи врятують і чи зігріють їх ці роз'яснення?

Схоже, листування тільки починається. Цього разу публікацію буде направлено до Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, а також до адміністрації Президента України. Хтось же має почути багатодітну родину і допомогти їй відремонтувати будинок. Без зайвих «роз'яснень»...

А найменший син знеславив...

Моїй мамі вже 70 років. Вона — мати-героїня! Так сталося, що з батьком вони розлучилися, і виховувала нас мама сама. Ми ніколи не жили в інтернатах, і до свого повноліття вчилися в школі. При цьому понад 30 років мама працювала дояркою в колгоспі. Але у сільраді нам сказали, що у випадку судимості (а наш наймолодший брат має судимість) звання «Мати-героїня» скасовується автоматично. Чи правильно це? Так вказано в законі, чи це рішення місцевої влади?

Тетяна КУЧЕРЯВА.

Козацьке Конотопського району Сумської області.

Відповідають фахівці Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту:

— Стосовно жінок, яким було присвоєно почесне звання «Мати-героїня» за часів Радянського Союзу, повідомляємо, що це звання було визначено як «найвищий ступінь відзнаки» (пункт «г» статті 8 Загального положення про ордени, медалі та почесні звання СРСР, затвердженого указом Президії Верховної Ради СРСР від 3 липня 1979 року).

Згідно з статтею 13 зазначеного загального положення звання «Мати-героїня» присвоювалось матерям, які народили та виховали десятьох та більше дітей. Матерям, удостоєним звання «Мати-героїня», вручали орден «Мати-героїня» і грамоту Президії Верховної Ради СРСР.

При цьому слід зауважити, що звання «Мати-героїня» не входило до переліку почесних звань СРСР, визначеного статтею 19 зазначеного загального положення.

Крім того, для нагородження матерів за багатодітність і виховання дітей у СРСР були встановленні такі державні нагороди, як «Медаль материнства» I і II ступенів та орден «Материнська слава» I, II і III ступенів.

Відповідно до Положення про почесні звання України, затвердженого указом Президента України від 29.06.2001 № 476/2001, почесне звання «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали п'ятьох і більше дітей до восьмирічного віку, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних моральних якостей.



З огляду на вищезазначене звання «Мати-героїня» в СРСР та почесне звання «Мати-героїня», що присвоюється відповідно до Закону України «Про почесні звання України», не є за своєю суттю рівнозначними.

Згідно з Законом «Про державні нагороди» почесне звання України є державною нагородою і вищою формою відзначення громадян за видатні заслуги перед країною. Присвоєння почесних звань провадиться указом Президента.

Водночас зазначаємо, що ст. 150 Сімейного кодексу України визначено її обов'язки батьків: виховувати дитину в дусі поваги прав та свобод інших людей, любові до своєї родини, народу, Батьківщини; піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток; забезпечити здобуття дитиною повної загальної середньої освіти, підготувати її до самостійного життя.

Виходячи з вищевикладеного, багатодітні матері, діти яких були засудженими умовно або перебували в місцях позбавлення волі, а також, без поважних причин (інвалідність дитини, за станом здоров'я тощо) виховувались в інтернатних закладах або були під опікою, не мають підстав для порушення клопотання щодо присвоєння почесного звання України «Мати-героїня».

Водночас звертаємо увагу на те, що рішення про присвоєння почесного звання України «Мати-героїня» приймається місцевими органами виконавчої влади.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо наступного майна:

3 листопада 2010 р. об 11 год. 00 хв. - Лот № 01. Плита ДВП, Калорифер "Самуч", Воронка пластмасова, Оприскиватель, Сифон для умивальника, Упряж для коня, Кочерга, Колосники, Набор колосников, Сифон чугун. для умивальника, Тройник чугунний 20, Кронштейн, Задвижка, Угольник оконний, Гладилка, Кельма, Закрутка оконная, Защелка дверная, Задвижка дверная, Напильники-натфили, Петля оконная, Телеантанна, Балясины, Корзина для мусора, Шторка для ванной, Платки носове, Салфетки бумажные, Ручки для топора, Лапшерезка, Полка под телефон, Обои, Ключ газовый, Звонок электрический, Рукавици, Дюбели пластмассовые, Шурупи, Набор метизов, Отвес, Шпатель зубчатий, Замок дверной, Замок дверной врезной без ручек, Топор без ручки, Молоток без ручки, Тиски, Тиски-зажим, Скобы металически, Шурупи, Шпингалет дверной, Обложка тетради, Обложка тетради, Дюпеля химич., Краска для одежди, Пакети для мусора, Котел электрический, Канистра пластмасовая 2,5 л, Канистра пластмасовая 5,0 л, Ведро пластмасове 8,0 л, Ведро пластмасове 10,0 л, Стакан пластмасовий, Стульчик пластмасовий, Ситечки для воронки, Воронка с ситечком, Кисточка кругла, Кисточка плоская, Щетка плоская, Щетка широкая, Щетка-еж, Кисточка, Мотига-кочерга, Гвозді декоративні, Трубка зернования, Ремешки вентилят., Муфта пластмас. 20 мм, Пробка для ванної, Галендули, Мойка стальна, Арматура смивного бачка, Соединитель, Маховик вентильной головки, Умивальник з ножкою, Ножка умивальника, Умивальник. Всього по 1 шт. Початкова вартість лоту 60,85 грн. Місцезнаходження: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська, 38. Стан незадовільний. Лот №2 лот № 84 - Земельна ділянка площею 0,1600 га за адресою : Львівська обл., смт. Східниця, вул. І.Франка, 61 за ціною 56691,00 грн. (з ПДВ) Стан задовільний, Лот №3 Комп'ютер на базі процесора Celetron ММ433/64 - 1 шт., Конвектор АКОГ-3 - 2 шт., копіювальний апарат - 1 шт., Крісло - 1 шт., Офісна мебель - 1 комплект., Пр.Okipage - 1 шт., Пр.EPSON-1700 - 1 шт., Сигнал 4925.5175 - 1 шт., УПС - 1 шт., Факс Panasonik - 1 шт., Шкаф с антрес. - 2 шт., Шкаф с антрес. - 1 шт., АТС - 1 шт., Комп'ютер Pentium - 1 шт., Мобільний телефон Nokia -1 шт., Мобільний телефон Ericson - 1 шт., Мобільний телефон Samsung - 1 шт., Принтер Canon - 1 шт., Факс Panasonik - 1 шт. Початкова вартість лоту - 746,05 грн. Стан незадовільний.

Об'єкти використовувались в виробничо-господарській діяльності. Обмеження щодо обігу вказаних активів не встановлено. Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн. Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів боржника; декларацію про доходи, у разі придбання активів боржника за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три календарних дні до початку аукціону. Реєстраційний внесок (17 грн.) та гарантійний внесок (в розмірі 10 % від початкової ціни кожного лоту) вноситься грошовими коштами на рахунок організатора аукціону (продажу) - Філії ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Закарпатській області у ПАТ "Укргазбанк" м. Ужгород, вул. Швабська, 70, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. Кошти за реалізоване майно будуть перераховані відповідно до реквізитів, вказаних в договорі купівлі-продажу, на протязі 30 днів. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 16.09.2010 р. по справі № Б-24/195-09 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "ЄВРО-ХЛІБ" (61124, м. Харків, вул. Каштанова, 29; код ЄДРПОУ 31069633, п/р 260081696 в КФ ПАБ "Полтавабанк" м. Кременчук, МФО 331423). Ліквідатором ТОВ "ЄВРО-ХЛІБ" призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія АВ № 456511 від 12 травня 2009 р.) .

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудеться аукціон з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

29 жовтня 2010 р. об 11 год. 00 хв. - ВАТ "Агрокомплекс" , а саме: Лот № 1: Будівля водомаслогрійного складу (одноповерхова, цегляна, літера Е) площею 51,8 кв.м. Початкова ціна - 10986,6 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Хуст, вул. Сливова, 34.

29 жовтня 2010 р. об 11 год. 30 хв. - ВАТ "Закарпатський металургійний завод",

Лот № 1 - нерухоме та рухоме майно початковою ціною 7682875,3 грн. , що складається з: нерухоме майно за адресою Хустський р-н, смт Вишково, урочище Варгедь б/н: Будівля дослідно-промислової ділянки по виробництву порошків титану (літера А); Будівля насосної станції Будівля градирні 3-х секційна (літера В); Будівля блоку допоміжних приміщень (побутовий корпус) (літера Г); Автогараж; Механіч.цех; Будівля розмолу; Споруда віброкомплекса (літера Р); Будівля товарів народного споживання (вжитку) (літера Д); навіс автогаража; Будівля Складу (матерів промислової площадки); Будівля пожежного депо (літера П); Будівля блоку відділення переробки ступи і очистки стоків (літера С); склад Будівля водозабора насосна № 1 (літера Т); Споруда насосної станції № 2 (літера Ч); Споруда каналізаційної станції біологічної очистки (літера У); Споруда насосної станції для перекачки побутових стоків (літера Ф); Будівля компресорної станції (літера Ц); Будівля трансформаторної підстанції 6/0,4кВт; Будівля складу титанових порошків з навісом (літера Є); Навіс складу титанових порошків; Будівля складу готової продукції (літера И); Будівля столярного цеху (літ.Л); Інвентарний № 40017 Трансформатор; Інвентарний № 40018 Трансформатор; Інвентарний № 40019 Підстанция; Інвентарний № 40023 Щит управління 1ЦУ-1/4, ЩСУ-1/5; Інвентарний № 40022 Щит управління 2ЩСУ-1/14, 2ЩСУ-1/13; Інвентарний № 40177 Терморегулятор РИФ-Ют; Інвентарний № 4 017 840 179 401 800 000 000 000 Терморегулятор РИФ-10т; Інвентарний № 40183 Силовий блок АЭЖ РИФ; Інвентарний № 4 018 440 185 401 860 000 000 000 Силовий блок АЭЖ РИФ; Інвентарний № 40020 Камера КСО-ППВ-400; Інвентарний № 40021 Камера КСО-ППВ-400; Інвентарний № 40028 Камера КСО-ППВ-400; Інвентарний № 40099 Трансформатор ТМИ-6300/35; Інвентарний № 40104 Ячейки КСО-2УМ; Інвентарний № 40105 Траисформатор ТМ-630/6; Інвентарний № 40106 Трансформатор ТМ-630/6; Інвентарний № 40107 Трансформатор ТМ-320/10; Інвентарний № 40081 Котел ДКВР-2,5/13; Інвентарний № 40143 Щит управління; Інвентарний № 41036 Установка дистанц. управління эл. мост, краном; Інвентарний № 41316 Ел. Кранбалка; Інвентарний № 41200 Кран мостовий 10тн; Інвентарний № 41581 Класифікатор ВИК-9; Інвентарний № Інвентарний № 416 594 166 041 661 Грохот ГИТ-0,63; Інвентарний № 41604 Електрокалорифер Мусон; Інвентарний № 41292 Шаровий млин МШК-50; Інвентарний № 41225 Шаровий млин №9; Інвентарний № 41137 Фільтр-прес ПМ 630/45К; Інвентарний № 41166 Фільтр мокрий з ст. 12х18Н 10т; Інвентарний № 41118 Нутч-фільтр НЧЭ-08.21.1201; Інвентарний № 41117 Нутч-фільтр НЧЭ-08.21.1201; Інвентарний № 41722 Сушильна установка ДЛДМ 12983000; Інвентарний № 41735 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01; Інвентарний № 41134 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01; Інвентарний № 41074 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01; Інвентарний № 41111 Апарат 3,2м.куб ВКЭ-3,2-0,6; Інвентарний № 41112 Апарат 3,2м.куб ВКЭ-3,2-0,6; Інвентарний № 41093 Апарат 201.26.21.РШ-2; Інвентарний № 41100 Апарат 0091-1-06-021; Інвентарний № 41096 Апарат 201.26.21.РШ-2; Інвентарний № 41090 Апарат стальний обєм 3,2м'; Інвентарний № 41101 Лппарат 0091-06-021; Інвентарний № 41089 Апарат стальний обєм 3,2м'; Інвентарний № 41095 Апарат 201.26.21.РШ-2; Інвентарний № 41114 Апарат 2018819РЗ-0; Інвентарний № 41113 Апарат 2018819РШ-0; Інвентарний № 41115 Апарат 204-021РШ-2-0714; Інвентарний № 41094 Апарат 201.26.21.РШ-2; Інвентарний № 41091 Апарат стальний обєм 3,2м'; Інвентарний № 41092 Апарат 201.26.21.Р12; Інвентарний № 41048 Емності ВЭ92-3-2-10; Інвентарний № 41570 Станок СИП-800К1; Інвентарний № 41678 Обладнання для зхварки ПРС-30144; Інвентарний № 41193 Питатель В1-06-РНК-01; Інвентарний № 41192 Питатель В1-06-РНК-01; Інвентарний № 70123 Транспортер ТХБ-20; Інвентарний № 41013 Вентилятор LPMA-6-30/4№; Інвентарний № 41774 Дробильна машина ДГТ-0,32; Інвентарний № 41171 Кюбель с нижньою вигрузкою12 шт.; Інвентарний № 41175 Кюбеля - 6 шт.; Інвентарний № 41623 Сепаратор- залізовідділювач Ш65-63М; Інвентарний № 41624 Сепаратор- залізовідділювач Ш65-63М; Інвентарний № 4169441695 Залізовідділювач Ш 65-63м; Інвентарний № 41070 Сепаратор ел. магнітний 138т-СЭМ; Інвентарний № 41279 Сепаратор 138 Т; Інвентарний № 41509 Установка 11НВ-6-6 "Булат"; Інвентарний № 41127 Насос АВЗ-180; Інвентарний № 41508 Насос АВЗ-180; Інвентарний № 41081 Насос АВЗ-180; Інвентарний № 41125 Насос АВЗ-180; Інвентарний № 41126 Насос АВЗ-180; Інвентарний № 41147 Уловлювач 39388-0-0-0; Інвентарний № 41146 Уловлювач вакуумн. 393-86-0-0-0- 7шт.; Інвентарний № 41188 Апарат охолодження .; Інвентарний № 41191 Установка електровакуумна; Інвентарний № 41267 Піч СНО-816.5/10И2; Інвентарний № 41293 Прес механіч. КО-628; Інвентарний № 41290 Прес КО-628; Інвентарний № 4129 Прес КО-628; 4 Інвентарний № 1273; Прес ДГ-2432"А" Інвентарний № 41307 Пресс ДА 223 8А; Інвентарний № 41585 Пресс ДГ-2434Л; Інвентарний № 47038 Пресс КБ 81 30А; Інвентарний № 41285 Прес гидравлічний П-472А б/у; Інвентарний № 41286 Прес ДВ 2428А; Інвентарний № 41298 Прес ДВ 2428А; Інвентарний № 41622 Зварювальний апарат ПРС-3; Інвентарний № 41309 Станок фрезерний 6Т80; Інвентарний № 41294 Станок шліфувальний полирувальний ЗЕ881; Інвентарний № 41301 Станок круглошліфувальний ЗК12; Інвентарний № 41302 Станок вертикально-сверлильний БОЛ 10-32; Інвентарний № 41303 Станок токарний "КУСОН-3"; Інвентарний № 41305 Станок точильно-шліфувальний ЗК 634; Інвентарний № 41599 Станок інструментальний широкоуніверсальний фрезерний 675 ПФ1; Інвентарний № 41432 Станок токарно-винторізний 16К20М; Інвентарний № 41440 Кранбалка с електроталью; Інвентарний № 41433 Станок токарно-револьверний моделі ЛР-42М; Інвентарний № 41423Станок ножовочний моделі 8725; Інвентарний № 41648 Установка реакторна СВ6-30; Інвентарний № 41649 Установка реакторна СВ6-30; Інвентарний № 41804 Вентилятор Ц4-75 №5; Інвентарний № 41721 Електропогрузчик; Інвентарний № 41656 Імітатор СНИ-3; Інвентарний № 41717 Установка для вібраційно-кондукт. сушки порошків; Інвентарний № 41519 Кранбалка електр; Інвентарний № 41604 Елекфокалорифер "Мусон"; Інвентарний № 41683 Компресор 2,5ВМ-12/9 Інвентарний № 41411 Агрегат ВЕ-6/13 з електродвигуном4; Інвентарний № 41412 Агрегат ВЕ-6/13 з електродвигуном; Інвентарний № 41790 Насос ЭЦВ-8-16-140; Інвентарний № 41817 Установка УЭЦНВ-5-20-10; Інвентарний № 41818 Установка УЭЦНВ-5-20-10; Інвентарний № 41712 Сум. Прилад ЦТ-5000; Інвентарний № 41805 Вентилятор Ц4-75 №5; Інвентарний № 41604 Електрокалорифер "Мусон"; Інвентарний № 47130 Дробилка ДГТ-0,32.1; Ротор в зборі ДВ 345-1948; Дробилка ИТГ-0,32-31Х; Інвентарний № 47011 Газоаналізатор ТП 5501-1; Інвентарний № 47117 Прилад РИФ-101 без блока регулювання; Інвентарний № 47115 Прилад РИФ-101 без блока регулювання; Інвентарний № 4 711 347 114 Прилад РИФ-101 без блока регулювання; Інвентарний № 47112 Прилад РИФ-101 без блока регулювання; Інвентарний № 47116 Прилад РИФ-101 без блока регулювання; Інвентарний № 47060 Газоаналізатор ГП-9903; Інвентарний № 47130 Лабораторія ЛЭХ-1; Інвентарний № 47126 Прилад АН-7560; Інвентарний № 47077 Прилад АН-7529,1; Інвентарний № 47154 Електромагнітна лабораторна просіювача машина.ФРГ. Фирма "Шонкор и КО"; Інвентарний № 47123 Ваги ВЛЭ-0194; Інвентарний № 47184 Машина Р5; Інвентарний № 47108 Фотометр ЛМФ-72М1; Інвентарний № 47119 Ваги ВЛЭ-134; Інвентарний № 47032 Фотоелектрокалориметр КФК-2; Інвентарний № 47183 Фотоелектрокалориметр; Інвентарний № 47126 Прилади АН-7529; Інвентарний № 47164 Твердомір 2109ТБ; Інвентарний № 47123 Газоаналізатор ГЛ5108; Інвентарний № 47037 Інтегратор И-02; Інвентарний № 47185 Інтегратор И-02; Інвентарний № 47108 Фотометр ЛМФ-72М1; Інвентарний № 47109 Фотометр ЛМФ-72М1; Ел. калорифер "Ерго".

лот №2- Будівля їдальні (Столова) (літера Ж) - 139729 грн.; лот № 3- інв.№ 10051, Споруда вагової (літера З) - 8259 грн.; лот №4 - інв.№ 10052, Будівля пилорами Будівля пилорами (літера К') 71073 грн.; лот №5- інв.№ 10053, Будівля столярного цеху (майстерні) 33154 грн.; лот№6-інв.№ 20062, Споруда навісу автогаражу (літера М) 98750 грн.; лот №7-інв.№ 10071, Будівля Модуля (літера Н) - 94797 грн.; лот№8- гараж під трактор 21192 грн.; лот№9-інв.№ 10070, Будівля водозабора насосна № 1 (літера Т) 22636 грн.;лот№10-інв.№ 10042, Будівля котельної (літера Х) - 126820 грн.; лот№11- інв.№ 10047, Будівля станції перекачки конденсату (літера Ш) -12959 грн.; лот№12-інв.№ 20045, Споруда бензозаправочної станції (літера І) - 30955 грн.; лот№13- інв.№ 20044, Будівля мийки для автомашин - 169000 грн.; лот№14- Споруда навісу СВС (літера Щ) - 42153 грн.; лот№15- інв.№ 10011, Нежитлова будівля б/к "Грендеш" 52836 грн. лот№16- Будівлі гаражів для зберігання автомобілів - 6511 грн.;лот № 17 інв №: 40029 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот № 18 інв №: 40030 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот № 19 інв №: 40031 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот №20 інв №: 40032 Обладнання енергетич. (тиристорні перетвор. КТЭ) 3 шт. 37313,28 грн.;лот № 21 інв №: 40025 Установка конденсаторна УКП-6,3-450 1 шт. 4020,48 грн.; лот № 22 інв №: 40026 Установка конденсаторна УКП-6,3-450 1 шт. 4020,48 грн.; лот №23 Інвентарний №: 40144 Джерело живлення ИСВУ-315/1 1 шт. 6036,48 грн.; лот №24 Інвентарний №: 40145 Джерело живлення ИСВУ-315/1 1 шт. 6036,48 грн.;лот №25 Інвентарний №: 40080 Котел ДКВР-2,5/13 1 шт. 2707,2 грн.; лот №26 Інвентарний №: 40081 Котел ДКВР-2,5/13 1 шт. 2522,88 грн.; лот №27 Інвентарний №: 41036 Установка дистанц. управління эл. мост, краном 1 шт. 20073,6 грн.; лот №28 Інвентарний №: 41581 Класифікатор ВИК-9 1 шт. 20620,8 грн.;лот №29 Інвентарний №: 41165 Дж жив.В1-06-РНК-01 1 шт. 2419,2 грн.;лот №30 Інвентарний №: 41692 Кавоварка 1 шт. 28,8 грн.; лот №31 Інвентарний №: 41212 Станок для виробництва кульків 1 шт. 691,2 грн.; лот №32 Інвентарний №: 41722 Сушильна установка ДЛДМ 12983000 1 шт. 3772,8 грн.;лот №33 Інвентарний №: 41006 Прес гідравлич. ПСУ-250 1 шт. 3024 грн.; лот №34 Інвентарний №: 41287 Прес КД-2318А 1 шт. 2476,8 грн.; лот №35 Інвентарний №: 41441 Молот ковочний пневматичний МА 4129А 1 шт. 3571,2 грн.; лот №36 Інвентарний №: 41715 Копіювально-фрезерний станок з пантографом 1 шт. 1152 грн.; лот №37 Інвентарний №: 41716 Блок прес. складних деталей КБ 8128 1 шт. 3225,6 грн.; лот №38 Інвентарний №: 60047 Блок прес.КБ 8130А-001 1 шт. 4147,2 грн.; лот №39 Інвентарний №: 41684 Таль ВТЗ-2-511 1 шт. 3744 грн.; лот №40 Інвентарний №: 41039 Ел. тельфер г/п2т Т10412 1 шт. 2787,84 грн.; лот №41 Інвентарний №: 41304 Станок плоскошліфувальний 1 шт. 1612,8 грн.; лот №42 Інвентарний №: 41181 Вузол змішування 37443-0-0-0-1 1 шт. 10540,8 грн.;лот №43 Інвентарний №: 41628 Озонатор 1 шт. 1843,2 грн.; лот №44 Інвентарний №: 40175 Терморегулятор РИФ-101 1 шт. 1152 грн.;лот №45 Інвентарний №: 40176 Терморегулятор РИФ-101 1 шт. 1152 грн.;лот №46 Інвентарний №: 47003 Електромагнітна лабораторна просіюваюча машина ФРГ Фірма "Шонкор и КО" 1 шт. 1612,8 грн.; лот №47 Інвентарний №: 4,7168471694717Е19 Тягонапоромер ТНМП-52 4 . 4 шт. 288 грн.; лот №48 Інвентарний №: 47046 Цифрові приладиА-566-03-08 1 шт. 2361,6 грн.; лот №49 Інвентарний №: 4 715 347 154 Иапоромер НМП-52 (6КПА) 2 шт. 103,68 грн.; лот №50 Інвентарний №: 47162 Напоромер НМП-52 (6КПА) 6 шт. 311,04 грн.; лот №51 Інвентарний №: 47178 Термомегр самопишучий ТГ-2С-7ЛХ100 1 шт. 691,2 грн.; лот №52 Інвентарний №: 4 717 447 175 Манометр ДМ-2060 СГ. 2 шт. 218,88 грн.; лот №53 Інвентарний №: 4 718 047 181 Термометр ТГП-ЮОЭК - 2 шт. 288 грн.; лот №54 Інвентарний №: 47759 1 47760 Манометр ДМ-2010 (6кгс/см^) 2 шт. 230,4 грн.; лот №55 Інвентарний №: 47194 Датчик ДН-2,5 1 шт. 120,96 грн.; лот №56 Інвентарний №: 47195 Датчик ДН-2,5 1 шт. 120,96 грн.; лот №57 Інвентарний №: 47201 Датчик ДНТ-1 1 шт. 120,96 грн.; лот №58 Інвентарний №: 47207 Датчик ДЫ-6 1 шт. 120,96 грн.; лот №59 Інвентарний №: 47060 Газоаналізатор ГП-9903 1 шт. 2764,8 грн.; лот №60 Інвентарний №: 47033 Прилад Щ-31 1 шт. 4492,8 грн.; лот №61 Інвентарний №: 47034 Прилад Щ-31 1 шт. 4492,8 грн.; лот №62 Інвентарний №: 47125 Прилад Щ-31 ТГГ-90 1 шт. 230,4 грн.; лот №63 Інвентарний №: 47052 Установка очистки водню 1 шт. 10281,6 грн.; лот №64 Інвентарний №: 47081 Прилад СКЛ-2 1 шт. 345,6 грн.; лот №65 Інвентарний №: 47080 Прилад СКЛ-2 1 шт. 316,8 грн.; лот №66 Інвентарний №: 470 244 702 547 026 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 3 шт. 1900,8 грн.; лот №67 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 3 шт. 1900,8 грн.; лот №68 Інвентарний №: 47059 Мікроскоп 1 шт. 3945,6 грн.; лот №69 Прінтер - "Сапоп" LBP-810.8 1 шт. 259,2 грн.; лот №70 Пістолет монтажний ПУ-84 1т. 276,48 грн.; лот №71 Споруда вагової загальною площею 669,2 м2, за адресою Хмельницька обл.., смт Сатанів, вул. Жовтнева, 135 - 10568 грн.

Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 800,00 грн. Кошти за придбане майно слід вносити на рахунок відповідно до умов договору купівлі-продажу.

Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів боржника; декларацію про доходи, у разі придбання активів боржника за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні, конкурсі - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону, конкурсу суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три календарних дні до початку аукціону.

Реєстраційний (17 грн.) та гарантійний (10% від початкової ціни кожного лоту) внески вносяться грошовими коштами в розмірі на рахунок організатора аукціону (продажу) - ДП "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства": розрахунковий рахунок № 37122001005048 у ГУДКУ у м. Києві (територіальний орган Держказначейства у Голосіївському районі м. Києва), МФО 820019, код ЄДРПОУ 36285077. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем та сплати на протязі 30 днів ціни договору. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Загальні збори акціонерів ВАТ «Реом» (далі Товариство) відбудуться 11 листопада 2010 року в приміщенні адміністративного корпусу ВАТ «Реом» (м. Одеса, вул. Атамана Головатого, 84а).

Порядок денний:

1. Обрання керівних органів зборів, затвердження регламенту.
2. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність Товариства за 2009 рік та напрямки роботи на наступний рік.
3. Звіт ревізійної комісії Товариства за 2009 рік.
4. Затвердження річних результатів діяльності та річної фінансової звітності Товариства за 2009 рік.
5. Обрання Голови Правління та членів Правління Товариства.
6. Обрання членів Спостережної ради Товариства замість тих, які вибули.

Найменування показників	2009 р.	2008 р.
Усього активів	14140,4	15904,8:
Основні засоби (за залишковою вартістю)	12533,1	13607,1
Довгострокові інвестиції	800,0	800,0
Запаси	390,2	482,8
Дебіторська заборгованність	316,3	561,3
Грошові кошти та їх еквіваленти	100,8	53,6
Нерозподілений прибуток (збиток)	-1403,1	-1153,1
Власний капітал	14050,4	15453,5
Статутний капітал	12333,4	12333,4
Довгострокові зобов'язання		
Чистий прибуток (збиток)	-1403,1	-1153,1
Середньорічна кількість акцій (шт.)	948725	978725
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду		
Чисельність працівників	29	31

Реєстрація учасників відбудеться 11 листопада 2010 року з 10.00 до 10.50.

Телефон для довідок (048) 7284601.

Для реєстрації кожному акціонеру необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів — документ, що посвідчує особу і доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Будь-хто з акціонерів має право вносити свої пропозиції до порядку денного загальних зборів акціонерів не пізніше, ніж за 30 днів до скликання загальних зборів акціонерів.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка,29) від 14.09.2010 р. у справі № 7/342-10-3612 визнано банкрутом ТОВ «Траунбуд ВВ» (65012, м. Одеса, вул. В. Арнаутська, 50/15, код ЄДРПОУ — 36154576) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Чуприну В. В. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська 22) від 21.09.2010р. по справі № 18/59/10, Закрите акціонерне товариство «Торговий дім «Селеніт» (ЄДРПОУ 23409625, адреса: 54000, м. Миколаїв, вул. 8-го березня, 42) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Пляку Сергія Валерійовича (ліцензія АВ № 456384 від 26.02.09., 54001, м. Миколаїв вул. Мала Морська 4, оф.3).

ТОВ «Мост-Інвест», код 32361997, повідомляє про ліквідацію (Протокол від 16.09.10 р.). Ліквідаційна комісія приймає претензії протягом двох місяців з дати публікації оголошення за адресою: 03049, м. Київ, вул. Тополева, буд. 6.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) ухвалою від 21.08.2010р. порушив провадження у справі №7/356-10-3626 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Універсальний магазин «Чайка» (65098, м. Одеса, вул. Академіка Гарькавого, 116, код у ЄДРПОУ 30317490, п/р 26000500381814 у КРФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324010), ухвалою від 14.09.2010р. по тієї ж справі ввів процедуру розпорядження майном боржника та призначив розпорядником майна арбітражного керуючого Стоцького Петра Володимировича (ліцензія АВ №470247 від 13.03.2010р.; адреса: 95026, м. Сімферополь, вул. Набережна, б.83-а, кв. 37). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) від 16.08.2010 року по справі № Б26/59-10 було визнано банкрутом Дніпропетровське обласне комунальне підприємство «Виробниче об'єднання Жилого-комунального господарства смт. Меліоративне» та відкрито ліквідаційну процедуру (код ЄДРПОУ 20292921, адреса: смт. Меліоративне, вул. Молодіжна, буд. 13, Дніпропетровської області). Кредитори можуть заявляти свої вимоги протягом місяця на адресу ліквідатора. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М., ліцензія серія АВ № 482011 (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ вул. Б. Хмельницького, 44 -Б) від 29.06.2010 р. по справі № 44/449-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Промислово-фінансова компанія «Главпродукт» (03150, м. Київ, вул. Горького, буд. 97, код ЄДРПОУ 32597503, р/р 2600601132 в АБ «КЛІРИНГОВИЙ ДІМ», МФО 300647).

Ухвалою господарського суду міста Києва від 31.08.2010 р. розпорядником майна призначено Громико Володимира Степановича (вул. Лісківська, буд. 12, кв. 251, м. Київ, тел. (066) 282-60-31, ліцензія серії АБ № 456489).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ
Відомості про юридичну особу, що ліквідується:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Зовнішньо-економічна фірма "Вікон", код 19300590 56500, Миколаївська область, м. Вознесенськ, вул. Жовтневої революції, 192.

Підстава прийняття рішення щодо припинення - рішення засновників.

Місце і дата внесення запису до ЄДР - Виконавчий комітет Вознесенської міської ради Миколаївської області, код 04056569, 56500, м. Вознесенськ, проща Центральна, 1.

Дата внесення - 21.09.2010 року.

Відомості про ліквідаційну комісію.

Комісія призначена 15 вересня 2010 року у складі:

- Усікова Катерина Олександрівна - юрисконсульт підприємства (ін. код 3035118443),
- Пакліна Світлана Олександрівна - бухгалтер (ін. код 2780508961),
- Возіян Володимир Іванович) ідентифікаційний код 2179507254) - голова комісії.

Кредитори мають право заявити вимоги до юридичної особи, що припиняється, протягом 2 місяців з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) від 14.09.2010 року по справі № Б29/194-10 було визнано банкрутом ТОВ «Антонівське» та відкрито ліквідаційну процедуру (код ЄДРПОУ 04527780, адреса: с. Антонівське Межівського району Дніпропетровської області, вул. Леніна, 103). Кредитори можуть заявляти свої вимоги протягом місяця на адресу ліквідатора. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Маркову О. В., ліцензія АВ № 547724 (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2736).

Заліщицький районний суд викликає 01 жовтня 2010 року о 9 годині 30 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідачку Круцюк Ольгу Василівну, остання адреса проживання м. Заліщики, вул. Ольжича, 54/15 Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом Круцяка Ярослава Богдановича до Круцяк Ольги Василівни про звільнення від сплати заборгованості за аліменти та звільнення від обов'язку утримувати дитину до її повернення в Україну.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою № 8/25 від 14.09.2010 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Етекс» (місцезнаходження: 79020, м. Львів, вул. Північна, 1; п/р 2600925614 в ВАТ СКБ «Дністер» у м. Львові, МФО 325569; код ЄДРПОУ 32800708) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Худоногову Людмилу Юріївну (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства України серія АВ № 470332 від 02.04.2010 року; адреса: Україна, 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 77, кв. 36).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка, 18/1) від 09 вересня 2010 року по справі № 7/82-10 визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Хачатрян Артура Норайровича (юридична адреса: 41100, Сумська область, м. Шостка, пров. Войкова,11; ід. номер 2613600096, р/р 26002141028 в ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ, МФО 380805).

Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 158303 від 19.10.2006 року; адреса: 40000, м. Суми, вул. Жовтнева, 1 б, тел./факс (0542) 60-07-78).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 23.07.2010 р. порушено провадження у справі № 44/468-б про банкрутство Приватного підприємства "Вальянс-1" (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14 Б; код ЄДРПОУ 34750607, введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.; 01030, м. Київ, а/с 29).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 10.08.2010 порушив провадження у справі № 46/356-б про банкрутство Приватного підприємства «Автобуд» (01013, м. Київ, вул. Інженерна, буд. 1, ЄДРПОУ 32374990, п/р № 26003301084441 в Київській регіональній дирекції АТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 322904) .

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (01030, м. Київ, а/с 29; ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченко, 5) від 01.10.2009 р. по справі № 5020-5/329 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «Декор» (99011, м. Севастополь, вул. Капітанська, 4, код ЄДРПОУ 20684868, р/р 260023020493 в СФ АБ «Таврика», МФО 324377) за ст. 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Розпорядником майна Товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «Декор» призначено арбітражного керуючого Пєхтєрєва Дмитра Васильовича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), серія АВ 347181 від 30.08.2007 р., адреса: м. Суми, вул. Д. Коротченко, буд. 27, кв. 20).

Керуючим санацією ТОВ «Фірма «Декор» призначено директора боржника Букіна В. В.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника, а також заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, просимо направляти на адресу Господарського суду м. Севастополя, копії заяв за адресою боржника 99055, м. Севастополь, а/с 36.

Копію заяви з вимогами до боржника, а також заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, просимо направити на адресу розпорядника майна: м. Суми, вул. Д. Коротченко, буд, 27 кв. 20.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Про зміни умов надання послуги "Довідкова служба 555"

ТОВ "Астеліт" повідомляє про зміни умов надання послуги "Довідкова служба 555".

З 06.10.2010 для тарифікації дзвінків на сервісний номер 555 буде застосовуватися повна тарифна одиниця часу - 30 секунд, починаючи з першої секунди. Для тарифікації дзвінків до 30 секунд застосовуватиметься повна тарифна одиниця часу - 30 секунд.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: www.lifebox.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Постановою № 7/90-10 від 02.09.2010 року Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) визнав банкротом КСП «Зоря» (41614, Сумська обл., Конотопський р-н, с. Юрівка, вул. Леніна, 1, ід. код 03779277) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено а/к Пономарьова І. І. (ліцензія АВ № 158352 від 30.10.2006 р.), 41615, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15/2, т/ф 05447-67912.

ВАТ "Страхова компанія "НОВА" повідомляє: У зв'язку з втратою бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (ОСЦПВВНТЗ) серії ВС №№ 8882001-8882300 та бланків спеціальних знаків, що видаються при укладанні полісів ОСЦПВВНТЗ серії СЯ №№ 563751-СЯ/564000, 563601-563650 - вважати їх недійсними.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 14.09.2010 р. у справі № 7/341-10-3611 визнано банкрутом ПП «Інстрейд-К» (65003, м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 103, код ЄДРПОУ — 35819706) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Камсарян О. В. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Вища кваліфікаційна комісія суддів України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання **Тупицького Олександра Миколайовича** на посаду судді Донецького апеляційного господарського суду безстроково.

ТОВ «ФОРМА ЮКРЕЙН»
купує активи в галузі виробництва біопалива.

Заявки надсилати за адресою: 01001, м. Київ, вул. Лютеранська, буд. 13, оф. 19. **Тел. (044) 278-62-94.**

Господарський суд Волинської області (проспект Волі, 54А, м. Луцьк, 43010) ухвалою від 13.08.2010 р. порушив справу № 7/77-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Юнта — ТТ» (вул. Єршова, 11, м. Луцьк, код ЄДРПОУ 33233686, р/р 260060872301 в ПАТ «Банк інвестицій та заощаджень» м. Києва, МФО 380281).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Череватого Любомира Богдановича (ліцензія серії АВ №158526 видана 09.01.2007 р. Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України). Адреса для кореспонденції: 79022, м. Львів, вул. Городоцька, буд. 277, кв. 1.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б):

1. Постановою від 11.08.2010 р. по справі № 15/48-б визнано банкрутом Дочірнє підприємство «БРОНЯ» (01001, м. Київ, вул. Михайлівська, буд. № 1/3; код ЄДРПОУ 25405904) та відкрито ліквідаційну процедуру.
2. Постановою від 11.08.2010 р. по справі № 15/49-б визнано банкрутом Приватне підприємство «ТЕСКА» (02094, м. Київ, Пров. Червоногвардійський, буд. № 8; код ЄДРПОУ 25389312) та відкрито ліквідаційну процедуру.
3. Постановою від 17.06.2009 р. по справі № 15/50-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ГОРОБИНА» (02093, м. Київ, вул. Поліська, буд. № 24; код ЄДРПОУ 31093069; п/р 260020100962О в КФ ВАТ «КРЕДОБАНК», МФО 321897) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія ДДзПБ серії АВ № 521530 від 02.07.2010 р.; 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16-в, к. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом судом Донецкої області (83048, м. Донецк, вул. Артема, 157) порушено справу № 27/78Б про банкрутство ТОВ «ЕМС 2» (код ЄДРПОУ 33393033, юридична адреса: 83054, місто Донецьк, проспект Київський, б. 65, р/р 26008198073001 в ДФ ВАТ «Кредитпромбанк» м. Донецьк, МФО 335593).

Постановою господарського суду Донецкої області від 01.07.2010 р. по справі № 27/78Б введена процедура розпорядження майном ТОВ «ЕМС 2».

Постановою господарського суду Донецької області від 15.09.2010 р. по справі № 27/78Б ТОВ «ЕМС 2» (код ЄДРПОУ 33393033, юридична адреса: 83054, м. Донецьк, проспект Київський, б. 65, р/р 26008198073001 в ДФ ВАТ «Кредитпромбанк» м. Донецьк, МФО 335593) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на 3 місяці.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Перцов Едуард Юрійович (ліцензія № 347243), який проживає за адресою: 83001, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 28/94.



Сьогодні в більшості регіонів буде тепло, йтимуть дощі, лише в західних областях трохи похолодає. Температура вночі становитиме 8–13, удень — 18—23 градуси вище нуля, у Криму — до плюс 27. Вітер південно-західний, 7—12 м/с. У Києві вночі без істотних опадів, удень невеликий дощ. Температура вночі 10–12 градусів тепла, удень +19–21.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 ВЕРЕСНЯ

1651. Білоцерківський договір. Укладений після битви під Берестечком. На Україні встановлювалася польська влада. (Анульований Б. Хмельницьким у травні 1652 р.) **1895.** Помер Луї Пастер, видатний французький мікробіолог та хімік. Розробив метод профілактичної вакцинації проти, зокрема, сибірки та сказу. **1915.** Народилась український історик Іван Гуржій та російський театральний режисер Георгій Товстоногов. **1921.** В Україні створено Державний плановий комітет (Держплан). **1952.** У Полтаві відкрито літературно-меморіальний музей Івана Котляревського. **2005.** Опубліковано постанову Верховної Ради «Про дитячу безпритульність в Україні та шляхи подолання цього явища».

Наші — з медалями

Важка атлетика. Анталья (Туреччина). Чемпіонат світу. Чоловіки. **До 94 кг.** 1. Іванов (Росія) — 403 кг (185+218). **2. Артем Іванов (Україна) — 402 (185+217).** 3. Валерію Каланча (Румунія) — 397 (177+220). **105+ кг** 1. Салімікордасіабі (Іран) — 453 кг (208+245). 2. Штайнер (Німеччина) — 440 (194+246). **3. Артем Удачин (Україна) — 440 (205+235).**

Еліта стартувала

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга, чоловіки. «Будівельник» (Київ)—«Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 81:58 (18:15, 26:12, 24:20, 13:11). «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя)—«Донецьк». 70:91 (16:21, 17:23, 25:24, 12:23). «Азовмаш» (Маріуполь)—«Кривбасбаскет» (Кривий Ріг). 90:83 (30:19, 26:24, 18:18, 16:22). «Дніпро» (Дніпропетровськ)—«Київ» — 53:60 (14:19, 8:12, 20:11, 11:18). «Говерла» (Івано-Франківськ)—«Політехніка—Галичина» (Львів). 92:90 (28:19, 17:16, 19:17, 17:29, ОТ 11:9). «Хімік» (Южний)—«Одеса». 71:75 (15:15, 27:20, 19:23, 10:17).

Добрий спомин

Під такою назвою вже удвадцяте відбулася вітрильна регата на Київському водосховищі. Її щоразу присвячують пам'яті яхтсменів і моряків, котрих тепер немає з нами. Змагання організували Вітрильна федерація України, федерація вітрильного спорту столиці і Київський міський крейсерський яхт-клуб. Директор регати — національний суддя України Сергій Машовець, голова перегонового комітету — національний суддя України Михайло Райхерт.

Цього разу змагання викликали величезний інтерес, бо на старт вийшло близько 80 крейсерських яхт. Дуже хотів узяти участь у перегонах відомий український яхтсмен, заслужений майстер спорту, один з найтитулованіших діючих українських яхтсменів, переможець гран-прі «Вольво чемпіонс рейс», чемпіон світу, срібний призер Олімпіади-2004, наша олімпійська надія в Лондоні-2012 Родіон Лука. Однак він змушений був терміново поїхати додому, бо там на день народження його сина зібралися гості.

Але яхта «Гамма—2», на якій хотів змагатися Родіон, і без нього посіла перше місце у своєму класі. Екіпаж там підібрався солідний і вправний. Капітаном на чемпіонській яхті — майстер спорту міжнародного класу, учасник навколосвітньої регати Юрій Семенюк, у складі екіпажу — відомий майстер Віктор Сидоренко, а ще Сергій Антонов і Костянтин Сова. В цій команді вже не вперше був кореспондент "Голосу України".

«Гамма—2» красиво виграла суперечку в іншого претендента на головний приз — яхти «Ілта—Пежо» зі знаменитим капітаном Василем Колобовим.

Суботні змагання завершилися теплою вечіркою в яхтклубі. Переможці і призери отримали чудові нагороди. Було багато спілкування і спогадів.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У «Дніпрі» чекають на Рамоса?..



Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 11-й тур.

«Іллічівець»—«Севастополь». 4:2. 3 500 глядачів. **Рефері** — Шандор (Львів). **Голи:** Ярошенко, 29, Пуканич, 54, Яценко, 59, Антонов, 90 — Левандовський, 26 (п), Кива, 90+3.

«Металіст»—«Шахтар». 1:2. 38 500 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Тайсон, 56 — Едуардо, 72, Мхітарян, 90+3. **Вилучено** Гав'єра («Металіст», 86, навмисний поштовх суперника руками після зупинки гри).

«Оболонь»—«Волинь». 0:1. 4 000 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Гол:**Ващук, 83 (п).

«Динамо»—«Арсенал». 3:2. 7 625 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область, Іванків). **Голи:** Гусєв, 9, Мілевський, 26, Ярмоленко, 84 — Шацьких, 62, Старгородський, 87.

«Ворскла»—«Металург» Зп. 2:1. 4 300 глядачів. **Рефері** — Жуков (Донецьк). **Голи:** Даллку, 21, Безус, 34 — Аржанов, 57. **Вилучено** Гайдучека («Металург», 81, друге попередження).

«Дніпро»—«Кривбас». 1:1. 4 000 глядачів. **Рефері** — Деревинський (Київ). **Голи:** Селезньов, 20 — Іващенко, 53.

«Металург» Д—«Зоря». 1:1. 3 400 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Голи:** Лазич, 68 — Силюк, 40.

«Таврія»—«Карпати». 3:1. 5 100 глядачів. **Рефері** — Годулян (Одеса). **Голи:** Корнєв, 11, Ідахор, 32, 70 — Зеньов, 14. **Вилучено** Худоб'яка («Карпати», 45+2, навмисний удар суперника ногою після зупинки гри).



	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**9**	**1**	**1**	**21—5**	**28**
2. «Динамо»	**8**	**2**	**1**	**19—10**	**26**
3. «Дніпро»	**6**	**2**	**3**	**17—7**	**20**
4. «Карпати»	6	2	3	15—11	20
5. «Металіст»	6	1	4	18—11	19
6. «Металург» Д	5	3	3	15—12	18
7. «Ворскла»	5	2	4	14—12	17
8. «Арсенал»	4	2	5	12—13	14
9. «Кривбас»	3	5	3	11—14	14
10. «Волинь»	4	2	5	7—11	14
11. «Таврія»	4	1	6	16—17	13
12. «Оболонь»	3	2	6	7—16	11
13. «Іллічівець»	2	4	5	16—21	10
14. «Зоря»	2	4	5	12—17	10
15. «Севастополь»	**2**	**3**	**6**	**6—17**	**9**
16. «Металург» Зп	**0**	**2**	**9**	**4—16**	**2**

Бомбардири: Селезньов («Дніпро») — 7 м'ячів, Шевченко («Динамо»), Ідахор («Таврія) — по 6.

Центральний матч туру відбувся в Харкові. Він відзначався гострою й напруженою боротьбою, проходив за драматичним сценарієм. «Металіст» був близький до перемоги. На початку другого тайму нове придбання господарів Тайсон відкрив рахунок. Слід сказати, що цей футболіст вартий грошей, які за нього заплатили. І, схоже, не тільки замінить Коельйо, а й принесе значно більше користі клубові з Харкова.

Однак «Металіст» не тільки не переміг, а й нічию випустив з рук на третій компенсованій хвилині.

— Нам конче важливо було виграти, — сказав після зустрічі гравець «Шахтаря» Разван Рац. — Ніхто не сумнівається, що в Харкові дуже хороша команда. Не кожному суперникові вдається вивозити звідси очки. Нам треба було зберегти різницю очок між нами й «Динамо». Та й далеко не в останню чергу нам потрібен був хороший настрій напередодні поєдинку з португальською «Брагою» в Лізі чемпіонів.

Наставник «Металіста», віддавши належне силі суперника, не втримався від критичних зауважень на адресу рефері Швецова. «Маю претензії по суддівству, — заявив Мирон Богданович. — У першому таймі варто було вилучати Адріано за удар Обрадовича в обличчя. Але, певно, бояться арбітри вилучати футболістів «Шахтаря». Але наших женуть моментально».

Відставками тренерів сьогодні нікого не здивуєш. Нещодавно сумні події сталися і в житті Володимира Безсонова та Сергія Пучкова, котрі завершили роботу в «Дніпрі» й «Таврії» не з власного бажання. Скупчилися чорні хмари останнім часом і над головою Іллі Близнюка з «Іллічівця». Але маріупольські футболісти, можна сказати, врятували свого наставника, здолавши «Севастополь». Після нічийного першого тайму (1:1) у другому вони забили три м'ячі, а пропустили лише одне.

— Будь-який тренер повинен бути готовим до того, що рано чи пізно йому доведеться подати у відставку, — сказав після зустрічі пан Близнюк. — Я в цьому плані не виняток. Тому в перерві у нас із футболістами вийшла жорстка чоловіча розмова. Я радий, що хлопці правильно зрозуміли мене.

До речі, «Дніпро» вже незабаром може отримати нового, знаменитого, наставника. Мова про іспанця Гуанде Рамоса. Голова наглядової ради «Дніпра» Ігор Коломойський вже зустрівся з іспанцем і провів з ним попередні переговори. 55-річний Рамос займається тренерською діяльністю з 1993 року. Окрім «Севільї» встиг попрацювати з іншими іспанськими клубами — «Бетисом», «Еспаньйолом», «Малагою» та мадридським «Реалом». Останнім місцем роботи сеньйора Рамоса був московський ЦСКА, де іспанець пробув лише кілька місяців і через невдалі результати в чемпіонаті Росії й Лізі чемпіонів був звільнений...

Київські динамівці впродовж матчу мали досить суттєву перевагу над «Арсеналом». Але виграли лише в один м'яч. Річ у тім, що каноніри двічі забили завдяки високій виконавській майстерності. Ну, а про те, що ми живемо не в казці і нічого не робиться за помахом чарівної палички, свідчить якість гри «Динамо».

Складається враження, що команда перебуває не лише у психологічному, а й у функціональному провалі. Знов були серйозні претензії до оборони синьо-білих. Хоча цього разу в стартовому складі Валерій Газзаєв не випустив жодного бразильця.

Чому так? На це запитання Валерій Георгійович відповів: «Ніяких дисциплінарних заходів немає. Ми виставили тих гравців, які краще були готові».

Насамкінець про матч у Сімферополі. Нарешті «Таврія» порадувала прихильників. Хоча на трибунах їх цього разу було не так і багато. На гру кримчан явно вплинула зміна тренерів. Валерій Петров почав з виграшу над сильним суперником. Ну, а львів'ян підвів Худоб'як. Відчувалась і відсутність Голодюка. Добре, якщо підопічні Олега Кононова зроблять потрібні висновки. І в Парижі у четвер ми побачимо зовсім інші «Карпати», коли вони гратимуть у матчі другого туру Ліги Європи проти ПСЖ.

На знімках: момент зустрічі «Оболоні» і «Волині»; динамовець Бадр ель Каддурі (в центрі) був чи не найактивніший у складі господарів у матчі проти «Арсеналу».

Фото Павла КУБАНОВА.

* * *

Першість країни. Перша ліга. 12-й тур. «Енергетик» (Бурштин) — «Закарпаття» (Ужгород). 2:1. «Нафтовик» (Охтирка) — «Зірка» (Кіровоград). 2:0. «Нива» (Вінниця) — «Львів». 1:0. «Буковина» (Чернівці) — Арсенал» (Біла Церква). 2:1. «Геліос» (Харків) — «Сталь» (Алчевськ). 0:1. «Динамо-2» (Київ) — «Титан» (Армянськ). 2:1. «Олександрія» — «Фенікс» (Калініне). 2:1. «Чорноморець» (Одеса) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 2:1. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Дністер» (Овідіополь). 3:1.

«Олександрія» — 27 очок, «Сталь» — 26, «Буковина» — 25, «Львів», «Нива» — по 24, «Чорноморець», «Закарпаття» — по 20, «Кримтеплиця» — 19, «Динамо-2», «Титан» — по 18, «Арсенал» — 15, «Нафтовик», «Геліос» — по 14, «Дністер» — 12, «Енергетик» — 10, «Фенікс» — 8, «Прикарпаття» — 6, «Зірка» — 4.

Студенти починають футбольний рік



Завтра стартує Х чемпіонат України з футболу серед команд вищих навчальних закладів. Нагадаємо, що цим змаганням інформаційну підтримку надає «Голос України».

Як розповів нашому кореспондентові перший віце-президент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС), заслужений тренер України **Олег Первушкін,** першими в боротьбу вступають учасники **конференції «Захід».** Тут виступає сім команд, тому й початок змагань на тиждень раніше.

У першому турі зустрічаються: НУХТ (Київ) — «Юнга—Морська академія» (Одеса); «Буревісник» (Кременець) — «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ); «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — «Університет» (Чернівці); команда «Тернопільпедуніверситет» вихідна.

Конференція «Центр-Південь» вирушить у турнірну дорогу 6 жовтня. Того дня призначено такі матчі: «Легпром» (Київ) — «КПУ-Спартак» (Запоріжжя); КЕІ-КНЕУ (Сімферополь) — «Меркурій-КНТЕУ» (Київ); НУДПСУ (Ірпінь) — «МАУП-Єдність» (Київ).

На жаль, у цьому чемпіонаті відсутні команди зі сходу країни. Зокрема, відмовилася виступати команда зооветеринарної академії (Харків), котра зовсім недавно була чемпіоном країни серед студентів. Не виявили бажання колишні учасники турніру з Донецької і Полтавської областей. Школа, звичайно, але, можливо, керівники тих закладів переглянуть свої позиції. Адже страждають їхні студенти, котрі дуже люблять футбол і залюбки грали в чемпіонаті ВФАС.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17969

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

